

המלבישים מטבורא דא"א ולמטה דפרצופי חב"ד חגת"ם דפרצוף בינה דז"א שתיקונה ע"י ישסו"ת, ונה"י הפרטים דחב"ד חגת"ם דפרצוף חכמה דז"א שהמשכת מוחין שלו ותיקונו ע"י או"א עילאין, וגם נה"י הכוללים שהם מלבישים לפרצוף חב"ד חגת"ם בעוכי שוה בשוה, ובפרטות הם כולם באורך כל אחד י"ב פרצופים שהם חב"ד עתיק ונוק' וא"א ונוק' ותחתיהם חגת"ם או"א וישסו"ת ונה"י זו"ן ויעו"ר, זה בנצח וכן בהוד וכן ביסוד דפרצוף חכמה ודפרצוף בינה, וכן כתר הכללי דעוכי דפרצוף בינה ודחכמה, וכן י"ם דעוכי דפרצוף הכתר הכללי.

כתב"י הרש"ש זיע"א בסידור בהקדמת באהבה דר"ה זו"ל בקיצור הצריך לענינו, ואז המוחין דחכמות וחסדים דמוחין דקודם החילוף דב' צלמים המלוכשים עם כללות כלים דצלם דאבא וכו' מסתלקין מתוך גרתקן שהם הנה"י דיש"ם או דאבא ועומדים הם ונרתקן הנוכר לאור מקיף על גבי רישא דז"א, והם מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין שהביא הם הם מוחין דאבא של קודם החילוף המזכרים בדרושי ציצית שהם עסמ"ב שלמים חו"ב חו"ג דחכמה, ועסמ"ב חסדים ה"א אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כמבואר שם בדרוש ג'.

עוד כתב בהקדמה הנזכרת זו"ל בקיצור, ועתה מוחין דבינות וגבורות דב' צלמים הנזכרים דקודם החילוף המלוכשים* עתה בכלים וצלם דאימא שהם ב"ן ומ"ה דב"ן מלוכשים בפרצו' נה"י דבינה דתבונה וכו', להמשיכם בעשר ספירות דלאה ורחל, עכ"ל. והביא שמות קס"א קס"א קמ"ג קמ"ג חו"ב חו"ג דחכמה כנו"ל חסר ה' אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כנו"ל בדרוש ג' דציצית כצלם דאימא של קודם החילוף.

הארה לחו"ג דאותה בחינה. הרי נשלמו ליתקן שרשי חו"ב חו"ג דכתר דאותה בחינה, דהיינו בלחש דשחרית חו"ב חו"ג דכתר דבינה, וחזרה חו"ב חו"ג דכתר דחכמה, ולחש וחזרה דמוסף חו"ב חו"ג דכתר* דכתר, ובברכת ש"ש נתקנים שאר הפרצופים דבינה ודחכמה ודכתר שהם חב"ד וז"ק שלהם כנוכר בסידור החול, כנ"ל להבין וא"ש את"ם.

והנה לפי הקדמה הנ"ל ולפי מ"ש הרש"ש זיע"א בספר נהר שלום (דף כ"ט ע"א וב') [בגד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש יוצא כי מה שאנחנו מכוונים בכל לילה ממ"ט ימי העומר הוא בירור חדש. ואעפ"י שכתב הרב בדרוש ב' מדרושי העומר כי מה שאנחנו מכוונים בעומר הוא להחזיר המוחין אשר נמשכו בליל א' דפסח ונסתלקו אחר יום א', כבר פירש הרש"ש זיע"א בנהר שלום (דף כ"ה ע"ג) [בגד"מ דף ל"ב ע"ג] זו"ל, הרי כי סיבת וכו' כי משנתבטלה אחיזתם בליל פסח לא היה אלא לפי שעה דרך נס וכו' אחר עבוד יום א' חזר הדבר לטבעו לבטל אחיזתם וכו' כשאר ימות השנה יעו"ש. הרי מבואר כי הבירור אשר נעשה בליל א' דפסח אינו נקרא בירור לגמרי כיון שהוא דרך נס ולא היה על ידינו וצריך לחזור ולהתברר על ידינו במ"ט ימי העומר. גם מנהר שלום (דף כ"ט ע"ב) [בגד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש שהחג"ת דחב"ד חגת"ם הנתקנים בג' שבועות הם צריכים בירור מחדש ואינם התפשטות המוחין מהמוחין שנמשכו לחב"ד דחב"ד חגת"ם בד' שבועות הראשונים, כי הם פרצופים שלמים ונקראים או"א וישסו"ת, והם מלבישים לחב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' (שכבר נתקנו בד' שבועות הראשונים) מהגרזן עד הטבור, ובירורם ותיקונם הוא ע"י החב"ד הנזכרים. ומה שנשאר לנו לתקן ע"י לימוד ליל שבועות הוא נה"י הפרטים שהם זו"ן ויעו"ר

כ ד ע"ג

החית 123456789

כ"ד ע"ד

סדר ליל שבועות

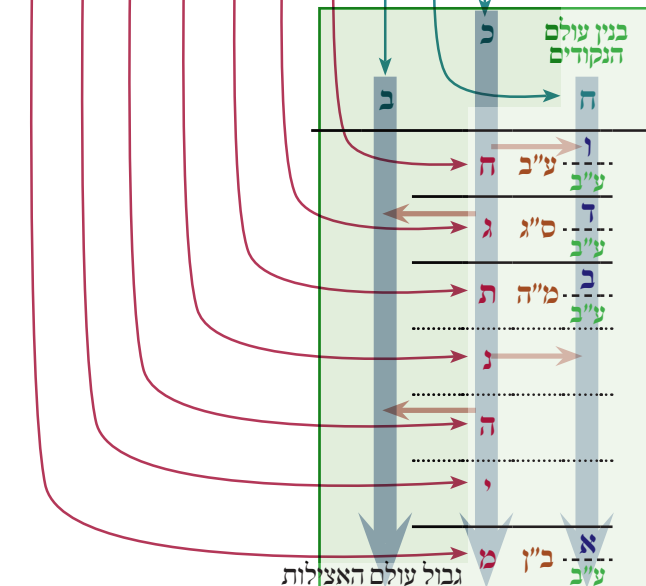
סדר אנ"כ של זו"ן דנקודים בזמן מקרה המלכים

התוצאה	בזמן מקרה המלכים	מקור הבחינה	הבחינה
מלכויות דב"ן הסתלקו	אין שבירה	יצאו דרך העינים (אוצ"ח דף ה' ע"א, אש"ל אות ב')	אורות
אבד"ן ירדו לגבול עולם האצילות (נכנסו ב"התארכות" של א"א או"א)	יש שבירה (בו"ת בלבד, ולא בג"ר)	עצמות עין ימין (אוצ"ח דף ו' ע"ד, אש"ל אות י"ב)	נצוצות
רפ"ה ירדו לבי"ע להחיות את שברי הכלים			
שברי כלים דז"ת ירדו לבי"ע (בריאה - כלים פנימים) יצירה - כלים אמצעים עשייה - כלים חיצונים).	יש שבירה (בו"ת בלבד, ולא בג"ר. האח' דג"ר מתפשטים עד גבול עולם האצילות, ונקרא בלשונינו "התארכות")	עצמות עין שמאל (אוצ"ח דף ו' ע"ד, אש"ל אות י"ב)	כלים

רמוז בפסוקים:
אנשי אמונה אבדו.
אבדו גוים מארצו.

י"ס דב"ן										י"ס דמ"ה									
מ	י	ה	נ	ת	ג	ה	ב	ה	כ	מ	י	ה	נ	ת	ג	ה	ב	ה	כ
כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב
:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ

כ"ד באלול יום: שבת
כ"ה א' י"ב ב' ג' ד' ה' ו' שבת
כ"ו א' ב' ג' ד' ה' ו' שבת

הג"ר יצאו בג' קווים,
ונתקיימו

הז"ת יצאו בחד סמכא, ונשברו:
אורות הסתלקו.
כלים ירדו לבי"ע.
נצוצות: אבד"ו נשארו בגבול
עולם האצי' (בהתארכות א"א או"א)
הרפ"ה ירדו לבי"ע להחיות הכלים.

הערות
עי' אוצ"ח דף י' ע"א אש"ל סוף אות ב' (מהדף הקודם).
ש"ש ח"א דף פ"א רע"ד.
בזמן מקרה המלכים יצאו רק מלכויות די"ס דב"ן, ומזה
נבנה כל עולם הנקודים, מורכב מאנ"כ. הג"ר דעולם
הנקודים יצאו בג' קווים, והז"ת יצאו בחד סמכא,
והשבירה (וירידה לבי"ע) היתה רק בז"ת, הג"ר נתקיימו
(ועי' אוצ"ח שער הנקודים פרק ט' דף י"ב ע"ד, אש"ל אות ד').
א"כ, רק המלכויות דז"ת דב"ן נשברו (בזמן מקרה המלכים),
ולכן רק בירורים אלו יתקנו ויהפכו להיות חלק מבנין
זו"ן. לעומת זאת, המלכויות דכח"ב דב"ן לא נשברו, ולכן
המלכויות עצמם (לא בירורים) דכח"ב דב"ן יהיו חלק
מפרצפי הג"ר. הבירורים שלהם רק מעוררים את היחוד.

עי' שה"מ ריש פרשת בהר, ענין בירורים.
עי' אוצ"ח שער הנקודים פרק א' דף ה' ע"א,
אש"ל אות ב'. וכן, פ"ב דף ו' ע"ד, אש"ל אות י"ב.
נה"ש דף ל"ז אע"ג. פרי עין הגן ריש דף ז' (זמנים).
לש"ם - הדעה"ה ח"א דף נ"ט ע"א (י"א סיבות).
עי' גם בסוגיית ההוא רוחא, ע"ח ח"ב דף כ"א סע"ב,
נה"ש דף י"ז רע"ד. שעה"פ דף ט' ע"ג, פרשת וירא.

רפ"ה (כלים פנימים)
י (כלים אמצעים)
ע (כלים חיצונים)

ע"ח ח"ב דף כ"א סע"ב. נה"ש דף י"ז ע"ד.
שער הפסוקים פ' וירא. (ענין ההוא רוחא).

בענין הניצוצין - ש"ך (כלים) ורפ"ח (ניצוצין), עי' מבוי"ש דף י' סע"ב, ט"ז רע"א, ל"ז ע"א ד"ה
ושמעתי. דב"ש דף נ"ט סע"ב. ע"ח ח"א דף פ"ז ע"ד, שם משמעון דף קנ"ט, קס"א ע"ב.

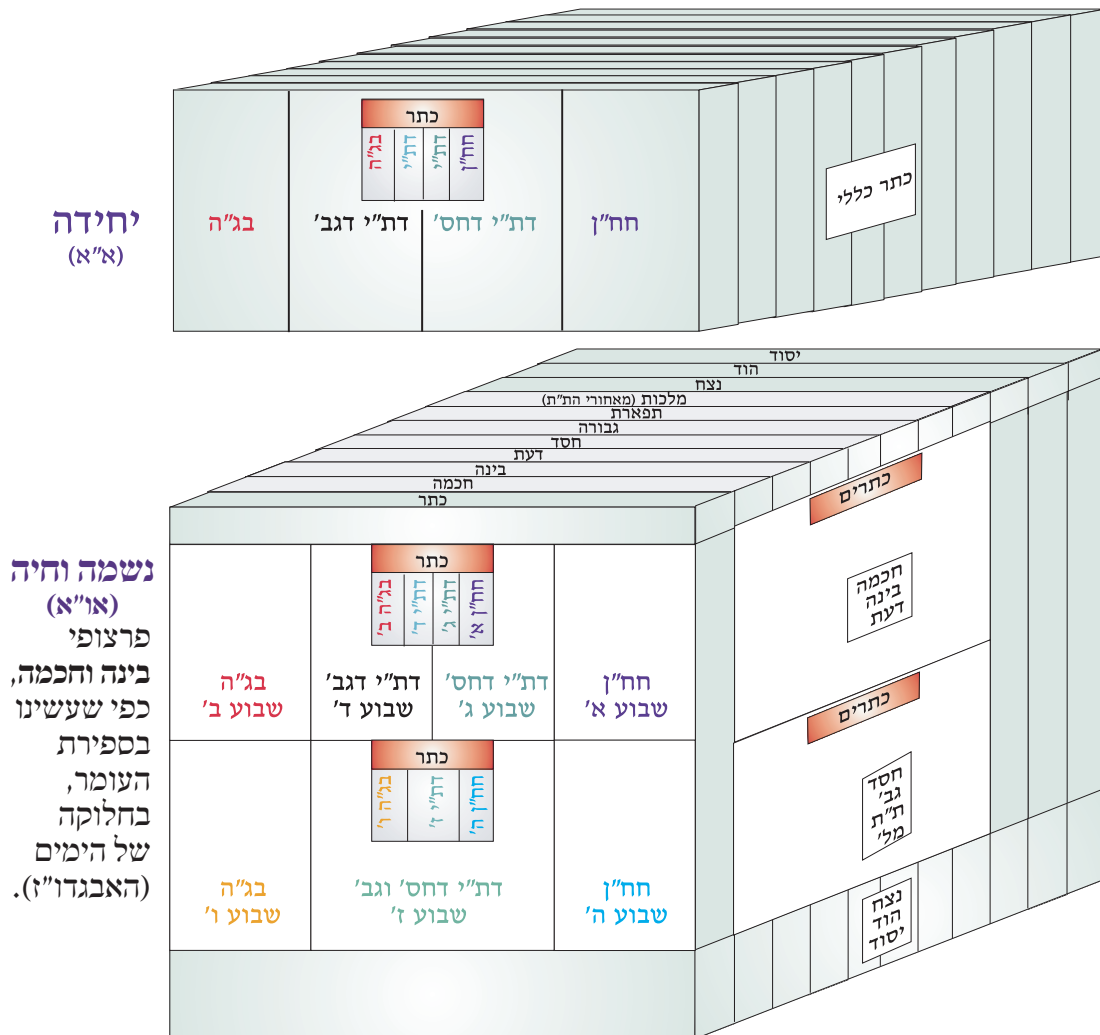
קיצור כוונות ליל שבועות (שיטת השד"ה, אור הלבנה חלק אור החיים דף רמ"ב)

תחילה יכוין לברר הרפ"ח וכו' דנה"י הפרטים דאורך, ודנה"י הכוללים דעובי. ואח"כ חלקי כתר הכללי דעובי, דחו"ב, וכתרים הכוללים (צ"ל הפרטים) דאורך דחו"ב, וחלק הכתר הכללי שהוא פרצוף החמישי. ויכוין להמשיך על ידי לימוד כ"ד ספרים, נה"י הפרטים ונה"י הכוללים דחו"ב. ואח"כ יכוין להמשיך המוחין לכתר הכללי דעובי ודאורך דחו"ב, ולכתר הכללי שהוא פרצוף החמישי מגולגלתא ומוחא דא"א. וכל ההמשכות שבליל שבועות, יכוין חוץ מכתרים דכתרים שבהם, שהוא שער החמישים שנתקנים על ידי הטבילה אחר הלימוד (שעה"כ דף פ"ט סע"א).

ובטבילה יכוין להעלות כפילת החסדים וכו' כמ"ש בקונה הכל. ודעת מו"ר הרה"ג שד"ה יצ"ו שבעת הטבילה כשממשיכין הכתר, תחילה צריך להוריד החו"ג ליסוד דז"א כמ"ש בכונת קונה הכל [עיינן בנה"ש דף כ"ה סע"א] עד למען שמו. ויכוין בסדר א"ב דאטב"ה לבניין הנוק', כי על ידי עליית החסדים באור חוזר אנו מורידים הכתר על רישא דז"א, ואח"כ בניין הנוק', כסדר הידוע, כל זה על ידי הטבילה.

ייכוין בהמשכת הכתרים והכפלת החסדים בכתרים דכתרים דכולם. היינו, בכתרים דכתרים דעשר ספירות דחו"ב דז"א, וכן בכתרים דכתרים דעשר ספירות דכתר הכללי. ובכל ספירת כתר יכוין בהוי"ה בניקוד קמין שהוא קוץ היו"ד דכל הפרטים. ויכוין להמשיך בחינת שני שלישי ת"ת, דישסו"ת (3) ודאו"א (4) ודא"א (5). ועל ידי זה נשלמו הכתרים דכח"ב הכוללים דזו"ן. עד כאן מהשד"ה יצ"ו.

השוואה לספירת העומר

כניסת המוחין בשבועות

- יושלם תיקונו בשבועות
- יושלם תיקונו בטבילה דליל בשבועות
- מתוקן בעומר
- ימי השבוע
- כתרים דסוף שבוע

שבועות בבוקר (מ"באהבה") פנים - (חב"ד - תו"ח)		ספירת העומר אח' - (חג"ת - תו"ח)		ליל פסח אח' ופנים - (נה"י - תו"ח)		
יחי' - בנין וזיווג - קדושת כתר חיה - הזרה מוסף (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג ב"שים שלום" - יר"א) נר"ן - לחש מוסף (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג ב"שים שלום" - יר"א)	5 (יחידה) פנים	לימוד ליל שבועות: ה' פרצופים דיחידה (כח"ב, חג"ת נה"י) (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)	5 (יחידה) אחור	אין עבודה בפרצוף 5 בליל פסח		
הזרה שחרית (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג דפר' 4 ב"שים שלום" - יר"א)	4 (חיה) פנים	לימוד ליל שבועות: כתר ונה"י - כללי ופרטי (כתרים דכתרים בטבילת שבועות) ספירת העומר (חב"ד חג"ת"ם דחב"ד חג"ת"ם) (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)	4 (חיה) אחור	גדלות ב' אבא (מצות) אימא (י"ו) קטנות ב'	גדלות ב' קטנות ב'	4 (חיה)
לחש שחרית (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג דפר' 3 ב"שים שלום" - יר"א)	3 (נשמה) פנים	לימוד ליל שבועות: כתר ונה"י - כללי ופרטי (כתרים דכתרים בטבילת שבועות) ספירת העומר (חב"ד חג"ת"ם דחב"ד חג"ת"ם) (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)	3 (נשמה) אחור	גדלות א' יש"ם (מצות) תבונה (י"ו) קטנות א'	גדלות א' קטנות א'	3 (נשמה)

**חדש
שבועות**

**החזרה
של פסח**

עיי' נה"ש דף ל"ז רע"ג. סידור ח"ו, דף ט' ע"א. עיי' עמוד 109.
עיי' פאת השד"ה דף ר"ם סע"ב, דף של"ה אע"ב. שיטת השד"ה, ס"ה זה החזרה של
המוחין שהסתלקו במוצאי יו"ט של פסח, כפשט שעה"כ. ועיי' שם לגבי הבידורים.

מבנה כללי של ס"ה ושבועות		
פנים	ס"ה - אח'	שבועות - פנים
פנימיות	ברכת העומר	תפילה - בוקר (מתיבת באהבה)
היצוניות	קרנן שעורים (וכנגדו הרחמן)	סעודה - בוקר (מיד לאחר מוסף)

טבלה שבועית

נה"י (כללים ↓ עובי)	חב"ד חג"ת"ם (כללים ↓ עובי)	כתרים פרטים (אורך)	כ כללי (עובי) ↓ כ פרטי
כ (פרטי)	כ (פרטי)	כתר	כ (פרטי) ←
ח (פרטי)	ה ה ה ה ד ת ת ת ג ת ת ת ב ת ת ת	חב"ד פרטים (אורך)	ח (פרטי) ← ח (פרטי) ← ח (פרטי) ← ח (פרטי) ←
ח (פרטי)	ה ה ה ה ד ת ת ת ג ת ת ת ב ת ת ת	ספירת העומר	ח (פרטי) ← ח (פרטי) ← ח (פרטי) ← ח (פרטי) ←
ח (פרטי)	ה ה ה ה ד ת ת ת ג ת ת ת ב ת ת ת	חג"ת"ם פרטים (אורך)	ח (פרטי) ← ח (פרטי) ← ח (פרטי) ← ח (פרטי) ←
ח (פרטי)	ה ה ה ה ד ת ת ת ג ת ת ת ב ת ת ת	נה"י פרטים (אורך)	ח (פרטי) ← ח (פרטי) ← ח (פרטי) ← ח (פרטי) ←
ח (פרטי)	ה ה ה ה ד ת ת ת ג ת ת ת ב ת ת ת	ליל שבועות	ח (פרטי) ← ח (פרטי) ← ח (פרטי) ← ח (פרטי) ←

ה' פרצופים הכוללים
5 טבלה יומית (האבגדוויז)
כתר (שבועות)
אבא אימא

ז (עצמות)	ד
ו (רשימו)	ד
ה	ה
ג	ה
ב	ה
א	ה
ה	ה

מבנה הכתובת הוא לפי: ① ② ③

מקורות
נה"ש דף ל"ז ע"א. תו"ח דף ל"ט ע"ב ד"ה וכפי.
שעה"כ דף ט' ע"ב ד"ה ולבאר.
פת"ע דף פ"ח סע"ג ד"ה התפלה, דף פ"ה סע"ג.

הערות

- * שיטתנו מבוססת בעיקר על הח"י בשמ"ש זיע"א. על פי שיטה זו, נחלק את הספירות הפרטיות לב' מקבצים, ד' שבועות ראשונים - חב"ד (חוי"ב חוי"ג), וג' שבועות אחרונים - חג"ת"ם. בשבוע הראשון נתקן חח"ן דחב"ד, דחב"ד חג"ת"ם. בשבוע השני, בג"ה דחב"ד, דחב"ד חג"ת"ם, וכו'. בשבוע השביעי, דת"י דחוי"ג דחג"ת"ם, דחב"ד חג"ת"ם.
- * ביום ז' דכל שבוע, מתקנים בנוסף לבחינה היומית, את הבחינה שכנגד אותו שבוע, בפרטות הכתר של המקבץ (שבוע א', חח"ן דפתר דחב"ד, דחב"ד חג"ת"ם), עבור כל ז' הימים. הכתר דפתר נשאר לטבילת ליל שבועות.
- * ע"פ הקדמות הח"י בשמ"ש הנ"ל והשד"ה זיע"א, המובאים בספר אור הלבנה, מבנה הכתובת בכל לילה הוא מסוג שבוע דיום. כלומר, פרצופי חכמה ובינה הכוללים (נשמה וחיה) מתפרטים לשבעה ימים (בלשוננו טבלת' האבגדוויז'), ובכל אחד מהימים האלו יש לשבץ טבלה שבועית. א"כ, ביום א' נתקן חח"ן דחב"ד, דחב"ד חג"ת"ם, דגד"א דש"י"ם. ביום ב', חח"ן דחב"ד, דחב"ד חג"ת"ם, דגד"א דתבונה. וכו'. (עיי' ציורים המצורפים).
- * מערכות המוחין והח"ו"ג הנין מערכות נפרדות, עיי' תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' רע"ב.
- * המספרים ① עד ③, מסמנים את מרכיבי הכתובות, כפי שהם מסודרים בכוונה (עבור שתי המערכות, מוחין וח"ו"ג).

סדר מבנה הפירופים ע"פ אור הלכנה חלק אור ההזים דף רל"ו (לשיטת מהר"ג השד"ה)

ישכ"ת (תפ א"י, ע"י... ע"פ אות המבנה)

(5) יחידה

מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
כ	ה	ב	ה	ב	ה	ב	ה	כ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ

(4) חיה

מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
כ	ה	ב	ה	ב	ה	ב	ה	כ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ

(3) נשמה

מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
כ	ה	ב	ה	ב	ה	ב	ה	כ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ

(2) רוח

מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
כ	ה	ב	ה	ב	ה	ב	ה	כ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ

(1) נפש

מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
כ	ה	ב	ה	ב	ה	ב	ה	כ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ

↓ יחידה (5)

מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
כ	ה	ב	ה	ב	ה	ב	ה	כ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ

↓ חיה (4)

מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
כ	ה	ב	ה	ב	ה	ב	ה	כ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ

↓ זי"ז נשמה (3)

מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
כ	ה	ב	ה	ב	ה	ב	ה	כ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ

↓ רוח (2)

מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
כ	ה	ב	ה	ב	ה	ב	ה	כ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ

↓ זי"ז נפש (1)

מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
מ	י	ג	ת	ה	נ	ו	ה	מ
כ	ה	ב	ה	ב	ה	ב	ה	כ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ
מ	מ	ג	נ	ו	ה	מ	מ	מ

מקורות
 ע"פ הקדמות המובאות בספר אור הלבנה:
 הקדמת מהרה"ג השד"ה חלק אור החיים דף רל"ו.
 הקדמת הח"י בשמ"ש כוונות ספירת העומר דף ל'.

עשר ספירות כלליות (עובי)
 (טבלה זו נמצאת בכל אחד מב' הפרצופים הכוללים - נשמה חיה)

י כללי	ה כללי	נ כללי	מ כללי	ת כללי	ג כללי	ח כללי	ד כללי	ב כללי	ה כללי	כ כללי
ספירת העומר										
ליל שבועות										

י"ב פרצופים (אורך) (7 שבועות)

1	ח	פרטי
2	ב	פרטי
3	ד	פרטי
4	ז	פרטי
5	ח	פרטי
6	ג	פרטי
7	ת	פרטי
7	מ	פרטי

שורשי המוחין

ה	ע"י ונוק'
ב	'ג"ר דכולם (מגולה)
ד	א"א ונוק'
ז	(גרון)
ח	אז"א
ג	(חזה)
ת	ישסו"ת (מאחי' התי"ת) (טבור)
נ	זו"ן
ה	זיעו"ר
י	זיעו"ר (סיום)

לימוד ליל שבועות		5 (א"א)
אימא	אבא	גדלות ב' 4 אז"א חג"ת
אימא	אבא	קטנות ב' העומר לימוד ליל שבועות (חוץ מהכתרים) 3 ישסו"ת
תבונה	יש"ס	קטנות א'

בינה	דעת	חכמה
ב	כ	ה
ג	ד	ה
ה	ו	ו
ד	ז	ד
ה	ח	ה
ב	ב	ב
ד	ד	ד

בינה	דעת	חכמה
ב	כ	ה
ג	ד	ה
ה	ו	ו
ד	ז	ד
ה	ח	ה
ב	ב	ב
ד	ד	ד

סידור חלק שישי - שבועות

(בדיבור) *לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונה), בדחילו ורחימו (יאהויה) ורחימו ודחילו (איהויה), ליחדא שם אות יו"ד ואות ה"א (או"א) בשם אות וא"ו ואות ה"א (זו"ן) (ע"י שפע א"ס המשפיע בהם ומייחדם) ביחדא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לקיים מצוות עשה להגות בתורה בלילה הזאת לתקן את שורשה במקום עליון לקשר את נפשינו רוחינו ונשמתנו ולהדביקם בשורשם העליון להשלים אילן העליון ולהשלים אדם העליון לתקנו לתת נחת רוח ליוצרינו אשר קדשנו במצוותיו וצונו להגות בתורה.

י"הי רצון מלפניך יא"א שבסגולת כל הפסוקים והתיבות והאותיות והנקודות והטעמים והשמות היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות וחילופי תיבות והסודות הקדושים והנוראים היוצאים מכל קריאתנו שנקרא בלילה הזה, שתהא שעה זו שעת רחמים ורצון להיות לימודינו נחת רוח לפני כסא כבודך והיא עולה לפניך כאילו השגנו כל הסודות הנוראים אשר הם חתומים בהם לעורר רחמיך וחסדיך לתת כח בלימודינו.

(ע"כ בדיבור, מכאן בהרהור בלבד): (תחילה יש להמשיך שפע חיצון, פרטי לכל הבחינות שנמשיך (כתר ונה"י וכו').

יכוין למסור עצמו על קידוש השם ולקבל עליו ד' מיתות ב"ד, מד' אותיות יהו"ה, וד' אותיות אדנ"י, וליחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

סקילה	ע"י	א	א	וְיָדָהּ	וְיָדָהּ
שריפה	ע"י	ד	ה	וְיָדָהּ	וְיָדָהּ
הרג	ע"י	ב	ו	וְיָדָהּ	וְיָדָהּ
חנק	ע"י	ה	ה	וְיָדָהּ	וְיָדָהּ

[יכוין לברר] (להעלות מין) מחלקי הכלים ואורות דרפ"ח, דנה"י (דאורך) דכל פרצוף: (דהיינו) מג' פרצופי נה"י הפרטיים דפרצופי חב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק', ודפרצופי חג"ת (צ"ל חגת"ס) שהם או"א וישסו"ת, דמ"ה וב"ן דב"ן דחכמה (4) ודבינה (3) הכוללים דזו"ן. וגם [מחלקי] הכלים והאורות דרפ"ח דכל עשרה פרצופים הפרטיים דכל פרצוף מג' פרצופי נה"י הכוללים (דעובי), דמ"ה וב"ן דב"ן דבינה (3) ודחכמה (4) הכוללים דזו"ן.

[ע"פ אור הלבנה, חלק אור החיים דף רמ"ב] וגם מכלים ואורות דרפ"ח דכל הפרצופים הפרטיים והכלליים דפרצופי הכתרים, דמ"ה וב"ן דב"ן דבינה (3) ודחכמה (4) הכוללים דזו"ן,

ומחלקי הכלים והאורות דרפ"ח, דה' פרצופי כתר הכולל (5) דז"א.

יכוין לברר בירורי רפ"ח לכל הבחי' הנ"ל

ע"ב דע"ב	ז'	מלכות דחסד	וְיָדָהּ	וְיָדָהּ
ע"ב דס"ג	ה', ז'	מלכות דגבורה	וְיָדָהּ	וְיָדָהּ
ע"ב דמ"ה	ג', ז'	מלכות דתנה"י	וְיָדָהּ	וְיָדָהּ
ע"ב דב"ן	ב' שהוא ד'	מלכות דמלכות	וְיָדָהּ	וְיָדָהּ

2 ויעלו (השפע החיצון והרפ"ח הנ"ל) ויתחברו (הרפ"ח) עם (האבד"י, שהם) חלקי אורותיהם העליונים שבהתפשטות כל אחוריים דפר' העליונים דישסו"ת ודאו"א ודא"א, ויעלו עם חלקי התפשטות האחוריים ההם המתיחסים להם, למי'ן לפר' העליונים (עד רום המעלות - ע"ב ס"ג דא"ק).

ויזדווגו (ע"ב ס"ג דא"ק) אייהויה

ויכוין להמשיך להם (לכל בחי' הברורים הנ"ל שהעליון), תשלום י' ספירות דב"ן עם י' ספירות דמ"ה, עם ההויו"ת והאהי"ה המנוקדות שהם הנרנח"י המיוחסים להם, וימשכו המוחין ההם מלובשים בחלקי התפשטות דאחוריים שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין ההם.

3 המשכת מקיפי ל"מ פרטיים עבור כל הבחינות הנמשכות לג' פרצופי בינה (3), חכמה (4) וכתר (5), הכוללים דז"א

אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה	אוי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

* א"ה עיין בפתח עיניים דף פ"ח ע"ד וז"ל ועיין להרב הגאון חיד"א בספר שמחת הרגל ובספר יוסף אומץ שכתב משם הרש"ש ז"ל דכן שמע מפה קדוש הרב ש"ש ז"ל כי אין ראוי לסדר הכוונה בדרך תפילה יע"ש ואם כן וכו' ע"ש"ב. וז"ל כי מה שנסדר כאן הכוונה בלשון תפילה לא בא לומר כי אין צריך כוונה, אלא הכוונה לחוד והתפילה לחוד, יען כי במחשבה יתברר כולא. ולפיכך סידרנו הכל במשלם ורק במקום שהוא תפילה אזי ילמוד בפה מלא בלשון תפילה, ובמקום שיש כוונה יכוון במחשבה על דרך כל הכוונות. וכן ס"ל להרה"ג שד"ה יצ"ו ויעב"א. עכ"ל ההגהה. וע"י בספר עשרת מרדכי (על הקדיש) דף ש"מ עד ש"ט.

1. ע"י אור הלבנה, תחילת חלק אור החיים, דף צ"ח, הקדמת הרש"ש לברכת האירוסין. מכאן סידר השד"ה כללים למטבע ברכה, בעיקר בענין הברורים.
2. יש לציין שכל בחינה מתפרטת ל"ס, ואנו מבררים כאן את כל הפרטים נזו', אלא שלגבי הכתר (של הי"ס הנו') אנחנו נברר אך ורק ט"ס הפרטיות שלו (הח"ן בג"ה דת"י דכתרים, כנגד הבחי' דסופי שבוע של ספירת העומר), וע"י הערה 5. והכתרים דכתרים האלו, אנחנו נביא אותם בטבילה. אך יש להדגיש שאין לברר את הבחינות האלו, שהרי כתרים אלו מבחינת ת"ת דישסו"ת ולא בחינות עצמיות של ז"א (אוצ"ח דף ל"ו ע"ד אש"ל אות ד'. סידור חול דף ס"ז ע"ב).
3. עפ"י קנין פירות סוף דף ק"ו (ובעיקר ק"ח) יש להמשיך מקיפי ל"מ פרטיים עבור כל הבחינות הנמשכות בלילה הזה, כמו ב"קדשנו במצוותיו וצונו על" שבברכת העומר עבור החב"ד חגת"ס. (הבחינות שנביא בהמשך הם הצ' שישלמו את הל"מ הנ"ל להיות צל"מ שלם. ויש לציין שהמקיפים הכלליים יבואו בטבילה, כמו בקונה הכל). ועיין גם בהגהה בסידור ח"ו דף ח' סע"א (מוכא בגנזי חיים על שבועות בעמוד 107).

המושכת נה"י פרטיים וכלליים דפרצוף בינה דז"א (3)⁴

ובכך ימשכו המוחין דנה"י דקטנות [ראשון, שהם שמות אלה"ם במילוי יה"א, בתוך לבושיהם], וגדלות ראשון דעסמ"ב מלובשים בקס"א [קס"א] קמ"ג קנ"א, שהם חלקי התפשטות האחוריים ההם דישסו"ת ("המתנות") שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין דקטנות וגדלות ראשון, ובתוכם מלובשים ההוי"ת והאה"ה המנוקדות, שהם נרנח"י דנפשיות (נה"י) דנרנח"י דמ"ה וב"ן דמ"ה, ומ"ה וב"ן דב"ן דנשמה (3), לחח"ן בג"ה דת"י דכל פרצוף מג' פרצופי נה"י דפרצופי חב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק', ודפר' חגת"ם שהם או"א וישסו"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דבינה דז"א. וגם לחח"ן בג"ה דת"י דכל העשרה פרצופי דכל ג' פרצופי נה"י הכללים שהם זו"ן ויעקור'ר, דמ"ה וב"ן דמ"ה, ומ"ה וב"ן דב"ן דבינה (3) דז"א. [מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה].

המושכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים⁵ דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דקטנות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הפרטיים, דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א⁶

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן	דת"י	בג"ה
דכתר	דכתר	דכתר

בג"ה דבינה דג' פר' נה"י הפרטיים דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה

דת"י דחור'ג דדעת דג' פר' נה"י הפרטיים דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אהיה אהיה אהיה אהיה
 יהוה יהוה יהוה יהוה
 אהיה אהיה אהיה אהיה
 יהוה יהוה יהוה יהוה
 אהיה יהוה אהיה יהוה
 יהוה יהוה יהוה יהוה

חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י הפרטיים דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה
 אהיה אהיה
 יהוה יהוה

מוחין דקטנות א' דישסו"ת (כנגד ליל ה' דספירת העומר)

בינה דישסו"ת

אלף למד הה יוד מם
 אלף למד הה יוד מם
 אלף למד הה יוד מם
 אלף למד הה יוד מם

דעת דישסו"ת

אלף למד הא יוד מם
 אלף למד הא יוד מם
 אלף למד הא יוד מם
 אלף למד הא יוד מם

חכמה דישסו"ת

אלף למד הי יוד מם
 אלף למד הי יוד מם
 אלף למד הי יוד מם
 אלף למד הי יוד מם

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה

אהיה

יוד הה וו הה

יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א
יה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה

אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יהוה

י יה יהו יהוה
יהוה

אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דז"א
אדני

ג' כלי יסוד דז"א
אהדוניה

ג' כלי נצח דז"א
יהוה

א צבאו צבאות
אות

שיין. שיין דלת. שיין דלת יוד
שיין דלת יוד

צ צב צבא
צבא

4. עפ"י הקדמת השד"ה (גנזי חיים על שבועות בעמוד 2), כל ההמשכות מתבצעות בפועל בלימוד, אלא שמכוונים כאן, לפני הלימוד.
 5. עפ"י היר"א ח"ב 698, בנה"י הפרטיים יש לראות רק ג' ספירות הנה"י, ולא פירוש י"ס דנה"י, כדי להבדיל בין פרטי לכללי. לעומת זה הצדק ושלוש דף צ"ח אמצע ע"ב (ואחרים), סובר שיש לעשות בכלום י"ס, וכן מובא להלכה בקנין פירות דף פ"ב ופ"ג.
 6. המעיין בסוף הקדמת הח"י בשמ"ש שנדפסה בכוונות הספירה דף ל' ע"ב ל"א ע"א, יבין שכשם שבעומר בכל סוף שבוע הבאנו חח"ן בג"ה דת"י דכתרים דחב"ד חגת"ם, כך בליל שבועות יש להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכתרים דכל אותם בחינות הנמשכות בליל שבועות. ולצורך כונה זו, ניתן להשתמש באותם שמות ההוי"ת והאה"ה המנוקדות (של חח"ן בג"ה דת"י, הנ"ל). אמנם גם עבור בחינות אלו נביא את הכתרים דכתרים שלהם בטבילה, כענין הכתרים דכתרים של העומר. וראה עוד ביר"א ח"ב 695, הרב קוינקא עמוד 12 ופ"ט ע"ב תוך ד"ה שם בלימוד.

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים⁷ דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דקטנות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
דבינה דז"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	ת"י דכתר	בג"ה דכתר

<p>חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י הכלליים דבינה דז"א</p>	<p>ת"י דחח"ן דדעת דג' פר' נה"י הכלליים דבינה דז"א</p>	<p>בג"ה דבינה דג' פר' נה"י הכלליים דבינה דז"א</p>
<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אוי הוי יוי הוי וי הוי ווי הוי</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אוי הוי יוי הוי וי הוי ווי הוי</p>

מוחין דקטנות א' דישסו"ת (כנגד ליל ה' דספירת העומר)

<p>בינה דישסו"ת</p> <p>אלף למד הה יוד מם אלף למד הה יוד מם אלף למד הה יוד מם אלף למד הה יוד מם</p> <p>ג' כלי בינה דז"א אלף. אלף הא. אלף הא יוד. אלף הא יוד הא אלף הא יוד הא אהיה</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א יה אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם יהוה</p> <p>ג' כלי הוד דז"א אדנ"י א צבאו צבאות אות</p>	<p>דעת דישסו"ת</p> <p>אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יה יהו יהוה יהוה</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהדוניה שין. שיין דלת. שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>חכמה דישסו"ת</p> <p>אלף למד הי יוד מם אלף למד הי יוד מם אלף למד הי יוד מם אלף למד הי יוד מם</p> <p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יה יהו יהוה יוד הא ואו הא</p> <p>ג' כלי חסד דז"א א אל אלו אלוה אלוה אלף למד</p> <p>ג' כלי נצח דז"א יהוה צ צב צבא צבא</p>	<p>מוח אבא לבוש אבא מוח אימא לבוש אימא</p>
---	---	---	--

⁷ בענין המבנה שסדרנו בספירת העומר, לגבי הכתרים דסופי שבוע (למשל בשבוע א', חח"ן דכתר דחב"ד, דחב"ד חגת"ם), והכתר דכתר (דחב"ד, דחב"ד חגת"ם) נשאר לטבילת ליל שבועות. לכאורה, בכל אחת מהספירות הפרטיות (חב"ד חגת"ם דאורך) מהספירות הכלליות (חב"ד חגת"ם דעובי), עשינו מבנה של י"ס פרטיות, כאשר בסופי השבוע בונים את החח"ן בג"ה ודת"י דחח"ן של הכתר, והכתר דכתר נשאר לטבילה. א"כ, בלימוד של ליל שבועות, כשאנחנו נבנה את הכתרים והנה"י (פרטיים וכלליים דפרצופי חו"ב הכוללים, וכן הכתר הכולל שהוא פרצוף היחידה), נצטרך גם כן לבנות י"ס פרטיות עבור על אחת מהבחיונות הנ"ל. וגם כאן נשאר הכתר דכתר דכל אחת מהבחיונות הנ"ל לטבילה. ועי' שע"ר ח"ב שאלה ר"ף.

המשכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דגדלות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה דג'
פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

דת"י דחח"ן דדעת דג'
פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה
אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה
אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו
יפ הו וו הו יפ הו וו הו

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

מוחין דגדלות א' דיסוד"ת (כנגד ליל א' וב' דספירת העומר)

בינה דיסוד"ת
ס"ג קס"א

ב"ן קנ"א

דעת דיסוד"ת

מ"ה קמ"ג

חכמה דיסוד"ת
ע"ב קס"א

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי
אלף הי יוד הי

יוד הה וו הה
אלף הה יוד הה
יוד הה וו הה
אלף הה יוד הה

יוד הא ואו הא
אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא
אלף הא יוד הא

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי
יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

מוח אבא
לבוש אבא
מוח אימא
לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ויו הי
י יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יהוה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יהו יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דז"א
אדנ"י
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדו"נהי
שי"ן דלת. שי"ן דלת יוד
שי"ן דלת יוד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דגדלות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה דג'
פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א

דת"י דחח"ן דדעת דג'
פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוחין דגדלות א' דישסו"ת (כנגד ליל א' וב' דספירת העומר)

בינה דישסו"ת
ס"ג קס"א

דעת דישסו"ת
ב"ן קנ"א

חכמה דישסו"ת
ע"ב קס"א

יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹף הִי יִוֵּד הִי
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹף הִי יִוֵּד הִי

יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹף הִי יִוֵּד הִי
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹף הִי יִוֵּד הִי

יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹף הִי יִוֵּד הִי
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹף הִי יִוֵּד הִי

מוח אבא
לבוש אבא
מוח אימא
לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף. אֱלֹף הִי. אֱלֹף הִי יִוֵּד.
אֱלֹף הִי יִוֵּד הִי
אֱלֹף הִי יִוֵּד הִי
אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי

ג' כלי חכמה דז"א
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
יִהִי יְהוָה יְהוָה
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי

ג' כלי גבורה דז"א
יְהִי
אֱלֹף. אֱלֹף לַמִּדָּה. אֱלֹף לַמִּדָּה הִי.
אֱלֹף לַמִּדָּה הִי יִוֵּד. אֱלֹף לַמִּדָּה הִי יִוֵּד מִם
יְהוָה

ג' כלי ת"ת דז"א
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
יִהִי יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

ג' כלי חסד דז"א
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹף לַמִּדָּה

ג' כלי הוד דז"א
אֲדָנִי
אֲצַבֵּאוּ אֲצַבֵּאוּ
אוֹת

ג' כלי יסוד דז"א
יִאֱהַדְוֵנִי
שִׁינְךָ. שִׁינְךָ דַלְת. שִׁינְךָ דַלְת יִוֵּד
שִׁינְךָ דַלְת יִוֵּד

ג' כלי נצח דז"א
יְהוָה
צַצְבֵּא צַצְבֵּא
צַצְבֵּא

המשכת נה"י פרטיים וכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4)

ובכך ימשכו המוחין דנה"י דקטנות [שני, שמות אכדט"ם וכו', בתוך לבושיהם], וגדלות שני דעסמ"ב מלובשים בקס"א [קס"א] קמ"ג קנ"א, שהם חלקי התפשטות האחוריים ההם דאו"א ("המתנות") שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין דקטנות וגדלות שני, ובתוכם מלובשים ההוי"ת והאה"ה המנוקדות, שהם נרנח"י דנפשות (נה"י) דנרנח"י דמ"ה וב"ן דמ"ה, ודמ"ה וב"ן דב"ן דחיה (4), לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דכל פרצוף מג' פרצופי נה"י הפרטיים דפרצוף חב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק', ודפרצוף חגת"ם שהם או"א וישסו"ת דחכמה הכולל (4) דזו"ן (דהיינו ז"א, שהרי הנוק' שהיא יעו"ר נבנית בטבילה). וגם לחח"ן בג"ה דת"י דכל העשרה פרצופים דכל פרצוף מג' פרצופים דנה"י הכוללים דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דפרצוף חכמה הכולל דזו"ן (דהיינו ז"א, שהרי הנוק' שהיא יעו"ר נבנית בטבילה), מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה].

המשכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דקטנות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה	
חח"ן	דת"י
דכתר	דכתר

בג"ה דכינה דג'
פר' נה"י פרטיים
דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

דת"י דחו"ג דדעת דג'
פר' נה"י פרטיים
דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
פר' נה"י פרטיים
דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו
יפ הו וו הו יפ הו וו הו יפ הו וו הו יפ הו וו הו

מוחין דקטנות ב' דאו"א (כנגד ליל ג' דספירת העומר)

בינה דאו"א
אם גל אם גל

דעת דאו"א

חכמה דאו"א

אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים

אם גל אם גל

אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם אכדט"ם

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יהו יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף. אלף.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יהוה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יהו יהו יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דז"א
אדנ"י
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדו"נהי
שי"ן. שי"ן דלת. שי"ן דלת יוד
שי"ן דלת יוד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים דפריצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דקטנות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
דחכמה דז"א (ע' הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

<p>חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י הכלליים דחכמה דז"א</p> <p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>דת"י דחח"ן דדעת דג' פר' נה"י הכלליים דחכמה דז"א</p> <p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י הכלליים דחכמה דז"א</p> <p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
--	---	--

מוחין דקטנות ב' דז"א (כנגד ליל ג' דספירת העומר)
דעת דז"א

בינה דז"א
אם גל אם גל

אכדטם אכדטם אכדטם

חכמה דז"א
מוח או"א
אכדטם אכדטם אכדטם

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים

אם גל אם גל

אכדטם אכדטם אכדטם

לבוש או"א
אכדטם אכדטם אכדטם

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יהוה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דז"א
אדני
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדוניה
שיין. שיין דלת. שיין דלת יוד
שיין דלת יוד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דגדלות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א (ע' הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	ת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה דג'
 פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

ת"י דחח"ן דדעת דג'
 פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
 פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אִם הוּא יוֹד אִם הוּא יוֹד אִם הוּא יוֹד אִם הוּא יוֹד
 יוֹד וְהוּא יוֹד יוֹד וְהוּא יוֹד יוֹד וְהוּא יוֹד יוֹד וְהוּא יוֹד

מוחין דגדלות ב' דאו"א (כנגד ליל ד', ו', ז' דספירת העומר)

בינה דאו"א
 ס"ג קס"א

דעת דאו"א

חכמה דאו"א
 ע"ב קס"א

יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי
 יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי

יוֹד הִי וְהוּא הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי
 יוֹד הִי וְהוּא הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי

יוֹד הִיא וְאוֹ הִיא
 אֵלֶּף הִיא יוֹד הִיא
 יוֹד הִיא וְאוֹ הִיא
 אֵלֶּף הִיא יוֹד הִיא

יוֹד הִי וְיוֹ הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי
 יוֹד הִי וְיוֹ הִי
 אֵלֶּף הִי יוֹד הִי

מוח אבא
 לבוש אבא
 מוח אימא
 לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
 אֵלֶּף. אֵלֶּף הִיא. אֵלֶּף הִיא יוֹד.
 אֵלֶּף הִיא יוֹד הִיא
 אֵלֶּף הִיא יוֹד הִיא
 אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
 יוֹד הִי וְיוֹ הִי
 יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 יוֹד הִי וְהוּא הִי

ג' כלי חכמה דז"א
 יוֹד הִי וְאוֹ הִיא
 יִיָּה יְהוָה יְהוָה
 יוֹד הִיא וְאוֹ הִיא

ג' כלי גבורה דז"א
 יָה
 אֵלֶּף. אֵלֶּף לְמוֹד. אֵלֶּף לְמוֹד הִי.
 אֵלֶּף לְמוֹד הִי יוֹד. אֵלֶּף לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 יְהוָה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יוֹד הִיא וְאוֹ הִיא
 יִיָּה יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

ג' כלי חסד דז"א
 אֵל אֵל אֵלוֹ אֵלוֹהַ
 אֵלוֹהַ
 אֵלֶּף לְמוֹד

ג' כלי הוד דז"א
 אֲדָנִי
 אֵ צַבָּאוֹ צַבָּאוֹת
 אוֹת

ג' כלי יסוד דז"א
 יֵאֱהַדוֹנָהִי
 שִׁין. שִׁין דֶּלֶת. שִׁין דֶּלֶת יוֹד
 שִׁין דֶּלֶת יוֹד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוָה
 צַ צַב צַבָּא
 צַבָּא

המושכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים דפרצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דגדלות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א (ע' הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה דג'
 פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א

דת"י דחח"ן דדעת דג'
 פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
 פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אִם הוּא יוֹדוּ אִם הוּא יוֹדוּ אִם הוּא יוֹדוּ אִם הוּא יוֹדוּ
 יוֹדוּ וְהוּא יוֹדוּ יוֹדוּ וְהוּא יוֹדוּ יוֹדוּ וְהוּא יוֹדוּ יוֹדוּ וְהוּא יוֹדוּ

מוחין דגדלות ב' דאז"א (כנגד ליל ד', ו', ז' דספירת העומר)

בינה דאז"א
 ס"ג קס"א

דעת דאז"א

חכמה דאז"א
 ע"ב קס"א

יֹדֵה הֵי וְאוֹ הֵי
 אֵלֶּף הֵי יוֹדֵה הֵי
 יֹדֵה הֵי וְאוֹ הֵי
 אֵלֶּף הֵי יוֹדֵה הֵי

יֹדֵה הֵה וּוֹ הֵה
 אֵלֶּף הֵה יוֹדֵה הֵה
 יֹדֵה הֵה וּוֹ הֵה
 אֵלֶּף הֵה יוֹדֵה הֵה

יֹדֵה הֵא וְאוֹ הֵא
 אֵלֶּף הֵא יוֹדֵה הֵא
 יֹדֵה הֵא וְאוֹ הֵא
 אֵלֶּף הֵא יוֹדֵה הֵא

יֹדֵה הֵי וְיוֹ הֵי
 אֵלֶּף הֵי יוֹדֵה הֵי
 יֹדֵה הֵי וְיוֹ הֵי
 אֵלֶּף הֵי יוֹדֵה הֵי

מוח אבא
 לבוש אבא
 מוח אימא
 לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
 אֵלֶּף. אֵלֶּף הֵא. אֵלֶּף הֵא יוֹד.
 אֵלֶּף הֵא יוֹד הֵא
 אֵלֶּף הֵא יוֹד הֵא
 אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
 יוֹדֵה הֵי וְיוֹ הֵי
 יוֹדֵה הֵי וְאוֹ הֵי
 יוֹדֵה הֵה וּוֹ הֵה

ג' כלי חכמה דז"א
 יוֹדֵה הֵי וְאוֹ הֵא
 יִיָּה יְהוּ יְהוּה
 יוֹדֵה הֵא וְאוֹ הֵא

ג' כלי גבורה דז"א
 יֵה
 אֵלֶּף. אֵלֶּף לְמַד. אֵלֶּף לְמַד הֵי.
 אֵלֶּף לְמַד הֵי יוֹד. אֵלֶּף לְמַד הֵי יוֹד מִם
 יְהוּה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יוֹדֵה הֵא וְאוֹ הֵא
 יִיָּה יְהוּ יְהוּה
 יְהוּה

ג' כלי חסד דז"א
 אֵלֵּל אֵלֵּל אֵלֵּל
 אֵלֵּל
 אֵלֶּף לְמַד

ג' כלי הוד דז"א
 אֵדָנִי
 אֵצְבָּאוּ אֵצְבָּאוֹת
 אֹת

ג' כלי יסוד דז"א
 אֵהָדוֹנָהִי
 שִׁינְךָ דִּלְתָּ. שִׁינְךָ דִּלְתָּ יוֹד
 שִׁינְךָ דִּלְתָּ יוֹד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוּה
 אֵצְבָּב אֵצְבָּב
 אֵצְבָּב

המשכת כתרים פרטיים וכלליים דפרצופי בינה וחכמה (3,4)

ובכח למודינו יומשכו חח"ן בג"ה דת"י דחו"ג, דנה"י וחג"ת וחב"ד, דארבעה פרצופי חו"ב וחו"ג (שורשי המוחין) דארבעה מוחין הכוללים דפרצופי הכתרים דישכו"ת (3) ודאו"א (4), לחח"ן בג"ה דת"י דחו"ג, דנה"י וחג"ת וחב"ד דארבעה פרצופי חו"ב וחו"ג דארבעה מוחין הכוללים דפרצופי הכתר דפרצופי חכמה (4) ובינה (3) הכוללים דזו"ן (דהיינו ז"א, שהרי הנוק' שהיא יעו"ר נבנית בטבילה) [מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה].

[**וכן** יכוין להמשיך י"ס פרטיות דכתרים הפרטיים דחב"ד חגת"ם, דפרצופי חכמה (4) ובינה (3) הכוללים דז"א, מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה.]

המשכת י"ס פרטיות דכתרים פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצופי בינה דז"א (3)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצופי כתר הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה
דפרצופי כתר הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

דת"י דחו"ג דדעת
דפרצופי כתר הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

חח"ן דחכמה
דפרצופי כתר הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אֱהִיָּה

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יְהוָה

ג' כלי הוד דז"א
אדנ"י
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדוניה
ש"ן. ש"ן דלת. ש"ן דלת יוד
ש"ן דלת יוד

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דכתר כללי דפרצוף בינה דז"א (3)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצוף כתר הכללי
דכינה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	ת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה
דפרצופי כתר הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ת"י דחח"ן דדעת
דפרצופי כתר הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

חח"ן דחכמה
דפרצופי כתר הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד ממ
יְהוָה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דז"א
אדנ"י
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדוניה
ש"ן. ש"ן דלת. ש"ן דלת יוד
ש"ן דלת יוד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת י"ס פרטיות דכתרים פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

דת"י דחז"ג דדעת
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה

חח"ן דחכמה
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

ג' כלי כינה דז"א
 אֱלֹף. אֱלֹף הָא. אֱלֹף הָא יוֹד.
 אֱלֹף הָא יוֹד הָא
 אֱלֹף הָא יוֹד הָא
 אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
 יוֹד הִי וְיוֹ הִי
 יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 יוֹד הִי וְוֹ הִי

ג' כלי חכמה דז"א
 יוֹד הִי וְאוֹ הָא
 יִיָּה יְהוֹ יְהוֹה
 יוֹד הָא וְאוֹ הָא

ג' כלי גבורה דז"א
 יְהִי
 אֱלֹף. אֱלֹף לְמוֹד. אֱלֹף לְמוֹד הִי.
 אֱלֹף לְמוֹד הִי יוֹד. אֱלֹף לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 יְהוֹה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יוֹד הָא וְאוֹ הָא
 יִיָּה יְהוֹ יְהוֹה
 יְהוֹה

ג' כלי חסד דז"א
 אֱלֹ אֱלֹ אֱלֹה
 אֱלֹה
 אֱלֹף לְמוֹד

ג' כלי הוד דז"א
 אֱדָנִי
 אֱצַבְאוּ צַבְאוֹת
 אֹת

ג' כלי יסוד דז"א
 יִאֱהוּדוֹנָהִי
 שִׁינְךָ דִּלְתָּ. שִׁינְךָ דִּלְתָּ יוֹד
 שִׁינְךָ דִּלְתָּ יוֹד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוֹה
 צַבְבֵּי צַבְבֵּי
 צַבְבֵּי

המושכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דכתר כללי דפרצוף חכמה דז"א (4)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצוף כתר הכללי
 דכינה דז"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה
 דפרצופי כתר הכלליים
 דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

דת"י דחו"ג דדעת
 דפרצופי כתר הכלליים
 דחכמה דז"א

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה

חח"ן דחכמה
 דפרצופי כתר הכלליים
 דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

ג' כלי בינה דז"א
 אֵלֶּף. אֵלֶּף הָא. אֵלֶּף הָא יוֹד.
 אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
 אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
 אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
 יוֹד הִי וַיּוֹ הִי
 יוֹד הִי וַאֲו הִי
 יוֹד הִה וּו הִה

ג' כלי חכמה דז"א
 יוֹד הִי וַאֲו הָא
 יִיִה יְהוֹ יְהוֹה
 יוֹד הָא וַאֲו הָא

ג' כלי גבורה דז"א
 יִה
 אֵלֶּף. אֵלֶּף לַמֹּד. אֵלֶּף לַמֹּד הִי.
 אֵלֶּף לַמֹּד הִי יוֹד. אֵלֶּף לַמֹּד הִי יוֹד מִם
 יְהוֹה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יוֹד הָא וַאֲו הָא
 יִיִה יְהוֹ יְהוֹה
 יְהוֹה

ג' כלי חסד דז"א
 אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף
 אֵלֶּף לַמֹּד
 אֵלֶּף לַמֹּד

ג' כלי הוד דז"א
 אֵדֶנִי
 אֵ צַבֹּאוֹ צַבֹּאוֹת
 אֵוֹת

ג' כלי יסוד דז"א
 יִאֵהֲדוֹנָהִי
 שִׁינְךָ דֶּלֶת. שִׁינְךָ דֶּלֶת יוֹד
 שִׁינְךָ דֶּלֶת יוֹד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוֹה
 צַ צַב צַבֹּא
 צַבֹּא

המשכת ה' פרצופי הכתר הכולל דו"א (5)

וכן ימשכו המוחין דנה"י וחג"ת וחב"ד, דארבעה פרצופי חו"ב וחו"ג (שורשי המוחין) דמ"ה וב"ן דחכמה דפרצופי הכתר (5) דו"א, הנמשכים מוחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת וחב"ד הכוללים דמוחא סתימאה, חכמה דמ"ה וב"ן דא"א [שהם נרנח"י דחיה]. ומחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת וחב"ד הכוללים דגולגלתא, כתר דמ"ה וב"ן דא"א [שהם נרנח"י דיחידה], מלובשים בחלקי התפשטות האחוריים ההם דא"א ("המתנות") שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין ההם דכתר, ובתוכם מלובשים ההויות והאהי"ה המנוקדות שהם נרנח"י דנרנח"י דמ"ה וב"ן דמ"ה, ומ"ה וב"ן דב"ן דיחידה, לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת וחב"ד דחמשה פרצופי הכתר דו"א [מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה].

המשכת י"ס פרטיות דה' פרצופי כתר הכולל דו"א (5)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דה"פ כתר דו"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 7)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן	דת"י	בג"ה
דכתר	דכתר	דכתר

בג"ה דבינה
דה"פ כתר דו"א

דת"י דחו"ג דדעת
דה"פ כתר דו"א

חח"ן דחכמה
דה"פ כתר דו"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי בינה דו"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דו"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יְהוָה

ג' כלי ת"ת דו"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דו"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דו"א
אדנ"י
א צבאו צבאות
גות

ג' כלי יסוד דו"א
יאהדו"נהי
ש"ן. ש"ן דלת. ש"ן דלת יוד
ש"ן דלת יוד

ג' כלי נצח דו"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

סדר המשכה מדיקנא דא"א (עם הארת מו"ס דא"א) לרישא דנוק'

מקורות: ע"ח ח"א שא"א פ"ח דף ס"ה ע"ב (ובעיקר סע"ג-ד), ודף ס"ו רע"ד (בעיקר לענין מלכות דכתר דחכמה שלא מתגלית). פע"ח דף קכ"ז אע"ג. מבו"ש דף כ"ז ע"ד פי"ב. תחילת ספרא דצניעותא. שע"ר ח"ב ש"ש קע"ט. אדרא רבא דף קל"א ע"ב יין הרקח אות מ"ט. חסדי דוד אות מ"א-מ"ה.

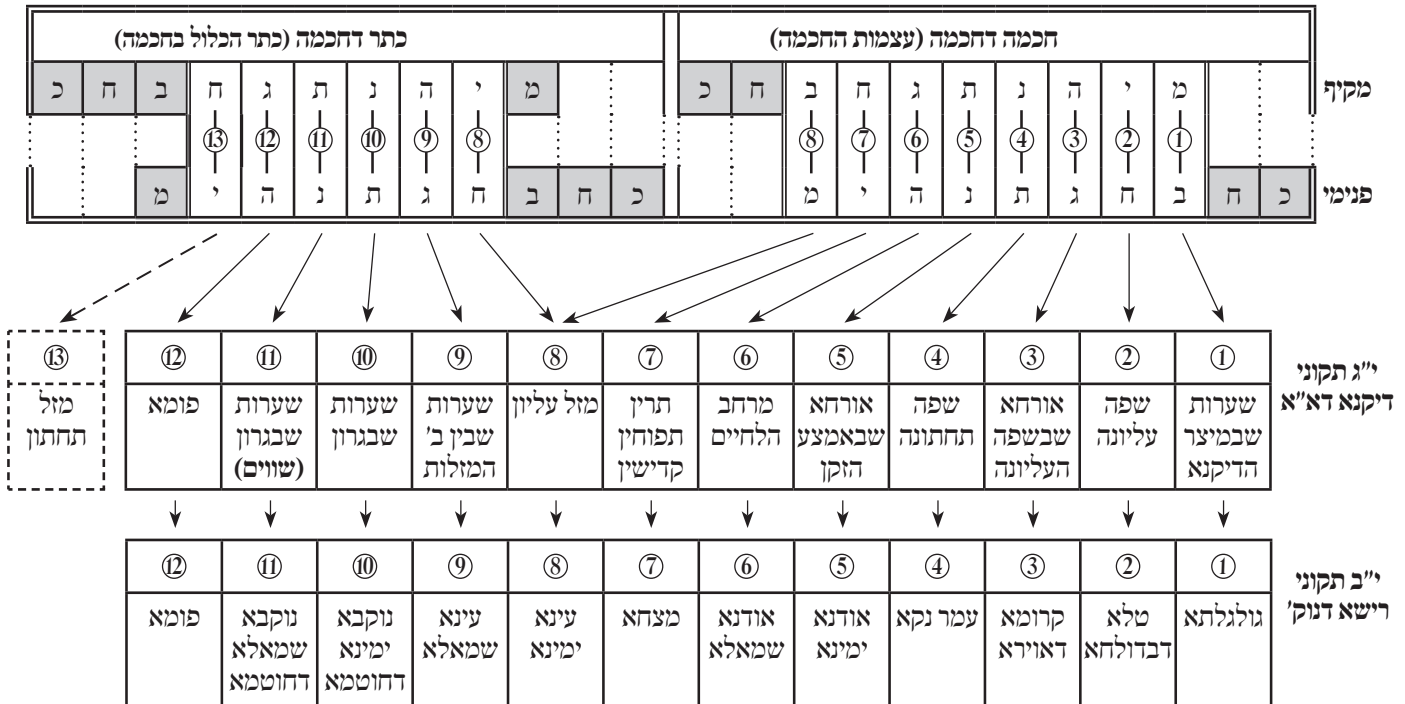
* אנחנו ממשכים שפע ממו"ס (חכמה) דא"א לדיקנא דא"א ומשם לרישא דנוק'. יש לציין שהדיקנא דא"א ודו"א כבר קיימות, ורק מאירים בהן.

על פי ע"ח הנ"ל נראה את חשבון הספירות הנמשכות לדיקנא דא"א:

בראש דא"א יש ב' ספירות כלליות (כל אחת כלולה מי"ס) - כתר (גולגלתא) וחכמה (מו"ס), שהרי הבינה ירדה לגרון מרוב עוצמת אור הכתר דא"א (עם עתיק המלוכב בתוכו). הכתר נמצא בראש (כנגד השיער) ומאיר לרישא דא"א. החכמה נמצא מתחתיו (כנגד הפנים, מהמצח עד הגרון), ובעיקר כנגד הדיקנא ומאיר לדיקנא דא"א. מדין התכללות והתקשרות, החכמה כלולה בכתר, והכתר כלול בחכמה. א"כ, הכתר כלול מכתר וחכמה (כל אחד כלול מי"ס), והחכמה כלולה מכתר וחכמה (כל אחד כלול מי"ס), סה"כ 40 ספירות. ובכל הספירות הנ"ל יש בחינת פנימי ומקיף, הרי סה"כ 80 ספירות. אולם אנו עוסקים כאן בהמשכה לדיקנא, לכן נתייחס רק ל-40 הספירות הנמצאות בחכמה (20 פנימי ו-20 מקיף, של כתר וחכמה דחכמה). אלא שנצטרך לצמצם אותם ל-13, כנגד 13 תקוני דיקנא: כתר דחכמה, להיותו מאד עליון, הכח"ב שלו אינו מתגלה בדיקנא דא"א. חכמה דחכמה, היותו פחות עליון מהכתר דחכמה, רק הכ"ב שלו אינו מתגלה בדיקנא דא"א. בנוסף לכך, המלכות דכתר דחכמה ג"כ לא מתגלה, שהרי בא"א הנוק' אינה ניכרת (ע"ח שם, דין זה שייך יותר לכתר דחכמה).

סדר המשכת השפע לפי סדר התקונים דא"א: רצף של החכמה דחכמה ואח"כ הכתר דחכמה. וזאת כדי לגרום לריחוק בין הכתר לבין המקבל, שיוכל לסבול את האור החזק יותר. 14 ספירות דפנימי כסדרן ו-14 ספירות דמקיף בסדר הפוך.

חכמה דא"א - מו"ס

סדר י"ב תקוני רישא דנוק' (הנלמדים מסדר התלבושות ז"ת דע"י ב- ז' תקוני רישא דא"א)

עי' ע"ח ח"א שא"א פ"ו מ"ק דף ס"ג ע"ד (ז' תקוני רישא דא"א), שער מאמרי רשב"י סוף פרשת נשא דף מ"ו ע"ג-ד' (בענין י"ב תקוני רישא דנוק'). עי' מבו"ש דף כ"ב סע"ד ד"ה ונחזור, ז"ת דע"י המתלבש ב-7 תקוני רישא דא"א הם בעצם הארת היומא דכולהו דע"י. עי' מבו"ש דף כ"ה אע"א (נו"ה).

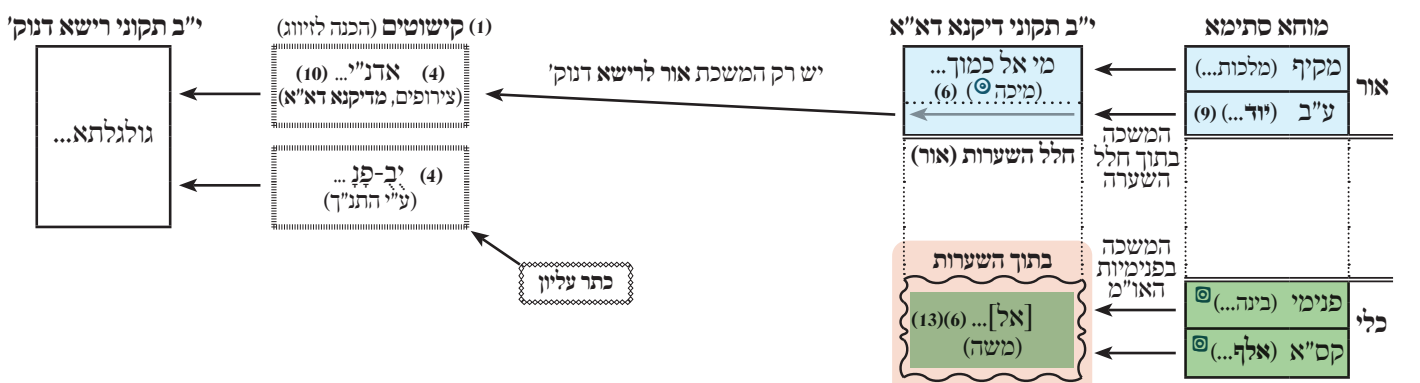
ז"ת דע"י (דרדל"א) מלוכב	ב-7 תקוני רישא דא"א	י"ב תקוני רישא דנוק'	הערות לגבי התלבושות ע"י (ז"ת דרדל"א) ברישא דא"א
1 חסד	1 גולגלתא (כתר)	1 גולגלתא	כתר דא"א כולו רחמים, מפני שהחסד דע"י מלוכב בו (לעומת הגבורה, העוברת דרך הכתר דא"א ומשאירה שם רשימו של דינים).
2 גבורה	2 טלא דבדולחא (חכמה)	2 טלא דבדולחא	גבורה דע"י (דינים) מלוכב בחכמה דא"א. ניגודיות עושה גוונים, (רמח"ל, קל"ח פתחי חכמה, פתח פ"ט).
3 תפארת	3 קרומא דאוריא	3 קרומא דאוריא	רקיע המבדיל בין מים למים (כתר וחכמה), ת"ת מכריע בין ח"ג.
4 נצח הוד (פ"ע - ב' ביעין)	4 עמר נקא	4 עמר נקא	עמר נקא (בסוד אודנין) שער (לבן) מאחורי האזן. (בנוק' אדום).
		5 אודנא ימינא	אודנין, לא מוזכרים בא"א, לרוב העלמם.
		6 אודנא שמאלא	
5 יסוד	7 רעוא דרעוין (מצח)	7 מצחא	יסוד דע"י בדעת (פרטי דרישא) דא"א במצחו. גילוי חסד דע"י בפומא דאמה.
6 נצח הוד (ב' פ"ת - ב' ירכין)	8 פקיהו דעינין (עיניים)	8 עינא ימינא	החלק הנסתר של נו"ה דע"י (ביעין) מלוכב באודנין דא"א.
		9 עינא שמאלא	החלק הגלוי של נו"ה דע"י (ירכין) מלוכב בעינין דא"א.
7 מלכות	10 חוטמא	10 נוקבא ימינא דחוטמא	המלכות דרדל"א מתלבשת בחוטמא דא"א.
		11 נוקבא שמאלא דחוטמא	וזה סוד "ותהלתי אחטום לך", כי לעולם תהלה במלכות.
		12 פומא	

מי"ב תקוני דיקנא דז"א (עם הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א) לי"ב תקוני גופא דנוק'

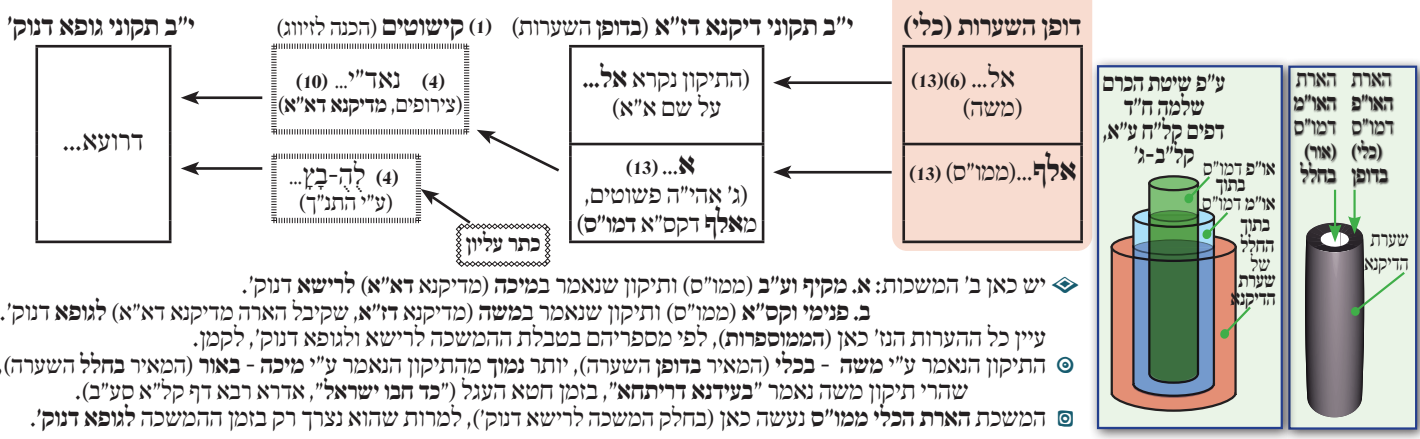
✪ בשלב שני אנחנו ממשכים שפע מי"ב תקוני דיקנא דז"א, יחד עם הארה מי"ב תקוני דיקנא דא"א (אד"ז דף רצ"ה ע"ב, יין הרקה, זקנו מלבין), לגופא דנוק'.
✪ ע"פ האדרא רבא דף קל"ט ע"ב, יין הרקה אות ל"ב, מי שזוכה להמשיך שפע מדיקנא דא"א לדיקנא דז"א (המלך), זוכה שבקשותיו מתקבלות (ע"י המלך).

13 מזל תחתון	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א (משלים את ז"א לי"ב תקינים)		
	פומא	שערות שבגרון (שוים)	שערות שבגרון	שערות שבין ב' המזלות	מזל עליון	תריץ תפוחין קדישין	מרחב הלחיים	אורחא שבאמצע הזקן	שפה תחתונה	אורחא שבשפה העליונה	שפה עליונה	שערות שבמיצר הדיקנא			
	13 חצי עובי המכוסה	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2		1	י"ב תקוני דיקנא דז"א
	שערות קטנות דחפיין על גרונא	הפה פנוי משערות	חצי עובי הדיקנא הנגלה	תריץ תפוחין סמוקין	שערות במרחב הלחיים	שערות קטנות דאורחא דתחות חוטמא	שערות שבשפה העליונה ותחתונה	שערות שבמיצר הדיקנא עד כנגד השפה העליונה	--	--	--	--		--	
9 ועל ריבעים	8 על שלשים	7 פוקד	6 ונקה	5 ופשע	4 נושא עון	3 ורב חסד	2 אפים	1 ארך	--	--	--	--	שם התיקון בז"א		
ונקה	8 על שלשים	7 פוקד	6 ונקה	5 ופשע	4 נושא עון	3 ורב חסד	2 אפים	1 ארך	--	--	--	--		התיקון בז"א נקרא על שם התיקון בא"א	
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	לי"ב תקוני גופא דנוק'			
לפרק שלישי דירכא שמאלא דנוק'	לפרק שלישי דירכא ימינא דנוק'	לפרק שני דירכא שמאלא דנוק'	לפרק שני דירכא ימינא דנוק'	לפרק קמא דירכא שמאלא דנוק'	לפרק קמא דירכא ימינא דנוק'	לפרק שלישי דרועא שמאלא דנוק'	לפרק שלישי דרועא ימינא דנוק'	לפרק שני דרועא שמאלא דנוק'	לפרק שני דרועא ימינא דנוק'	לפרק קמא דרועא שמאלא דנוק'	לפרק קמא דרועא ימינא דנוק'				לפרק קמא דרועא שמאלא דנוק'

סדר ההמשכה: א. מי"ב תקוני דיקנא דא"א (עם הארת מו"ס דא"א) י"ב קישוטים לי"ב תקוני רישא דנוק'

ב. מי"ב תקוני דיקנא דז"א (עם הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א) י"ב קישוטים לי"ב תקוני גופא דנוק'

סדר כ"ד קישוטי כלה

וירמ"י או"א שבסגולת הלימוד אשר אלמוד מכל ספר מכ"ד ספרים דתורה ונביאים וכתובים שימשכו מי"ב תיקוני דיקנא דא"א ומי"ב תיקוני דיקנא דז"א כ"ד אורות לקשט את השכינה נוק' קדישא דז"א בכ"ד תכשיטין קדישין.
 ובסגולת הפסוקים אשר אלמוד מכל ספר מי"ב ספרים הראשונים,
 שימשכו מג' שמות דע"ב (וקס"א) די"ב תיקוני דיקנא דא"א, י"ב אורות שהם י"ב צירופים הראשונים מכ"ד צירופי אדנ"י, י"ב תכשיטין ליי"ב תיקוני רישא דנוק' קדישא דז"א:

בראשית י"ב-כ"ג	מתיקון א' דא"א	מי אל כמוך	שערות שבמיצר הדיקנא
מלכות אדני	מקיף בינה פנימי לגולגלתא דנוק'.	יוד דע"ב א' אור אלף דקס"א א' כלי י"ב-כ"ג	
שמות ע"ג-כ"ג	מתיקון ב' דא"א	נושא עון	שפה עליונה
יסוד אדני	מקיף חסד פנימי לטלא דבדולחא מוחא דנוק'.	הי דע"ב א' אור הי דקס"א א' כלי ע"ג-כ"ג	
ויקרא ה"ה-כ"ג	מתיקון ג' דא"א	ועובר על פשע	אורחא שבשפה העליונה
הוד אנדי	מקיף גבורה פנימי לקרומא דאורא דנוק'.	ויו דע"ב א' אור יוד דקס"א א' כלי ה"ה-כ"ג	
במדבר ה"ה-כ"ג	מתיקון ד' דא"א	לשארית נחלתו	שפה תחתונה
נצח אניד	מקיף ת"ת פנימי לעמר נקא דנוק'.	הי דע"ב א' אור הי דקס"א א' כלי ה"ה-כ"ג	
דברים ה"ה-כ"ג	מתיקון ה' דא"א	לא החזיק לעד אפו	אורחא שבאמצע הזקן
ת"ת אידנ	מקיף נצח פנימי לאודנא ימינא דנוק'.	יוד דע"ב ב' אור אלף דקס"א ב' כלי ה"ה-כ"ג	
יהושע כ"ג-כ"ג	מתיקון ו' דא"א	כי חפץ חסד הוא	מרחב הלחיים
גבורה אינד	מקיף הוד פנימי לאודנא שמאלא דנוק'.	הי דע"ב ב' אור הי דקס"א ב' כלי כ"ג-כ"ג	
שופטים ה"ה-כ"ג	מתיקון ז' דא"א	ישוב ירחמנו	תרין תפוחין קדישין
חסד דאני	מקיף יסוד פנימי למצחא דנוק'.	ויו דע"ב ב' אור יוד דקס"א ב' כלי ה"ה-כ"ג	
שמואל ש"ה-כ"ג	מתיקון ח' דא"א	יכבוש עונותינו	מזל עליון
בינה דחכמה מקיף מלכות דחכמה פנימי			
יסוד דכתר מקיף חסד דכתר פנימי		הי דע"ב ב' אור הי דקס"א ב' כלי ש"ה-כ"ג	
דאינד	לעינא ימינא דנוק'.		
מלכים א"ה-כ"ג	מתי" ט' דא"א	ותשליך במצולות ים כל חטאתם שערות שבין ב' המזלות	
הוד דנאי	מקיף גבורה פנימי לעינא שמאלא דנוק'.	יוד דע"ב ג' אור אלף דקס"א ג' כלי א"ה-כ"ג	
ישעיהו ו"ג-כ"ג	מתיקון י"ב דא"א	אשר נשבעת לאבותינו	פומא
גבורה דינא	מקיף הוד פנימי לפומא דנוק'.	הי דע"ב ג' אור הי דקס"א ג' כלי ו"ג-כ"ג	
ירמיהו א"ה-כ"ג	מתיקון י" דא"א	תתן אמת ליעקב	שערות שבגרון
נצח דניא	מקיף ת"ת פנימי לנוקבא ימינא דחוטמא דנוק'.	הי דע"ב ג' אור הי דקס"א ג' כלי א"ה-כ"ג	
יהזקאל ש"ה-כ"ג	מתיקון י"א דא"א	חסד לאברהם	שערות שבגרון (שוויים)
ת"ת דיאנד	מקיף נצח פנימי לנוקבא שמאלא דחוטמא דנוק'.	ויו דע"ב ג' אור יוד דקס"א ג' כלי ש"ה-כ"ג	

ובסגולת י"ב ספרים אחרים ימשכו מג' שמות אהי"ה די"ב תיקוני דיקנא דז"א י"ב אורות לי"ב פרקין דדרועין ושוקין דנוקבא קדישא דז"א

תרי עשר לך-ה' מתיקון א' דז"א שהוא הארת תיקון א' דא"א, שערות שבמיצר הדיקנא הנקרא אל ונקרא עתה גם הוא (בז"א)

אל א לך-ב' נאדי לפרק קמא דדרועא ימינא דנוק'.

רות הך-את מתיקון ב' דז"א שהוא הארת תיקון ב' דא"א, שפה עליונה הנקרא רחום ונקרא עתה גם הוא (בז"א)

רחום ה הך-רת נאיז לפרק קמא דדרועא שמאלא דנוק'.

תהילים הך-יה מתיקון ג' דז"א שהוא הארת תיקון ג' דא"א, אורחא דשפה עליונה הנקרא וחנן ונקרא עתה גם הוא (בז"א)

וחנן י הך-יה נדאי לפרק שני דדרועא ימינא דנוק'.

איזב אב-וע מתיקון ד' דז"א שהוא הארת תיקון ד' דא"א, שפה תחתונה הנקרא ארץ ונקרא עתה גם הוא (בז"א)

ארץ ה אב-וע נדיא לפרק שני דדרועא שמאלא דנוק'.

משלי לך-במ מתיקון ה' דז"א שהוא הארת תיקון ה' דא"א, אורחא שבאמצע הזקן הנקרא אפים שהוא תיקון א' דז"א הנקרא ארץ שערות שבמצר הזקן עד כנגד שפה העליונה ונקרא עתה גם הוא

אפים א לך-במ ניאז לפרק שלישי דדרועא ימינא דנוק'.

קהלת את-וס מתיקון ו' דז"א שהוא הארת תיקון ו' דא"א, מרחב הלחיים

הנקרא ורב חסד שהוא תיקון ב' דז"א הנקרא אפים שערות שבשפה עליונה ותחתונה ונקרא עתה גם הוא ורב חסד ה אב-וע נידא לפרק שלישי דדרועא שמאלא דנוק'.

שיר השירים דך-ה' מתיקון ז' דז"א שהוא הארת תיקון ז' דא"א, תרין תפוחין קדישין

הנקרא ואמת שהוא תיקון ג' דז"א הנקרא ורב חסד שערות שבאורחא דתחות חוטמא ונקרא עתה גם הוא ואמת י דך-ז' יאדנ לפרק קמא דירכא ימינא דנוק'.

איכה אב-עד מתיקון ח' דז"א שהוא הארת תיקון ח' דא"א, מזל עליון

הנקרא נוצר חסד שהוא תיקון ד' דז"א הנקרא נושא עון שערות שבמרחב הלחיים ונקרא עתה גם הוא נוצר חסד ה אב-עד יאנד לפרק קמא דירכא שמאלא דנוק'.

דניאל לך-לך מתיקון ט' דז"א שהוא הארת תיקון ט' דא"א, שערות שבין ב' המזלות הנקרא לאלפים שהוא תיקון ה' דז"א הנקרא ופשע תרין תפוחין סמוקין ונקרא עתה גם הוא לאלפים א לך-לך ידאנ לפרק שני דירכא ימינא דנוק'.

אסתר מן-לל מתיקון י' דז"א שהוא הארת תיקון י' דא"א, שערות שבגרון

הנקרא נושא עון שהוא תיקון ו' דז"א הנקרא ונקה חצי עובי הזקן הנגלה ונקרא עתה גם הוא נושא עון ה מן-לל ידנא לפרק שני דירכא שמאלא דנוק'.

עזרא הן-אי מתיקון יא דז"א שהוא הארת תיקון יא דא"א, שערות שבגרון (שוויים)

הנקרא ופשע שהוא תיקון ז' דז"א הנקרא פוקד הפה הפנוי משערות ונקרא עתה גם הוא ופשע י הן-אי ינאז לפרק שלישי דירכא ימינא דנוק'.

דברי הימים אב-עו מתיקון יב דז"א שהוא הארת תיקון יב דא"א, פומא

הנקרא וחטאה שהוא תיקון ח' דז"א הנקרא על שלשים שערות קטנות דחפיין גרונא ונקרא עתה גם הוא וחטאה ה אב-עו ינאז לפרק שלישי דירכא שמאלא דנוק'.

מ"ב תיקוני דיקנא דא"א, ל"ב תיקוני רישא דנוק'

וירמ"י או"יא שבסגולת הלמוד אשר אלמוד מכל ספר מנ"ד ספרים דתורה ונבאים וכתובים, שימשכו מ"י"ב תיקוני דיקנא דא"א ומו"ב תיקוני דיקנא דא"א, כ"י אורות לקשת את השכינה נוק' קדישא דא"א ככ"ד תכשיטין קדישין.

וכסולת הפסוק אשר אלמוד מכל ספר מ"ב ספרים הראשונים, שימשכו מנ"ד תיקוני דיקנא דא"א,
"ב אורות שדם י"ב צירופים הראשונים מנ"ד צירופי אדני", י"ב תכשיטין ל"ב תיקוני רישא דנוק' קדישא דא"א:

יא	י	יב	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א			
יחזקאל	ירמיה	ישעיה	מלכים	שמואל	שופטים	יהושע	דברים	במדבר	ויקרא	שמות	בראשית			
של-לה	את-י	ת-לל	את-י	שם-מל שמ"ו י"א 705	לם-מן דמ"ו י"א 705	מן-לר	מל-כל	למ-י	למ-לר	לל-לל	לל-לל (9)	למי לקיישט	אותיות כת"ד	
חסד	תתן אמת	אשר	ושתלך	יכבוש	ישוב	כי הפץ	לא החזיק	לשארית	ועובר	נשאר עין	מי אל	שם התקיות - (מנ"ה) מ"י"ב תיקוני דיקנא דא"א (5) מקומו בדיקנא - דיקנא דא"א	התיקון שממנו נמשך הקישוט (הנותן - ג - מדיקנא דא"א)	
לאברהם	ליעקב	נשבעת	במצולות ים	עוונותינו	ירחמנו	חסד הוא	לעד אפר	נחלתו	על פשע	נשאר עין	מי אל כמור (6)			
שערות	שערות	פומא	שערות	שכוין	תריך	מרחב	אורחא	שפה	אורחא	שפה	שערות	מקומו בדיקנא - דיקנא דא"א	דיקנא דא"א	
שבגרון	שבגרון	שערות	שערות	שכין	תפותיין	הלחיים	שכאמצע	תחתונה	שבשפה	שפה	שערות			
(שוויים)	שכין	פומא	ב' המזלות	שכוין	קרשיין	הלחיים	הזקן	תחתונה	העליונה	שפה	שערות	מקומו בדיקנא - דיקנא דא"א	דיקנא דא"א	
ת"ת	נצח	גבורה	הוד	יסוד	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות (8)			
כתר זחכמה (כתר הכלול בחכמה)														
תקנה דחכמה														
נצח	ת"ת	הוד	גבורה	מלכות חסד	יסוד	הוד	נצח	ת"ת	גבורה	חסד	בינה	מקומו בדיקנא - דיקנא דא"א	דיקנא דא"א	
י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י			
י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	מקומו בדיקנא - דיקנא דא"א	דיקנא דא"א	
י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י	י"י			
ש"י-ת"ה	א"י-ת"י	ו"ל-ל"ו	א"י-ת"י	ש"פ-מ"ל מל יו"א 730	ל"ב-מ"ו מל יו"א 730	ל"ב-ל"ב	ל"ב-ל"ל	ל"ל-ת"ל	ל"ב-ת"ר	ע"ב-ל"ל	י"ג-פ"ו (11)	שילוב מכתר עליון צירוף אדני"י (1) מדיקנא דא"א (ע"מ)	עצם הקישוט (פסוק)	
לנוקבא	לנוקבא	לפומא	לעניא	לעניא	למעחא	לאודנא	לאודנא	לעמר	לקרומא	לטלא	לגולגולתא			
שמאלא	ימינא	דחוטמא	שמאלא	ימינא	למעחא	שמאלא	ימינא	נקא	דאויורא	דכדולתא	לגולגולתא	תיקוני רישא דנוק'	המקבלת נוק'	

הרד"ג רבי מרדכי עטייר שליט"א

לי"ב תיקוני גופא דנוק'

הרד"א דא"א לת"ד דר"א, שאז גם דיקנא דר"א נקרא בשמות י"ג ת"ד דר"א א"ל רחום וכו', [וכדלקמן הערה 13].

ואם נוסף ונשאל, שכשם שאז (כלומר, לא מוזכר) ב"ג ת"ד דר"א, שם א"ל שהוא השערות עצמם, א"כ ראוי שלא נראה גם את אל"ף - כלל, שגם הוא עצם השערות. ונראה לכאור שמה שכן רואים אל"ף, היות ואל"ף זו היא ההמשכה ממול"ם דר"א לדיקנא דר"א, שהיא מתגלה בדיקנא בתור א"ל. וא"כ בהמשכה שממול"ם דר"א לדיקנא יש לכוין, ולכן אנו רואים את אל"ף דקס"א וכו'. אבל כדאי להדגיש שמדיקנא דר"א לא נמשך לרשא דנוק' מעצם השערות שהוא א"ל, אין אנו מכונים ב - א"ל זה. והצורך בהמשכת אל"ף דקס"א ממול"ם דר"א לדיקנא דר"א, הוא כדי שנוכל ב"ב ספרים האחרונים להמשיך מ"ג ת"ד דר"א ל"ג ת"ד דר"א, ששם ההמשכה היא מ - א"ל, ולכן את ראשית ההשפעה שהוא ממול"ם אנו מכונים כאן, אבל מעצם הדיקנא לרשא דנוק' אין מכונים, שהרי ההשפעה כאה רק מ - ע"ב, ודו"ק.

7. ע"ד שער א"א פרק ח' דף ס"ה ע"ג, ופרק י'. וראה שערי רחמים ח"ב ש' קע"ט. (עיי' חסדי דוד אותות מ"ב ומ"ג: הכתר הגליל בחכמה נקרא כתר דחכמה).

8. ראה כפרם שלמה ח"ד דף קל"ח ע"א ד"ה וצריך, ומשם בארה ש - מי אל כמורף הוא האור של מוקפי הפנים, שעונים ה' ספרות דמוקף [המתהדלות ממשכה למעלה, מכלכות דחכמה וכו'].

9. וראה עוד באפיקי מים עמוד 284 שביאר ש - מי אל כמורף הוא י"ד דע"ב, ודו"ק. ע"ד שער א"א פרק ד', דף ס"ב ע"ג. ע"י שפארש"י דף מ' סוף ע"ד ד"ה אמר שמואל (ששאל מאחר וגלגלה - ע"ב, אור"ס - מ"ג, מ"ס - מ"ה. א"כ למה השמות כאן הם ע"ב ולא מ"ה, והרי הדיקנא היא ממול"ם - שהוא שם מ"ה. ותרגו', שהשמות ע"ב ס"ג מ"ה הם עצמות הגלגלתא האורא והמול"ם, אבל בהתפשטות השמות הם רק ע"ב.)

עוד ראוי להדגיש שהמשכת הקיטושים (י"ב צירופי אדני' וכדלקמן), היא מגז שמות ע"ב. ע"ד דר"א ד"ב ע"ב 705 יש ב' נוסחאות לצירופי אדני'ת יעו"ש.

עוד יש להבין כ"ד צירופי אדני'י אלו מי הם, האם הם י"ב תיקוני רישא י"ב תיקוני גופא דנוק', או שהם הקיטושים הניתן לנוק' ומהסודור הנדפס וכן מדר"א ח"ב ע"ב ע"ב 705 מוכן היטב שזה הקיטושים שניתן לנוק'. וראה שגם בברכת כהנים [סודור ח"ב דף קט"ז ע"א, י"א ח"א ע"ב ע"ב 728] שם אדנות הוא האור וההמשכה הניתן לנוק'. וכן מוכן מהש"ש (תרוק) דף כ"ה אמצע ע"ג. ואף שמשער מאמרי רשב"י אפשר להבין שהנוק' היא אדני'י, נראה לכאור שהכוונה על כללות הנוק' שהיא אדני'י, אבל כ"ד צירופי אדני'י הם הקיטושים שמשך מדיקנא דר"א וד"א לנוק', וכמבואר במאמרי רשב"י שם סוף ע"ג ויש ע"ד. וכן מסודור חר"א ח"ב ע"ב ע"ב 728 אפשר להבין ש"י"ב תיקוני רישא וגופא דנוק', הם צירופי אדני'י [ובמאמרי שם ראוי לכאור ש - אדני'י הוא הקיטושים]. ונראה שהעיקר הוא כמזכירנו, שכ"ד צירופי אדני'י הם הקיטושים שניתנים לנוק'.

11. יעו"ן בפע"ח דף קכ"ז אמצע ע"ג, ומוכן משום: א. שרק בהיות השם משולב הוא הקטושים. ב. שמות אלו הם ש"ם אחד בן ד' אותיות שאינו מחולק לב', אמנם בסודור הנדפס וכן בסודור חר"א ח"ב ע"ב ע"ב 728 שמות אלו מסודרים כשני שמות.

(ע"פ שיעה"כ דף ק' ע"ב, הציורה הוא רק י"פ. ועיי' במ"ד קודש אשר לאחדו דף רע"ד ע"א, וז"ל: י"ב סודורו של הרש"ש מיוסד ע"פ ספר פעו"ח, כאשר ראה הרואה". ופעו"ח הציורה הוא י"פ - פ"ב).

הערות בענין המשכת י"ב תיקוני

1. ראה בסודור הנדפס ח"ז דף ע' ע"ב. מאמרי רשב"י דף מ"ז סע"ג ע"ד. מפ"ש דף כ"ד ע"ב. פת"ע דף ע' סע"א, נה"ש דף ע"ד ד"ה והמשכת, ובתשובת חר"א ח"ב ע"ב ע"ב 724-5. ונראה שכללות ענין הקיטושים הוא חכמה לזיווג כמפורש במפ"ש דף ט"ז ע"ד ריש פ"ט.

2. בשעה"כ דף ק' רע"ב לאחר ספר דברים סדרו חמש מוגלות, וכן הוא בסודור חלק ר"ה דף נ"ז סע"ב, וכן מוכן משיע"כ דף פ"ט ע"א. ומענין שבשום סודור לא הקרימו חמש מוגלות, להדגיש. בסודור הנדפס ח"ז דף ה' ע"א יש שני סודרים בענין קריאת הספרים: ישעיה', ירמיה', ויהזקאל.

3. בסדר הקריאה יש להקדים ישעיה' לירמיה' ויהזקאל. ב. בסדר התיקונים ישעיה' הוא תיקון י"ב, ירמיה' תיקון י' ויהזקאל תיקון י"א, וסדר התיקונים זה נובע מדוגמא כבא בתרא דף ע"ב ע"ב, ומשם באה שסדר של נביאים הוא: ירמיה' יהזקאל וישעיה' יעו"ש. וראה במ"ד ח"א ח"ב ע"ב ע"ב 705 ששם סודרו הכל אליבא דנמרא חנ"ל, ומוכן משם שיש להקדים קריאת ירמיה' ליהזקאל וישעיה'. אמנם במ"ד ח"א ח"ב ע"ב ע"ב 730, הקדימו ישעיה' לירמיה' ויהזקאל. הן בסדר הקריאה והן בסדר התיקונים, היינו שישעיה' הוא תיקון י', וירמיה' תיקון י"א ויהזקאל תיקון י"ב, וכן איתא בסודור כתי"י לרב קווינקהא.

4. אותיות הרומונות לקיטושים נלקחות מהפסוק האחרון של כל אחד מכל"ד ספרי החנ"ף. לקחים את האות הראשונה והאחרונה של התיבה השניה מתחילת הפסוק ומתחילה האות שלפני סוף הפסוק. סודרו כאן ב' שמות, עפ"י סידור הנדפס ח"ז דף ד' ע"ב, וכמ"ש ע"י חיים ע"י ח"ז אמצע ע"ג. אמנם במ"ד ח"ב ע"ב ע"ב 705 [וכן בסודור כתי"י לרב קווינקהא], יש רק י"פ וכו', אבל בע"ב 728 סדרו ב' שמות י"פ ב"ז וכן השילוב של י"ב פ"ן, ויעו"ש בריש העמוד כד"ה כתר.

עוד ראוי להבין שהאותיות י"פ וכו', אינם נמשכות מדיקנא דר"א וד"א, אלא הם מכת קריאת כתי"י ספרים. ונראה שהמשכה זו היא מ - כתר [וכדלקמן]. כנרמז בניקוד שמות אלו המבואר במחברת הקודש [דף קר"א סע"א], וז"ל: שצריך להמשיך שפע מכתב סוד ניקוד קמץ, עד הנוק' העומדת בחד סוד קמץ, וא"כ הדיקנא דר"א וד"א מכתב שכתב זה רומז ל"א, אבל מכתב זה אינו דיקנא דר"א הנמשכת ממול"ם שהיא חכמה. וגם אם נאמר שכתב זה הוא א"א, עדיין יש להבין מה ענין ניקוד קמץ - כתר בהמשכה [של י"ב הספרים האחרונים, שהיא] מדיקנא דר"א, שגם שם הניקוד הוא קמץ וקבוצו. וראה עוד בפ"ע דף ע' סע"א שבבית אחרת את הניקוד, שהיא: הוח דא"ק וכתב עליון דע"י, וכמ"ש בשרף פע"ח דף קכ"ב סע"ד. וא"כ משם תורה ההמשכה, ועכ"פ גם לפת"ע אין המשכה זו מדיקנא. ובענין הוח דא"ק וכתב עליון דעתיק, ראה מ"ש בשערי בינה דף נ"ה סע"א.

לפיכך: המשכת צירופי אדני'ת היא מדיקנא דר"א וד"א. אבל הצירופים י"פ וכו' הם מכת קריאת כתי"י ספרים וד"א מכתב עליון וכו"ל. ונראה שהמשכה זו היא ממקום גבוה יותר, שלכן יש בו גם ניקוד, ולא רק אותיות.

5. ע"ד שער א"א פרק ט' דף ט"ז ע"א.

6. המתבונן בסודור החול דף קכ"א ר"א ראה ששם יש ו' בחיות, והם: מקוף - מלכות וכו', ומתוכם רק ה' בחיות נמצאות בכונה כאן. אבל שם - א"ל - לא נמצא כאן. ונראה טעמו כי ההמשכה היא מגז שמות ע"ב, שענינם האור שבדיקנא שהוא מ"א ל' כמורף, ולא השערות שבדיקנא שדם - א"ל, [ועכ"פ בברכת כהנים דף קט"ז ע"א כן נזכר א"ל, אבל גם שם מודגש י"ד].

אמנם לקמן בהמשכה שמו"ג ת"ד דר"א כן נזכר שם א"ל, ששם ההמשכה היא משם א"ל

העדרות בענין המושכת י"ב תיקוני דיקנא דז"א לי"ב תיקוני גופא דנוק' הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א

12. ע"ח של"א פקד"א דף ס"ז אמציע ע"ב ד"ה וואגנס, וכמבואר בסידור ח"ב דף קכ"א אמציע ע"א ד"ה אה"כ, וכמפורט בכל תיקון ותקון. יש לציין שמהאור שבהלל השערות שבדיקנא דז"א, שהוא תיקון מז"ל כמור' וכו' (בה"י המקור). אין המשכה לדיקנא דז"א, וכמבואר ביי דרקת דף מ"ג ע"ב בבאורו על האדרא רבא דף קל"א ע"ב אות מ"ט. ומעתה נבין שמדיקנא דז"א שגמשך לגופא דנוק', הוא מהארת הכלים דז"א שגמשכו לדיקנא דז"א [שבזה יוכן מדוע המשכה היא מ - אה"ה, שהיא אה"ה בא"א הוא כלים, אלא שבא"א האה"ה מלא, וכו"א הוא פשוט]. אבל ב"ב ספרים ראשונים, שהמשכה מא"א היתה מ - מז"ל כמור' - יז"ה, שהיא הא"מ.

ועד"ז יש לבדוק זאת עם מ"ש בסידור החול בכונת ברכת כהנים [דף קי"ד סע"ב], שגמשך ג' אה"ה מג' אלפי דשם מ"ה דכמו"ם, יע"ש היטב.

14. ראה ביי דרקת על אה"ה דף רצ"ה ע"א אות י"ב, ומשם בארה כשז"א מקבל מא"א אז גם הזקן של ז"א נעשה לבן.

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
הָעִבְרִים עַד־מָתִי מֵאֲנִי לַעֲנֵת מִפְּנֵי
שְׁלַח עִמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

וַתְּהִי כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְנֶךָ מָחָר לֵאמֹר
מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד
הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:
וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג
יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר
אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי
זֹכֵר לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים
וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אֶפְרָיִם: וְהָיָה לְאוֹת עַל־
יָדְכָה וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד
הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

וַיְהִי **בְּשַׁלְּחַ** פַּרְעֹה אֶת־הָעָם
וְלֹא־נָתַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר
אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם בְּרֹאֲתָם מִלְחָמָה
וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת־
הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמִשִּׁים
עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבִּיעַ
הַשִּׁבְיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פִּקֹּד
יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהָעֲלִיתֶם אֶת־
עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם: וַיִּסְעוּ מִסִּפְתַּי
וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְם בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כָּתֹב זֹאת

אֶל־מֹשֶׁה עֲתָה תִּרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה
לְפָרְעֹה כִּי בִיד חֲזָקָה יִשְׁלְּחֶם וּבִיד
חֲזָקָה יִגְרָשֶׂם מֵאֶרֶצוֹ:

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: **וַיֹּאֲרָא**
אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב
בְּאֵל שַׁדַּי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נודַעְתִּי
לָהֶם: וְגַם הִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי
אִתְּכֶם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן
אֵת אֶרֶץ מִגְרִיתָם אֲשֶׁר־נָרוּ בָּהֶ:
וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פַּרְעֹה אֶת־
הָעִיר וַיִּפְרֹשׂ בְּפִיו אֶל־יְהוָה וַיַּחֲדֹל
הַקְּלוֹת וְהַבָּרֵד וּמָטָר לֹא־נִתְּדָה
אֶרְצָה: וַיֵּרָא פַרְעֹה כִּי־חָדַל הַמָּטָר
וְהַבָּרֵד וְהַקְּלוֹת וַיִּסַּף לַחֲטֹא וַיִּכְבַּד
לִבּוֹ הוּא וַעֲבָדָיו: וַיַּחֲזֹק לֵב פַּרְעֹה
וְלֹא שְׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה **בֹּא** אֶל־
פַּרְעֹה כִּי־אֲנִי הַכְּבֹדְתִי
אֶת־לִבּוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׁתִּי
אֶתְתִּי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ: וּלְמַעַן תִּסְפֹּר
בְּאָזְנֵי בְנֶךָ וּבֶן־בְּנֶךָ אֵת אֲשֶׁר
הִתְעַלְלִיתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְתִּי
אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בָּם וַיִּדְעֹתֶם כִּי־אֲנִי
יְהוָה: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה:

ב"ן										מ"ה											
מלכות (מלך הו')		ו"ק דב"ן				ג"ר דב"ן				מלכות (מלך הו')		ו"ק דמ"ה				ג"ר דמ"ה					
מלכות	יסוד	הוד	נצח	ת"ת	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות	יסוד	הוד	נצח	ת"ת	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
↓		↓				↓				↓		↓				↓					
נוק' (רחל)		נוק' (שבונופו, ו"ק דב"ן)				ע"פ חלוקת השפע				נוק' (יעקב)		ז"א (ו"ק דמ"ה)				ע"פ חלוקת השפע					
↓										↓											
מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות										מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות											
רחל (נוק' נפרדת, כנגד עט' היס' דו"ק דב"ן)										יעקב (נוק' נפרדת, כנגד עט' היס' דו"ק דמ"ה)											

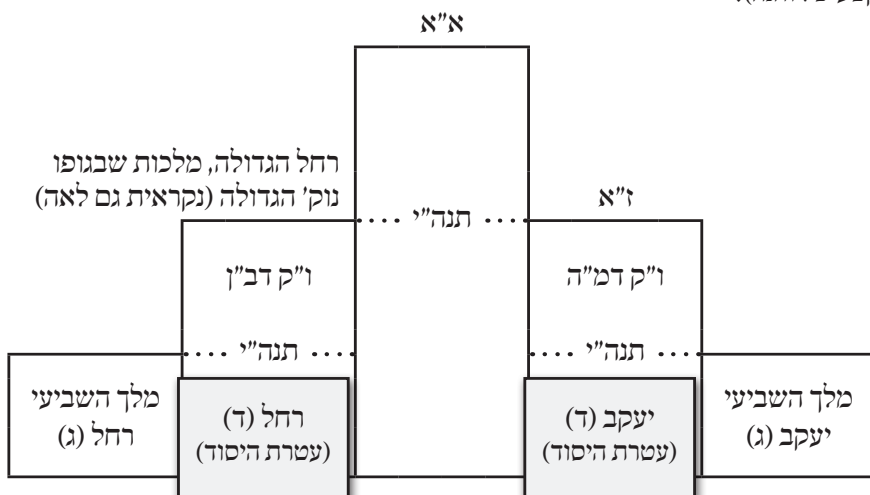
כל פרצוף נבנה ע"פ מערכת חלוקת השפע (כמפורט במקומו), ומתפרט ל"ס דמ"ה (מוחזין דאבא) וי"ס דב"ן (מוחזין דאימא). פרצוף ז"א (נבנה מו"ק דמ"ה, וו"ק דב"ן) נבנה באופן זה (כמפורט בע"ח, שער אנ"כ פ"ו):

פרצוף נוק' (שבונופו, נבנה מו"ק דב"ן)										פרצוף ז"א (נבנה מו"ק דמ"ה)											
מלכות		קטנות				גדלות				מלכות		קטנות				גדלות					
מלכות	יסוד	הוד	נצח	ת"ת	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות	יסוד	הוד	נצח	ת"ת	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד
	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר		כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
	חכמה	חכמה	גדלות	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה		חכמה	חכמה	גדלות	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה		בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד		חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
	גבורה	גבורה	יניקה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה		גבורה	גבורה	יניקה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת		ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת
	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח		נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
	הוד	הוד	עיבור	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד		הוד	הוד	עיבור	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד		יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות		מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
	מל' זיווג או"א וג' ימי הקליטה											מל' זיווג או"א וג' ימי הקליטה									

וכן נוק' דז"א נבנית במקביל לז"א (כמפורט שער אנ"כ הנ"ל), בשלב ראשון רק המלכות שלה (לעומת חג"ת נה"י בז"א), ובהמשך באטב"ח, ובינות וגבורות.

הקדמה לאטב"ח

1. סידור הרש"ש: מ"טובים" עד "למען שמו" יעקב נתקן על ידי אבא (בעיקר יסוד דאבא), ומקומו בפנים דז"א. רחל נתקנת על סדר אטב"ח על ידי אימא בהארה, ומקומה באח' ז"א.
2. ע"ח שער אנ"כ פ"ו (ח"א דף צ"ב ע"ג):
 - א. הרב מתאר כאן את סדר בנין זו"ן בזמן יחוד או"א, עיבור, יניקה, גדלות וכו'.
 - ב. בכל שלב בתיקון, נתקן מ"ה החדש של אותו הפרט עם ב"ן. מ"ה החדש הגיע מטיפות מ"ד (דאבא) ומ"ן (דאימא).
 - ג. הנוק' שנתקנה היא מלכות דמ"ה וב"ן, ואחר כל השלבים הנז' נתקנת רק המלכות שבה, כלומר י"ס פרטיות של מלכות דנוק' בלבד.
 - ד. בשלב שני (במלת "טובים"), י"ס הפרטיות דמלכות דנוק' הופכות להיות עשר מלכויות פרטיות (עשר נקודות שורשיות) של הי"ס הכלליות של הנוק'. לאחר מכן, במערכת האטב"ח (בהארות), נשלים כל אחת מהנקודות השורשיות הנ"ל לי"ס, ועל ידי כך תבנה הנוק' בי"ס כלליות (בהארות).
 - ה. כל הנ"ל כשהנוק' עומדת אב"א עם ז"א.
3. נה"ש דף ז' ע"ד (אמצע הקטע של והנה):

- א. תיקון מלכויות דז"ת דב"ן על ידי ז"ת דמ"ה וט"ס דז"ת דב"ן חדשות (מהם יש ספק אם לקח עתיק את שבעה הכתרים שלהם).
- ב. המלכות שבגופם מקבלת חשבון ומספר מהמוחין שקיבל ז"א, שהם האותיות.
- ג. המלך השביעי, יעו"ר, הם מלכויות דמ"ה וב"ן, והם מקבלים את החשבון של האותיות שהם המוחין שהיו בו"ק.
- ד. יעו"ר עומדים כנגד עטרת היסוד של ו"ק דמ"ה (יעקב) ועטרת היסוד של ו"ק דב"ן (רחל). במערכת האטב"ח יעו"ר הנ"ל נבנים מהארת צלם דאימא (בו"ג), מהמוחין שהתפשטו בזו"ן הגדולים.
4. ע"ח שער יעקב ולאח פ"א (ח"ב דף נ"ח ע"א): יעקב ולאח הם אחורי או"א שנפלו לגובה נוק' רחל. תיקון יעקב על ידי יסוד דאבא, בפנים.

סיכום: בחינת אטב"ח עוסקת בנוק', היא יעו"ר דעטרת היסוד דו"ק דמ"ה וב"ן. בסמוך לה נתקן יעקב שהוא אחוריים דאבא שנפלו לגובה רחל, נוק' דז"א, והוא נתקן על ידי אבא, ובעיקר יסוד דאבא.

ענין "נקבה" - ארבעה זמנים בנוק' (שמתפרטים לשבע) מקורות:
 ע"ח ח"ב דף מ"ז סע"ג. בית לחם ח"ב דף נ"ג ע"ג ד"ה השישי.
 שעה"ק דף פ"ג ע"ב. מבו"ש דף נ"ד ע"א דרוש ח'.
 קטנה: עד 12 שנה ויום אחד (כולל), בנין הנוק' באטב"ח (לא קטנות אלא קטנה).
 נע"ר: באותו יום, עדיין לא ראויה לזיווג, יש לה רק ציר ודלת אחד.
 נערה: עד 12 שנה וחצי (כולל). בזמן הנסירה נעשה לה ציר ודלת שני.
 בוגרת: השלמת פרצופה, ראויה לזיווג.

ענין "נקבה" - ה' אחרונה או אדנו"ת מקורות:
 שעה"כ דף צ"ג רע"ג (ד' ראשי שנים), דף כ"ט ע"ב ד"ה ברוך (חול),
 דף כ"ח ע"א ד"ה ונחזור, דף כ"ח ע"ד ד"ה דע.
 הגהת השד"ה על דף צ"ג ע"ג.
 שער' ח"א ש' ר"ח, ח"ב ש' קי"ט, קי"ד.
 בא"ל ח"א דף ע"ג ע"א ד"ה ה' אחרונה.
 ש"ש ח"ג דף קכ"ד ע"ב אות ט', דף ל"ח ע"ב.

אטב"ח הלכה למעשה הדרכה מעשית לכוונת אטב"ח

הקדמה כללית

בעץ חיים שער אנ"ך פ"ו [דף צ"ב ע"ג] מבואר סדר **תיקון** ו"ק דב"ן הנתקנים ע"י ו"ק דמ"ה, ובכל אחד מו"יק אלו דב"ן ומ"ה יש **י"ס** פרטיות. ותחילת תיקון ו"יק דב"ן הוא **בזיווג** או"יא לצורך זו"ן, שאז נתקנו ו' **מלכויות**, שהם מלכות דכל ספירה מו"יק דב"ן, ע"י ו' **מלכויות** דו"יק דמ"ה. ו**בעיבור** נתקנו ו' **נה"י**, שהם נה"י דכל ספירה מו"יק דב"ן ע"י נה"י דו"יק דמ"ה. ו**בניקה** נתקנו ו' **חג"ת**, שהם חג"ת דכל ספירה מו"יק דב"ן ע"י חג"ת דו"יק דמ"ה. ו**בגדלות** נתקנו ו' **חב"ד**, שהם חב"ד דכל ספירה מו"יק דב"ן ע"י חב"ד דו"יק דמ"ה. ובזה נשלם **ז"א** בו"יק שהם ו' ספירות שלמות [60] דב"ן ומ"ה. אחר כך באו **ג"ר הכוללים** דז"א, שכל אחד כלול מ"י"ס פרטיות, ובזה נשלם ז"א שיש בו ט"ס שלמות [90] דב"ן ומ"ה.

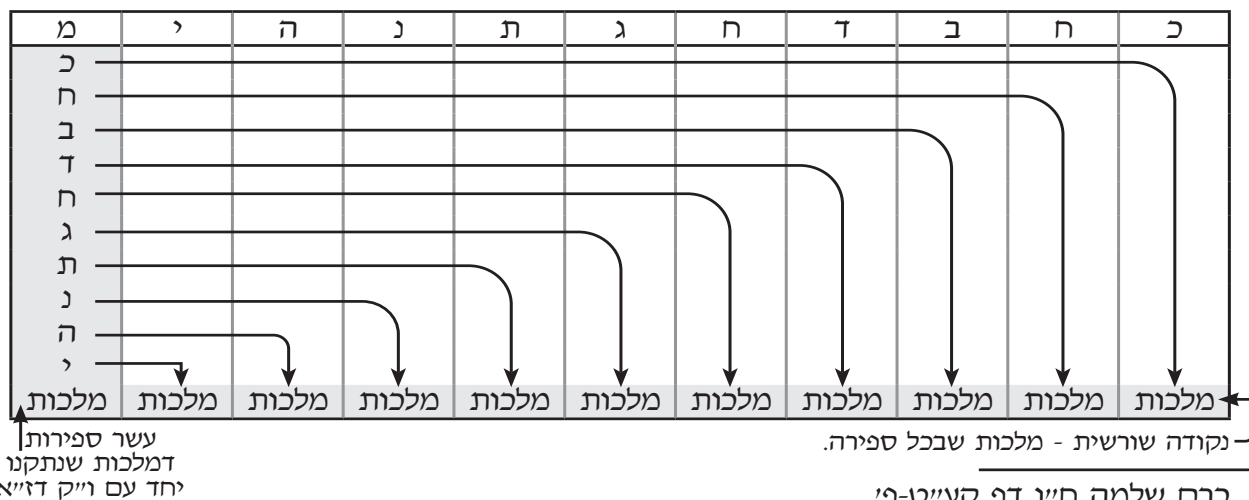
מלכות דנוק'	ו"ק דז"א (עיבור וניקה)						ג"ר הכוללים דז"א
	יסוד	הוד	נצח	ת"ת	גבורה	חסד	
מלכות	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד
חב"ד	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת
חג"ת	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י
נה"י	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
מלכות							

ובהמשך ע"ח [דף צ"ג אמצע ע"א] התחיל הרב לבאר את סדר תיקון ה**נוק'**, ומשם בארה שתיקון ספירת ה**מלכות** דנוק' היה **ביחד** עם **ו"ק דז"א**, ומכ"מ בז"א נתקנו **ו"ק** [60], אבל בנוק' נתקנו רק ה**מלכות** [10] שלה.

שבזיווג או"יא נתקנו **מלכות**¹ דמלכות דב"ן דנוק', ע"י מלכות דמלכות דמ"ה דנוק'. ו**בעיבור** נתקנו **נה"י** דמלכות וכו', ו**בניקה** נתקנו **חג"ת** דמלכות, ו**בגדלות** נתקנו **חב"ד** דמלכות. והרי כשז"א נגדל בו"יק שלימות [60], נגדלה נוק' רק במלכות שלימה [10] [וכמ"ש בדף צ"ג סוף ע"א ורע"ב]. וכדי שבנוק' יהיו עשר ספירות שלימות [100], יש צורך לתקן בנוק' **עוד ט"ס** [90], ותיקון ט"ס אלו נקרא בשם **אטב"ח**.

וזמן תיקון ט"ס דנוק' באטב"ח, הוא **כשנגמר**² [כמ"ש בע"ח שם דף צ"ג רע"ב שו" 3, אמנם בחסדי דוד אות ע"ג כתב: ואח"כ **כשבאו** לז"א מוחין דגדלות אז נחלקו וכו', ונראה שצריך לבאר שהכונה: **לאחר שבאו** לז"א ג"ר הכוללים [30], אז תגדל הנוק' **בעוד ט"ס**.

ותחילת תיקון הנוק' באטב"ח הוא ע"י אותה ה**מלכות** שנשלמה ב"י"ס שלימות [10], וכדי להגדיל הנוק' בעוד ט"ס שלימות [90], צריך **לחלק**³ את ה**י"ס דמלכות** דנוק', ולעשותם **מלכות דכל אחד מ"י"ס** דנוק'. ולאותה מלכות דכל אחד מ"י"ס, נקרא מעתה בשם **נקודה שורשית**.

עשר ספירות דמלכות שנתקנו יחד עם ו"ק דז"א

נקודה שורשית - מלכות שבכל ספירה.

1. כרם שלמה ח"ו דף קע"ט-פ'.
2. בסידור מבואר שבנין אטב"ח מתחיל בתיבת **טובים** [כמ"ש בסידור היר"א עמ' 615]. ולכאורה בתיבת טובים רק ג"ר דאימא נשלמו, אבל ג"ר דאבא עדיין **לא** נשלמו עד קונה הכל, [שבתית טובים נשלמו רק ו"יק דגדלות דאבא]. ונראה שהיות ונוק' מקבלת רק הארת **אימא**, לכן בגמר כניסת המוחין **דאימא** נעשה תיקון אטב"ח. אבל **אבא** שאינו מאיר לנוק', לכן הגם שהמוחין דאבא לא נגמרו להכנס, עכ"ז אפשר להתחיל בתיקון בנין הנוק' באטב"ח.
3. וכן בשער ל"ה פ"ב [דף נ"ב רע"א] ובריש פ"ד, מבואר בקצרה ענין **חלוקת** י"ס דמלכות, להיות **מלכויות ד"י"ס**, יעו"ש.

וענין יקר וקדוש זה של **חלוקת** י"ס דמלכות דנוקי שיהיו מלכויות דיי"ס, נכתב בסדור היר"א⁴ [ח"א עמ' 615 ד"ה סדר] בתיבת טובים, ששם מתחיל בנין הנוקי באטב"ח, וז"ל: סדר בנין ותיקון פרצוף **האחור** דרחל בעמידה, שעדיין היא עומדת בבחינת נקודה [מלכות] כלולה מעשר נקודות, שהם [נחלקו ונעשו] העשר מלכויות דיי"ס הראוים לה. ועתה [עיי' אטב"ח] צריך **להוסיף** על כל נקודה [שורשית], **ט"ס** לעשות מכל נקודה פרצוף א' [היינו ספירה שלימה ביי"ס פרטיות שבה], ויהיו עשרה פרצופים שוים זה את זה בשוה מן **הטבור דז"א ולמטה**, (סוף פ"ו משער י"ט⁵).

ובנין אטב"ח הוא, כאשר לכל מלכות פרטית נוסף עוד ט"ס פרטיות, שבזה תושלם אותה ספירה שיהיו בה י"ס פרטיות. ונקח לדוגמא את ספירת **כתר** דנוקי, שמכח החלוקה הנ"ל יש בה מלכות דכתר [הנקודה השורשית], ויש להוסיף לה עוד **ט"ס** פרטיות לאותו **כתר** שבזה יושלם **כתר** דנוקי ליי"ס. וזהו **א"ט**, שהיה לה מלכות דכתר [א''], ונוסף לה עוד ט"ס [ט'']. והשלמה זו תהיה עיי' **חסד** [או **גבורה**] וכדלקמן. אמנם **בחכמה** שסימנה **ב"ח**, יש את הנקודה השורשית שב-חכמה, ועוד בחינה נוספת [וכדלקמן] שבזה הם **ב'!** ואח"כ נוספו לה עוד **ח'!** וזה **ב"ח**, וכפי שנבאר בהרחבה לקמן. [וראה בחסדי דוד אותיות ע"א-ב"ג שם מבואר **בקיצור** הגדלת ז"א ונוקי, יעו"ש].

ונוסיף כאן כמה נקודות יקרות בענין אטב"ח:

א. באטב"ח נגדלה הנוקי **עד החזה** דז"א [ובסידור היר"א הנ"ל כתב: עד **הטבור**], אבל בתיבת באהבה - [עיי' ש"כ פ"ט, דף ק' ע"ב שו" 10, ובשער ל"ד פ"ב כלל ח' דף מ"ה סע"ג] בנסירה תגדל הנוקי בכל קומת ז"א ותהיה **שוא** אליו, [ש"ש ח"ג דף מ"ג רע"ב אות י"ז].
ב. הגדלה זו שב-**אטב"ח** היא **באחור** [כמ"ש בסוף פ"ו דשער א"י ובסידור היר"א], והכל **בהארה**, אבל בנסירה הכל **בעצמות**.

ג. בנין אטב"ח הוא **בפנימיות דפנימיות** דוקא, [פת"ע דף ל"ד ע"ג סד"ה עוד].

ד. תיקון הנוקי בתיבת **באהבה** הוא לכל ג' הבחינות: פנימיות דפנימיות, חיצונית דפנימיות, ופנימיות דחיצונית, [פת"ע דף ל"ז ע"ג ד"ה גם דע, תו"ח דף ק"ט אמצע ע"ב].

סוגיית אטב"ח מבוארת ב-ג' מקומות בכתבי רבנו האר"י, והם:

א. בעץ חיים שער ל"ה פ"ד ו-ה' [דף נ"ג ע"א - נ"ד ע"ד].

ב. בשער ההקדמות [דף פ"א ע"ג] דרוש ג'.

ג. במבוא שערים דרוש ז' [דף נ"ב ע"ד].

וראוי ללמוד תחילה בכל אות ואות מ-אטב"ח ב-ג' המקורות הנ"ל, ואח"כ ללמוד במ"ש כאן.

א"ט בכתר

ה-א' היא הנקודה השורשית, ואינה נזכרת בסידור⁶.

ה-ט' באים בסוד תוספת ונגדלים עיי' הכפל⁷ [שהוא חצי] שליש תחתון⁸ דחסד דת"ת דז"א.

4. אבל בסידור הנדפס [דף ס"ד ע"ב], **לא** נכתבה הקדמה יקרה זו.
5. נראה שהיר"א הזכיר דוקא את שער י"ט, ולא הזכיר את שער ל"ה פ"ב וריש פ"ד, היות ובשער י"ט מבואר היטב **הגדלת ז"א ונוקי** בעיבור ויניקה וכו' במ"ה וב"ן, אבל בשער ל"ה לא נזכר הגדלת ז"א ונוקי וכו'.
6. יש לשים לב **שהנקודה השורשית** נמנית תמיד, אבל אין רואים אותה בסידור [חוץ מבנה"י כדלקמן], אמנם החסדים או הגבורות המגדילים, אינם נמנים, אבל תמיד רואים אותם בסידור. בענין **ג' כלי הכתר** דנוקי, בסידור שלנו תמיד מסודרים **ג' כלי כתר** דנוקי, וראה ביר"א עמ' 622 **שלא** סידר שם כלי כתר דנוקי, ובעמ' 626 **סידר** כלי כתר דנוקי, ושוב בעמ' 627 **לא סידר**, ובעמ' 628 **סידר** כלי כתר דנוקי, ופשוט שיש לסדרם תמיד.
7. כמבואר בעיי' שכ"ה פ"ו [דף י"ב סע"ג] ובמבוי"ש [דף נ"א רע"ד], **וכפל** זה נקרא גם **אור חוזר** כמ"ש בסידור [דף ס"ז ע"ב]. ושליש זה נחשב **לחצי** שליש, וכדלקמן.
8. מסידור הרש"ש [ח"ב דף ס"ז ע"ב] מובן שהכוונה על **שליש תחתון**, וכן עיקר. אמנם בסידור הרש"ש בענין הטבילה דליל שבועות [ח"ו, דף ז' ע"ב] מבואר שדוקא שליש **אמצעי** עולה ועושה את **כתר** נוקי. ויעוין היטב בעלי נהר [דף ט"ז ע"ב ד"ה גם כתוב] שהאריך בענין כתר דז"א ודנוקי [ומה שהביא מהדב"ש, בנדמ"ח הוא דף ט' סע"א, וע"ב] ובסיום דבריו **הקשה** שדברי הרש"ש בסידור **החול**, סותרים את דבריו בסידור **ליל שבועות** וכנ"ל, ולמסקנה הסכים שיכוין **בסתם** שז"א לוקח ב' שלישים, ונוקי שליש אחד יעו"ש. אמנם יעוין בתו"ח [דף קכ"ט ע"ב] שהעיקר הוא כמ"ש בסידור **החול**, שכפל שליש **תחתון** הוא הניתן לנוקי יע"ש. והובאו דבריו בתולדות אהרן ומשה [דף ט"ז רע"א ד"ה ואח"כ], ובפת"ע [דף צ' סע"ג ד"ה בענין כונת]. וכן איתא בפאת השד"ה [דף ע"א ע"ב ד"ה שליש], שהעיקר כמ"ש בסידור **החול**, ומ"ש בסידור של שבועות **אינו מהרש"ש**. וראה עוד בסידור כתיי הנדמ"ח להרב וידאל קווינקא בסוף הסידור דליל שבועות, שתירץ ששניהם אמת, שבחול שליש **תחתון** ניתן לנוקי, אבל בשבועות שליש **אמצעי** וכו', יעו"ש. ועכ"פ מדברי כולם [חוץ מהעלי נהר] למדנו, שבחול שליש **תחתון** הוא הניתן לנוקי.

ונחלק שלישי זה [כמ"ש בהרחבה בשלי"ד פ"ו דף מ"ט ע"ג] לארבעה חלקים, ועם כל זאת בכל פעם רואים בסידור הוי"ה **שלימה** דת"ת המנוקדת בחולם. וארבעה חלקי **הכתר** מבוארים בסידור בתיבת קונה הכל [דף ס"ז ע"ב] - רביע א' וזוכר חסדי אבות [דף ע' ריש ע"א] - רביע ב' לבני בניהם [דף ע' ע"ב] - רביע ג' למען שמו [דף ע"א ע"א] - רביע ד'.

וראה בשער ההקדמות [דף פ"ו ע"ג] ד"ה ונבאר, ומשם בארה שחסד דת"ת להיותו **מגולה** [שהרי יסוד דאימא¹⁰ **הסתיים** בחזה דז"א], לכן די **בחצי שלישי** כדי לבנות את **כתר** דנוק', משא"כ חסדי נוי"ה הנמשכים לנוק' צריך ש-**שליש וחצי** של חסדי נוי"ה [והיינו כל האוי"ח שלהם] ינתן לנוק', והטעם הוא כי חסדי נוי"ה הנמשכים ל-**חוי"ב** דנוק' צריכים לבקוע **ג' מסכים**, שהם: א. מוח החכמה דז"א, ב. נצח דאימא המלבישו, ג. נצח דז"א. וראה עוד בע"ח [ח"ב דף מ"ה סע"ב], שם מבואר הענין בקיצור. וב-וערך הכהן מערכת כ' אות ל"ד, הביא קיצור דברי שער ההקדמות ועץ חיים.

ב"ח בחכמה

ה-ב' הם:

- א. **נקודה שורשית**, שאינה נזכרת בסידור.
- ב. **פ"ע דפ"ת דמוח חכמה דאימא**, המתפשט בפ"ע דנצח דז"א. ומוח זה מקבל סיוע וכוח **ממוח חכמה¹¹ דאבא** המתפשט בפ"ת דנצח דאבא, המלוּבש עתה בחסד [חג"ת] דז"א [וכמבואר כל זה בשעה"כ דף ל"א ע"ד ד"ה גומל].
- ובסידור בתיבת: **טובים** [דף ס"ד סע"ב מצד ימין] רואים את מוח **חכמה דאבא** כאהי"ה והוי"ה בניקוד חיריק [שהם נרנח"י דמוח חכמה דאבא המתפשט **בנצח** דאבא - שלכן הניקוד הוא חיריק-נצח], עם **מילוי** ע"ב [כמ"ש בסידור בתיבת: **אלקי** אברהם דף נ"ט ע"ב, שפ"ת דנה"י דאבא הוא **מילוי** ע"ב שעולה בגימ' **אלה"י**].
- ומוח **חכמה דאימא** מסודר בסידור [דף ס"ה רע"א מצד ימין], ב-ג' בחינות שהם:
 - א. אהי"ה והוי"ה בחיריק, שהם **נרנח"י** דמוח חכמה דאימא המתפשט בנצח דז"א.
 - ב. **מוח חכמה דאימא**, שהוא יה"ו דעסמ"ב.
 - ג. הוי"ה בחיריק¹², [כמפורש בסידור דף ס"ד ע"ב תוך ד"ה להמשיך ממוח חכמה דאימא וכו']. וה-ח' נגדלים ע"י הוי"ה בחיריק, שהיא הכפל [כנ"ל בענין הכתר] **דחסד דנצח** דז"א. ובסידור [דף ס"ה אמצע ע"א מצד ימין] רואים הוי"ה **בחיריק** עבור חסד דנצח **המגדיל** וכו', [כמפורש בסידור דף ס"ד ע"ב תוך ד"ה להמשיך וכו' וע"י הארת החסד וכו'].

9. וראה פתי"ע [דף ל"ה רע"ג ד"ה והנה], שדן בשאלה **מתי** נכנס הרביע הראשון, לפני או אחרי חוי"ב.
 10. כמבואר בבלי"י ח"ב [דף מ"ח ע"ד ריש כלל ד'], וחשוב ביותר ללמוד את **כל** דברי הרב בלי"י בכלל ד' הני"ל.
 11. ראה ביר"א [עמ' 615 באמצע העמוד ד"ה ויכוין] שכתב להמשיך הארה מאבא וכו', ומובן שכונתו על **מוח חכמה** דאבא שבחג"ת דז"א כמ"ש בסידור [דף ס"ד ע"ב], וכמבואר בשעה"כ [דף ל"א ע"ד]. אמנם בהמשך כתב היר"א **שחסדי** [אור ישר] דנצח הוד **דז"א** הם המסיעים למוחין דאימא וכמבואר בע"ח [דף נ"ג סע"ד שורה 14 מלמטה]. ויש להתיישב בענין זה, ולברר מה הסדר הנכון.
 ובענין **החסדים** המגדילים ראה בשמן ששון [ח"ב דף מ"א סע"ב אות ז'], שהבין שהם חסדי נוי"ה שנכנסו במילת "חסדים". אמנם הבית לחם יהודה [ח"ב דף ס' ע"א ד"ה והענין], הבין שהכונה לגילוי החסדים שבקונה הכל. ולכאורה דברי השמן ששון צודקים, שהרי מוח חוי"ב דנוק' נעשה בתיבת **טובים** לאחר כניסת חסדי נ"ה שנכנסו בתיבת **חסדים**, אבל גילוי החסדים שבתביבת **קונה הכל** עדיין לא היה וכו'.
 ויעויין עוד בסידור היר"א ד"ה ויכוון ע"י, **שהוסיף** כמה דברים שאינם מופיעים בסידור הנדפס שלנו, ומשם בארה:

- א. מוחין דחוי"ב דאימא, וכן לבוש הוד דאימא שבבינה, **אינם מצטרפים** להיות עצם וגוף חוי"ב דנוק', אלא שהם **מוציאים כנגדם** בנוק' [והיינו שהם רק **גורמים** לתקן **כנגדם** בחוי"ב דנוק'], בחכמה - בחינת חכמה דחכמה, ובבינה - חכמה ובינה דבינה, יעוין שם היטב.
- ב. בסידור היר"א מודגש היטב שיש בכל ספירה **מ"ה וכו'**, וכמבואר בע"ח שייט פ"ו [דף צ"ג ע"א].
- ג. וכן מודגש היטב היות הנקודה השורשית בחינת **מלכות** דאותה ספירה.
12. יעוין בבאתי לגני [ח"א דף פ"ה רע"א שורה ראשונה ד"ה ועוד], שעל המבואר בסידור שמוח חכמה או בינה דאימא, היא הוי"ה המנוקדת בחיריק או בקובץ, כתב שהדבר **צ"ב**, שהרי כבר המוחין דאימא נסדרו שם, והם - יה"ו דעסמ"ב בחכמה, ובבינה - אה"י דקס"א קס"א קמ"ג קמ"ג, וא"כ אין צורך להוסיף עוד הוי"ה בחיריק או בקובץ. ועוד שראוי היה לסדרם כהוי"ה **ואהי"ה** כמו בכל מקום, ולמה הם כאן רק הוי"ה בלבד ללא אהי"ה, ובמיוחד שכבר קודם לכן בראש העמוד סדרו את חכמה ובינה דאימא כאהי"ה והוי"ה בחיריק או בקובץ. וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ד סע"א רע"ב] שציין שאכן בסידור היר"א עמ' 616, מוח חכמה ובינה דאימא נזכרו רק כאהי"ה והוי"ה מנוקדות בחיריק ובקובץ, ותו לא.

ג'ז בבינה

ה-ג' הם:

- א. **נקודה שורשית**, שאינה נזכרת בסידור.
- ב. **פ"ע דפ"ת דמוח בינה דאימא**, המתפשט בפ"ע דהוד דז"א. ומוח זה מקבל סיוע וכוח ממוח בינה דאבא, המתפשט בפ"ת דהוד דאבא, המלוּבש עתה בגבורה [חגיגת] דז"א¹³.
- ג. **לבוש הוד דאימא** המתפשט בהוד דז"א, [וראה בע"ח דף נ"ג ע"ג, ששאל מדוע רק **לבוש הוד דאימא** נמנה וכו'].
ובסידור בתיבת: **טובים** [דף ס"ד סע"ב מצד שמאל] רואים את מוח **בינה דאבא** כאהי"ה והוי"ה בקבוץ, עם מילוי ע"ב [כנ"ז לעיל בחכמה].
ומוח **בינה דאימא** מסודר [בסידור דף ס"ה רע"א מצד שמאל], ב-ג' בחינות שהם:
א. אהי"ה והוי"ה בקבוץ¹⁴, שהם **נרנח"י** דמוח בינה דאימא המתפשט בהוד דז"א.
ב. **מוח בינה דאימא** אהי"ה במילוי קס"א קס"א קמ"ג קמ"ג.
ג. הוי"ה בניקוד קובוץ¹⁵.
- עוד יש בסידור הוי"ה בקבוץ, עבור **לבוש הוד דאימא**¹⁶ [כמ"ש בסידור דף ס"ד סע"ב ד"ה וגם להמשיך] שהוא הבחי' ה-ג' הנרמזת ב-ג' של ג"ז.

וה-ז' נגדלים ע"י הוי"ה בקבוץ, שהוא [הכפל - אור חוזר של] החסד דהוד דז"א.
ובסידור [דף ס"ה אמצע ע"א מצד שמאל] רואים הוי"ה **בקבוץ**, עבור חסד דהוד **המגדיל** וכו'.

ד"ו בדעת

ה-ו' הם:

- א. **נקודה שורשית**, שאינה נזכרת בסידור.
- ב. ה' גבורות, ששורשם בדעת דנוק'.
- וה-ד' של ד"ו נגדלים ע"י ה-ה' גבורות¹⁷.
- ובסידור [דף ס"ט סע"א] רואים ה"ג שהם **המגדילים**¹⁸ את ה-ד' הבאים כתוספת.
וכאן יש להדגיש כמה נקודות שהרב דן בהם בעץ חיים [דף נ"ג סע"ג וע"ד]:
א. בא"ט ב"ח ג"ז, האותיות הראשונות שהם: א' ב' ג' - הם ה**עיקר**, והשניות שהם: ט' ח' ז' - הם **תוספת**, אבל בד"ו הוא להיפך, שה-ו' הם העיקר, וה-ד' התוספת.
ב. בעץ חיים [דף נ"ג ע"ב] מבואר שהחסדים המגדילים **אינם נמנים** והוא הדין לענין הגבורות, ולפי זה ראוי שגם בדעת לא ימנו ה-ה' גבורות וכו', ותירץ הרב שכאשר ההגדלה היא על ידי חסד או גבורה **אחת** אין למנותה, אבל כאן שהם ה' גבורות, הם נמנות הגם שהם המגדילות וכו'. ושוב הקשה שהיה ראוי למנות רק ד' מתוך ה-ה' גבורות שהרי גבורה אחת נצרכת להגדלה, ותירץ: **ברכת הבית ברובה** וכו', ולכן כל ה-ה' גבורות נמנות:
א. כעיקריות הנרמזות באות ו',
ב. כגורמות את הגדלת ה-ד', יעוין שם.

צלם אפרים

בענין סדר המשכת ה"ג מיסוד ז"א לדעת דנוק', נאמרו בעץ חיים ב' שיטות:
א. בעץ חיים שלי"ד פ"ב אות כ' [דף מ"ז ע"ב], מבואר ש-ה"ג היו בבחינת **צלם** על ראש הנוק' ומשם ניתנו לה, וכן איתא שם [בדף מ"ח ע"ג ד"ה בחינה ד'], ובעוד מקומות. וחשוב ביותר ללמוד במבוא שערים שער ו' ח"א סוף דרוש ד' [דף נ"א אמצע ע"ד].

13. ראה הערה 11 לעיל.

14. וראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ד סע"ב שורה 2 מלמטה ד"ה טעות הניכר וכו'], ועתה **תוקנה** טעות זו ע"י מו"ז סבא קדישא הרה"ג המקובל רבי מרדכי עטייה זצוק"ל.

15. ראה הערה 12 לעיל.

16. וראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ה רע"א] שכתב שראוי היה, שלבוש הוד דאימא יהיה **אהי"ה במילוי אלפין** כדלקמן בענין הגבורה [סידור דף ס"ט סע"ב] וההוד [דף ע' סע"א], ומדוע כאן לבוש הוד דאימא הוא הוי"ה בקבוץ. וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ד רע"ב] שציין שבסידור היר"א לא סודרה הוי"ה זו וכו', אמנם בסידור היר"א גם לא סודר אהי"ה במילוי אלפין וכו', ופשוט שהיה מן הראוי לעשות בסידור היר"א ובסידור שלנו אהי"ה במילוי **אלפין** - וכטענת הבאתי לגני. ועכ"פ נראה שאין לשנות את הכתוב בסידור.
17. גם כאן בסידור היר"א מודגש ש-ה"ג ה**וציאו כנגדן הי"ס עליונות** דפרצוף הדעת דמ"ה וב"ן דרחל, [וכבר הדגשנו לעיל לגבי ב"ח גמ"ז שדבר זה ליתא בסידור הנדפס].

18. וכן הוא בכל אטב"ח, ש-חוי"ג שהם הוי"ת המנוקדות, הם **המגדילות**.

ב. **אבל** [בדף מ"ט ע"ב], מפורש ש-הייג יוצאות **מיסוד ז"א וניתנות משם ישירות לדעת דנוק'** שעומד מכוון כנגד יסוד דז"א, והארה זו נקראת בשם **אפרים**, וכמ"ש שם [בדף ל"ט ע"ד]. ובענין זה נאמרו כמה שיטות:

יפה שעה בעץ חיים [ח"ב דף מ"ט ע"א] אות א', [ובדף נ' ע"א] אות א'. חסדי דוד אות ק"כ תוך ד"ה אח"כ כל [דף נ"ו רע"ב]. סידור היר"א ח"א עמ' 613 תוך ד"ה וע"י. שמן ששון [ח"ב דף ל"ט ע"ב] סוף אות ג'. שפת אמת [דף מ"ג סע"ג ד"ה אות כ']. מזכיר שלום מערכת ב' אות ט"ז [דף קפ"ט סע"א], ומערכת ג', אותיות י"א וי"ג. איפה שלימה [דף נ"ה ע"א] אות א'. וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קע"ט] שהביא מדב"ק של הרבנים דלעיל, [ובדף קפ"ה ע"ב]. ובעז"ה במקום אחר נאריך בדברים קדושים אלו.

י"צ בחסד

ה-י"י שהוא א' [במספר קטן מדין אי"ק בכ"ר] הוא הנקודה השורשית, שאינה נזכרת בסידור. ה-צ"י שהם ט', נגדלים ע"י גבורת החסד. ובסידור בתיבות: וזכר חסדי אבות [דף ס"ט סע"ב מצד ימין], רואים את **גבורת החסד** - שהיא הוי"ה בניקוד סגול, המגדילה את ה-ט'. והקשה הרב בעץ חיים [דף נ"ג ע"ד] שמאחר ובחכמה דנוק' - **ב"ח** וכו', נמנה גם **מוח** חכמה דאימא, אם כן גם **בחסד** ראוי למנות **מוח** זה וכו', ותירץ שהלואי שמוח חכמה יוכל לבנות חכמה דנוק' וכו', אבל אין לו כח לבנות גם חסד או נצח דנוק', יעוין שם.

כ"פ בגבורה

ה-כ"י הם ב' בחינות שיש בגבורה:
א. נקודה שורשית, שאינה נזכרת בסידור.
ב. לבוש הוד דאימא.
ה-פ"י שהם ח' נגדלים ע"י גבורת הגבורה, שהיא הוי"ה בניקוד שוא. ובסידור בתיבות: וזכר חסדי אבות [דף ס"ט סע"ב מצד **שמאל**] רואים את גבורת הגבורה, שהיא המגדילה את ה-פ"י שהם ח' וכנ"ל. ומתחתיו רואים אהי"ה במילוי אלפין שהוא **לבוש** הוד דאימא, שעם הנקודה השורשית נרמז ב-כ"י וכו'. [ונראה שראוי לכיין **תחילה בלבוש** הוד דאימא, שעם הנקודה השורשית הם כ', ורק אח"כ לכיין בהוי"ה בניקוד שוא שהיא גבורת הגבורה המגדילה ומוסיפה עוד ח' וכו'].

תפארת - למה אין מונים בת"ת את הנקודה השורשית שלה.

אף שתמיד הנקודה השורשית נמנית, מכ"מ ב-ת"ת אינה נמנית, לפי שהת"ת נתנה את נקודתה השורשית **ליסוד**. ויש לשאול, וכי אין הת"ת צריכה את נקודתה השורשית לעצמה. ותירץ הרב בעץ חיים [דף נ"ב רע"א, שורה 17 מלמעלה. וראה עוד בשער ההקדמות דף פ"א סע"ב ד"ה ועתה שורה 8 בד"ה והנה, ובמבוא שערים דף נ"ה ע"ב רפ"ו], שהת"ת כבר נבנתה ע"י [חצי שליש גוף, כמ"ש בע"ח שם בתחילת העמוד] הת"ת דז"א שלקחה נוק' מז"א, שלכן הנקודה השורשית של הת"ת יכולה לרדת ליסוד, וז"ס גוף וברית חשבינן חד וכו', שהכוונה בזה על נקודת הת"ת שניתנה ליסוד. והטעם **למה** היסוד צריך **שתי** נקודות שהם נקודת הת"ת ונקודת היסוד, ולמה אין די ליסוד בנקודה השורשית שלו, ביאר הרב בעץ חיים [בדף נ"ד ע"א, ובדף נ"ב אמצע ע"א ובשער ההקדמות שם] שהיות ואין ליסוד דנוק' **על מה לסמוך** בז"א כנגדו, לכן הוצרך היסוד לקבל גם את הנקודה השורשית של הת"ת, והלואי ויספיק.

וראה במבוא שערים [דף נ"ג סע"ב רע"ג בסוגריים] וכן בדב"ש [דף מ"ח סע"א] **שהקשו**, למה אין מונים את אותו **חצי שליש גוף הת"ת דז"א** וכו' ויהיה חצי שליש זה תמורת הנקודה השורשית דת"ת שניתנה ליסוד וכו'. וראה בשמן ששון [דף מ"א ע"ג אות י"ב], ובבית לחם יהודה [דף ס' ע"ב] ד"ה באופן שבת"ת שהביא וביאר את תירוץ השמן ששון יעוין שם, ויש להתיישב בדבריהם. וראה מה שתירץ הרב מזכיר שלום על עץ חיים [בנדמ"ח דף רע"ד ע"ב], ומה שהשיב עליו בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ז רע"א], ויעוין שם בתירוץ הבאתי לגני, ועדיין יש להתיישב בדב"ק.

נחזור לענייננו, הנקודה השורשית שבת"ת **ירדה ליסוד**, שלכן אין בת"ת אפילו נקודה שורשית. ועכ"פ יש בת"ת **לי** שהם ג' גבורות **תנ"ה**, ומבאר הרב [ע"ח דף נ"ד סע"א] שהיות וגבורות נצח והוד מוכרחות **לעבור דרך הת"ת** [מה שאין כן בשאר, שאין החסד מוכרח לעבור בגבורה, ולא גבורה בחסד וכו'], לכן בעוברים דרך הת"ת הניחו הנצח והוד **הארתן** בת"ת. [אמנם בשער ההקדמות דף פ"ב ע"ב מבואר **אחרת** וז"ל: כי בכל מקום שעוברת הקדושה מניחה שם **רושם ושורש**], וא"כ יש בת"ת גבורת עצמה, וכן ב' גבורות **נצח והוד** העוברות דרכה, והרי הם ג' גבורות ונרמזו ב-**ל**. והקשה הרב בעץ חיים, שלכאורה ג' גבורות אלו הם **המגדילות** - שהרי על ידם נשלמת הת"ת לעשר, וא"כ **אין** ראוי להכניסם בחשבון וכו' [וכמ"ש בע"ח דף נ"ג אמצע ע"ב, בענין החסד שבת"ת לגבי הכתה. וכן שם ליד אות י' של הגוביי ד"ה ושמו כולל זה וכו'], ותירץ [ראה שער ההקדמות דף פ"ב אמצע ע"ב ד"ה ובזה יתורץ] שבכל הספירות כאשר באו החסדים או הגבורות והגדילו לעשר [ככל ענין אטב"ח], הנה להיותם רק **הגורמים** להגדיל [ע"ח דף נ"ג אמצע ע"ב], לכן אינם **נמנים** וכו', אבל כאן בת"ת שאין לה את נקודתה השורשית [לפי שירדה ליסוד], לכן ג' גבורות תנ"ה [מלבד היותם **מגדילים**], הם בעצמם **הנגדלים**, שלכן יש למנותם מצד היותם **נגדלים**, אף שהם **המגדילים**. ואין הכי נמי, שמצד היותם **מגדילים** אין הם נמנים וכו'.

ויש להוסיף ולשאול, איך יש כח לגבורות התנ"ה, להיות **נגדלות** וגם **מגדילות** וכו', ותירץ הרב שהיות והם ג' גבורות-תנ"ה, יכולות הם להיות גם מגדילות וגם נגדלות, וכענין **ברכת הבית ברובה** הנזכר בדעת [וראה בע"ח דף נ"ד סע"א ששם **סדר** התירוץ שונה, וכבר עמד על זה הבית לחם יהודה דף ס' סע"ב רע"ג].

עד כאן ביאר הרב שבת"ת יש ג' גבורות, להיות וגבורות הנצח וההוד מוכרחות לעבור בת"ת, מה שאין כן בשאר וכו'. והנה לעיל [ע"ח של"ד פ"ז דף נ' סע"ב רע"ג] ביאר הרב שיש **שני** אופנים בסדר ירידת ה-ה"ח וה-ה"ג.

א. כמו שביארנו עד עתה, שמהדעת יוצאים חסדים או גבורות **ישירות** לחסד, לגבורה ולת"ת, וממילא **אין** החסד צריך לעבור דרך הגבורה, ולא הגבורה צריכה לעבור דרך החסד וכו', ורק נצח הוד צריכים לעבור דרך הת"ת, ולכן רק בת"ת נמנו ג' גבורות תנ"ה.

ב. כל ה"ח או ה"ג יורדים תחילה ל-חסד, ונשאר שם החסד. והשאר שהם ד' יורדים לגבורה, ונשאר שם בחינתה שהיא גבורה. ושאר הג', יורדים לת"ת וכו'. וראה בעץ חיים [דף נ"ד רע"ב] שכתב הרב שהאופן **השני** הוא האמת, ולפי זה יש להבין [ראה מבו"ש דף נ"ג אמצע ע"ג ד"ה ועתה קשה] למה בת"ת דוקא מונים ב' גבורות נצח והוד שעברו בת"ת, והרי כבר **בחסד עברו** כל החמש גבורות, וכן בגבורה עברו כל ה-ד' גבורות - **ולא נמנו**, וא"כ כשם שבחסד וגבורה לא נמנו - גם **בת"ת אין** ראוי למנותם. ותירץ הרב שמכיון ובת"ת אין את נקודתה השורשית, לכן מוכרח שנצח הוד שעברו בת"ת, ישאירו בת"ת את הארתם, והם נמנות. אבל בחסד וגבורה, מאחר ויש להם את הנקודה השורשית שלהם, אין למנות את אותם שעברו דרכם וכו'.

[וראוי להבין שתירוץ הרב - שמכיון שבת"ת אין את נקודתה השורשית וכו', לכן נצח והוד שעוברים דרכה נמנים וכו'. הנה לפי האופן ה-ב' הוא תירוץ לשאלה למה בת"ת דוקא נמנו ג' גבורות - והרי כבר **בחסד וגבורה** ראוי למנות את הגבורות שעברו דרכם וכו'. אבל לאופן ה-א' אין צורך לבאר למה רק בת"ת נמנו ג' הגבורות, שהרי רק בת"ת עוברות ב' גבורות נצח והוד, מה שאין כן בשאר וכו'. וממילא מה שתירץ הרב שנקודת הת"ת ירדה ליסוד וכו', הוא תירוץ **לשאלה אחרת**, שהנה הכלל הוא **שהגבורות המגדילות אינם נמנות** וכו', ואם כן הגם שיש ג' גבורות בת"ת, מכל מקום אין ראוי למנותם וכו'. ועל זה תירץ הרב, שלהיות ונקודת **הת"ת ירדה** ליסוד וכו', אם כן ג' גבורות דתנ"ה מלבד היותן מגדילות הם בעצמן **הנגדלות** ולכן יש למנותם וכנ"ל].

ובסידור [דף ס"ט סע"ב] רואים **לי"ע** בת"ת, ומצוירות ג' גבורות דתנ"ה, ונראה פשוט שהם ג' גבורות **המגדילות** ומוסיפות את ה-ע' אשר ע"י נשלם הת"ת לעשר, ואינם ג' גבורות **הנגדלות**, שהרי לעולם הבחינות **המגדילות** הם שנכתבו בסידור, וכענין חסד וגבורה שרואים בסידור את גבורת החסד וגבורת הגבורה, שהם המגדילות.

מ"ס בנצח

ה-מ' הם ד' בחינות שיש בנצח, שהם:

א. נקודה שורשית, וכאן בסידור [דף ע' סע"א מצד ימין] **נקודה שורשית** זו היא הוי"ה בניקוד

חיריק¹⁹ - שמתחת ל-ב' הויו"ת דנצח הוד וכו'.

- ב. לבוש [כמ"ש במבו"ש דף נ"ג ע"ג] נצח דז"א.
 ג. לבוש נצח דאימא, [שהרי כאן בנצח שהוא בחינת רגליים וכו', ראוי למנות גם את הנצח דז"א ודאימא, וכמ"ש בהרחבה בע"ח דף נ"ג ע"ג].
 ד. גבורת ההוד שעוברת בנצח [כאופן השני הנ"ל בענין הת"ת²⁰]. והטעם שנמנית כאן, [שהרי גם בת"ת היה צריך טעם למה נמנים הנצח הוד וכו'], ביאר בעץ חיים [דף נ"ד ע"ב ד"ה מ"ס] ב' טעמים:

א. היות נצח והוד **תרי פלגי גופא אחים לא יתפרדו**, לכן כשעוברת גבורת ההוד בנצח היא מנחת בה שורשה.

ב. נצח הוד הם כדמיון זכר ונקבה - זו"ן, ולכן איהו בנצח [ז"א המלביש לנצח דז"א, או יעקב המלביש לנצח דז"א], ואיהי בהוד [נוק' המלבישה להוד דז"א, או רחל המלבישה להוד דז"א], והיות והזכר - נצח לוקח **ב' עיטרין** וכו', לכן **נצח** נוטל גם **רושם** גבורת ההוד יעו"ש. וראה ההקדמות [דף פ"ב רע"ג], ובמבוא שערים [דף נ"ג ע"ג ד"ה מ"ש] ששם מודגש שהזכר נוטל **פי שניים, חלקו וחלקה, ונותן לה אח"כ הארה מחלקה**, לכן יש למנות את גבורת ההוד עם הנצח וכו'.

ה-ס' של מ"ס, הם ו' בחינות שנגדלות ע"י גבורת הנצח וכו'.
 ובסידור [דף ע' סע"א מצד ימין], רואים:

- א. גבורת הנצח הוד, וענינם שונה: שגבורת **הנצח היא המגדילה** את ה-מ' [שהם ד' בחינות שיש כבר בנצח], ומוסיפה עוד ס' [שהם ו' בחינות]. אבל גבורת **הוד** שלידה, היא גבורת ההוד הנמנית כאחת מ-ד' הנקודות שיש כבר בנצח.
 ב. הו"י"ה **בחיריק שתחת הנו"ה** - היא **הנקודה השורשית**, וכבר הזכרנו לעיל שבנצח רואים נקודה שורשית בסידור.
 ג. לבוש מפרק תחתון²¹ דנצח ז"א, שהוא חצי שם: צבאות פשוט, [וב-א, יש להוריד את ה-י"ה התחתונה].
 ד. לבוש נצח דאימא²² שהוא אה"י"ה דקס"א.

ק"ץ בהוד

הקדמה לאותיות ק"ץ, כשם שאותיות ד"ו שבדעת, האות הראשונה ד' היא **התוספת** וה-ו' היא העיקר וכו', כך בהוד ה-ק' היא התוספת, ו-י' היא העיקר. וראה בעץ חיים [דף נ"ד אמצע ע"ג ד"ה ובה תבין וכו'] שנתן הרב טעם לשינוי של ד"ו וק"ץ [-צדק"ו] מכל השאר וכו'.
 ונחזור עתה לבאר אותיות ק"ץ, ה-י' באמיתות הם רק ג' בחינות:

- א. נקודה שורשית של הוד.
 ב. לבוש פרק תחתון דהוד דז"א.
 ג. לבוש [כמ"ש במבו"ש דף נ"ג ע"ג וכמפורש בסידור] הוד דאימא.
 והיות ונצטרפו כאן ג' **גבורות קשות** שהם ג' הודות, לכן בהתחברם יחד מכים זה בזה ונגדלים ונרחבים עד אין קץ ונכללים זה בזה עד שמ-ג' **נעשים ט'**, כמבואר בעץ חיים [דף נ"ד סע"ב].
 וה-ק' הם גבורת ההוד [שאינה נמנית וכו'], המגדילה ומשלימה לעשה.
 ובסידור בתיבות: לבני בניהם [דף ע' סע"א מצד שמאל] רואים בתחילה שתי הויו"ת דהוד המנוקדות בקבוץ, והו"י"ה ראשונה נראה שהיא גבורת ההוד **המגדילה** ומשלימה לעשר כנ"ל, והו"י"ה שניה בניקוד קבוץ היא **הנקודה השורשית** שהיא א' מ-ג' נקודות ההוד וכדלעיל, [וכבר הזכרנו ב-מ"ס הערה מס' 18 מ"ש הבאתי לגני ח"א דף פ"ט ע"ב שאין ראוי להזכיר הו"י"ה זו

19. וראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ט ע"ב] ד"ה לבני בניהם שהעיר בצדק, שעד כאן **לא** נסדרה הו"י"ה עבור הנקודה השורשית, אם כן גם כאן **אין** ראוי לסדרה וכו'. ואכן בסידור היר"א עמ' 627 **לא** נסדרה הו"י"ה זו עבור הנקודה השורשית וכו'. אמנם גם בסידור היר"א יש הו"י"ה עבור הנקודה השורשית של הוד ויסוד, וראה לקמן.

20. ואולי כאן הוא **גם** כאופן הראשון שהרי לפי הטעם השני שאיהו בנצח ואיהי בהוד, יש הכרח שהזכר יתן לנוק' את חלקה, ואם כן **אולי** גם לאופן הראשון יהיה הדין כן.

21. כאן מודגש **מפרק תחתון**, והגם שבע"ח כאן הזכיר מנצח סתם ולא פירש שכוונתו על **פרק תחתון**, מכ"מ **פרק תחתון** זה מובן היטב מע"ח שער ל"ה סוף פרק ד', ויש להתיישב בדבר.

22. לעיל בז"א הדגיש **פרק תחתון** דנצח דז"א, וכאן באימא היה ראוי לומר **פ"ת** דנצח, ובסידור היר"א עמ' 627 כתב במפורש **פ"ת** דנצח דאימא. [לכאורה היות ש-פ"ת דנה"י דאימא מתלבשים בכל נה"י דז"א, אי"כ בפ"ת דנה"י דז"א, שהם כנגד נו"ה דנוק', מלובשים **פ"ת דפ"ת** דנה"י דאימא].

כאן וכו']. אחי"כ רואים בסידור את לבוש פיית²³ דהוד דז"א שהוא החצי השני דשם צבאוית [וב-א' יש להוריד את ה-י העליונה]. ומתחתיו רואים את לבוש הוד דאימא שהוא אהי"ה במילוי אלפייין וכו'.

ר"ף ביסוד

קודם כל יש להדגיש שצריך להיות ר"ף כמ"ש בעץ חיים [דף נ"ד רע"ד], ולא ר"פ [כמ"ש בטעות בסידור דף ע' סע"א באמצע], וראה בסידור היר"א [עמ' 627] ששם איתא: ר"ף והוא הנכון. ה-ר' הם ב' בחינות העיקריות שיש ביסוד שהם:
א. נקודה דת"ת שירדה ונתחברה ביסוד, [וכבר לעיל ב-ל"ע הרחיב הרב בענין גוף וברית²⁴ חשבינן חד].

ב. נקודה שורשית של היסוד.

ה-ף' הם ה"ג שמגדילות ומשלימות לעשר וכו'. ואף שבעץ חיים [דף נ"ד ע"ד] לא נכתב בהדיא שקיבוץ ה"ג שביסוד הם המגדילות, מכל מקום דבר זה נרמז במ"ש שאותיות ר"ף שביסוד הם כנגד ה"ג מנצפ"ך המתקבצים ביסוד ועולים בגמטריא ר"פ [280]. וראה משנת חסידים מסכת קטנות רחל פ"ה משנה א' דף ע"א ע"א, ושם בטעם עצו], וראה עוד לעיל בעץ חיים שער ל"ד סוף פ"ו [דף נ' ע"ב] בענין ה"ג שביסוד.

ובסידור בתיבות: לבני בניהם [דף ע' סע"א באמצע] רואים את כללות ה"ג שהם המגדילות ומוסיפות פ' שהם ח' ספירות, ומתחתיהם הוי"ה דת"ת ויסוד, שהם ב' נקודות שורשיות דת"ת ויסוד שהם ר' של ר"ף, [וגם כאן שייכת הערת הבאתי לגני, שנקודה שורשית [דיסוד] אין ראוי לראותה בסידור].

ש"ן במלכות

המלכות אין לה על מה לסמוך בז"א וכמ"ש הרב בהרחבה לעיל בעץ חיים [שער ל"ה רפ"ג דף נ"ב סע"ג] בענין היסוד ומכ"ש המלכות, ולכן נקראת המלכות בשם חותם וכו'. וחות"ם הוא גימטריא של ג' שמות: קס"א קמ"ג קנ"א, הנמשכים למלכות מנה"י דאימא וכו', והם ג' הנקודות העיקריות של המלכות, ונרמזו ב-ש"ן של ש"ן.

וה-ף' הם ז' בחינות [והיותו ז' הוא כענין אי"ק בכ"ר וכו' זע"ן, שה-ף' הוא שבע מאות וכו'], המשלימות את המלכות לעשר. ואף שבעץ חיים לא ביאר הרב מי גרם את התוספת, הנה מהסידור מובן שכללות דכללות ה"ג שירדו למלכות, הם הגורמים את תוספת ה-ז', וכמ"ש בהדיא במשנת חסידים הנ"ל [דף ע"א ע"ב משנה ג'].

ואותיות ת"ם, לא שמע מהרח"ו פירושם מהרב ז"ל, וראה במבוא שערים [דף נ"ד סע"א אות א' בגוב"י משם הרב ישראל בנימין יעו"ש], ועכ"פ בסידור לא סידרו כוונה זו. ובסידור בתיבות: למען שמו [דף ע' ע"ב], בצד ימין רואים את כללות דכללות ה"ג, שהם המגדילות את ה-ש', ומשלימים אותם לעשר, ומצד שמאל רואים ג' אהי"ה העולים את התנ"ה, שהם ג' הנקודות העיקריות של המלכות וכו'.

וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ז ע"א], שהעיר בצדק שראוי לעשות ש"ן ת"ם ביחד ולא לחלקם: ש"ן תחת ה"ג, ות"ם תחת התנ"ה, שהרי הכל נרמז ב-ש"ן ולא ב-ת"ם, והיות ו-ת"ם גם הוא במלכות, יש לעשות ש"ן ת"ם ביחד, וראה בסידור היר"א [עמ' 628]. ובוודאי שנרמז כאן גם ענין החותם בתוך חותם כמ"ש בעץ חיים [שליד ספ"ו דף נ' ע"ב] וכו'.

[בענין בת כהן, ראה בע"ח סוף פ"ה דף נ"ד ע"ד, ומ"ש באמת ליעקב מערכת א' אות ק"ס, ומ"ש עליו במזכיר שלום מערכת א' אות נ"ג].

עד כאן הקדמת הרה"ג הרב מרדכי עטייה שליט"א.

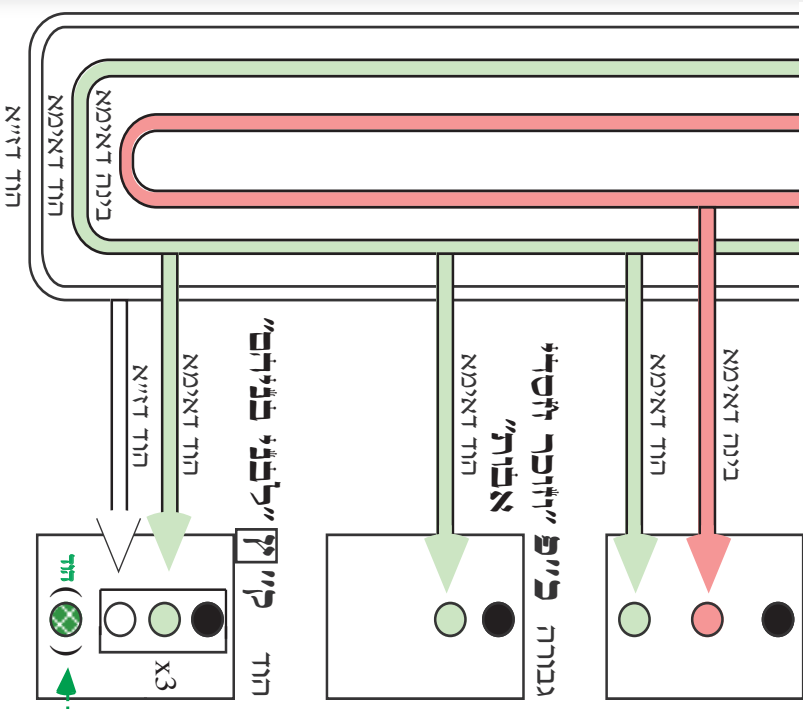
23. בענין פיית ראה לעיל גבי מ"ס הערות 20 21.

24. ונראה שגוף וברית חשבינן חד, בא לתרץ איך ניתן למנות את נקודת הת"ת ביסוד, שהרי אינם ענין אחד שלכן לכאורה לא היה ראוי למנותם יחד [וכפי שהרחיב הרב בע"ח דף נ"ג ע"ג], ולכן תירץ גוף וברית חשבינן חד וראוי למנותם וכו'.

דריש אטפייט - בניית פרי רחל (בהארה) עייח חייב דף ניג

"קלעל חכר"
"קלעל חכר"
"קלעל חכר"

בניח
גבורה
אפיה

כלי ת"ת דאימא (עייח חייב דף ניג אטפייט)

שליש עיליין	לצורך אור
חצי תחתון דשליש אמצעי	אור בשית דת"ת
חצי עיליין דשליש תחתון	נודין לבתר דניק
חצי תחתון דשליש תחתון	נודין לדעת דניק
	נודין לת"ת דניק

ולכן הת"ת יכול לתת את הנקודה השורשית שלו ליסוד שאין לו על פני שיסתפד (כ"א)

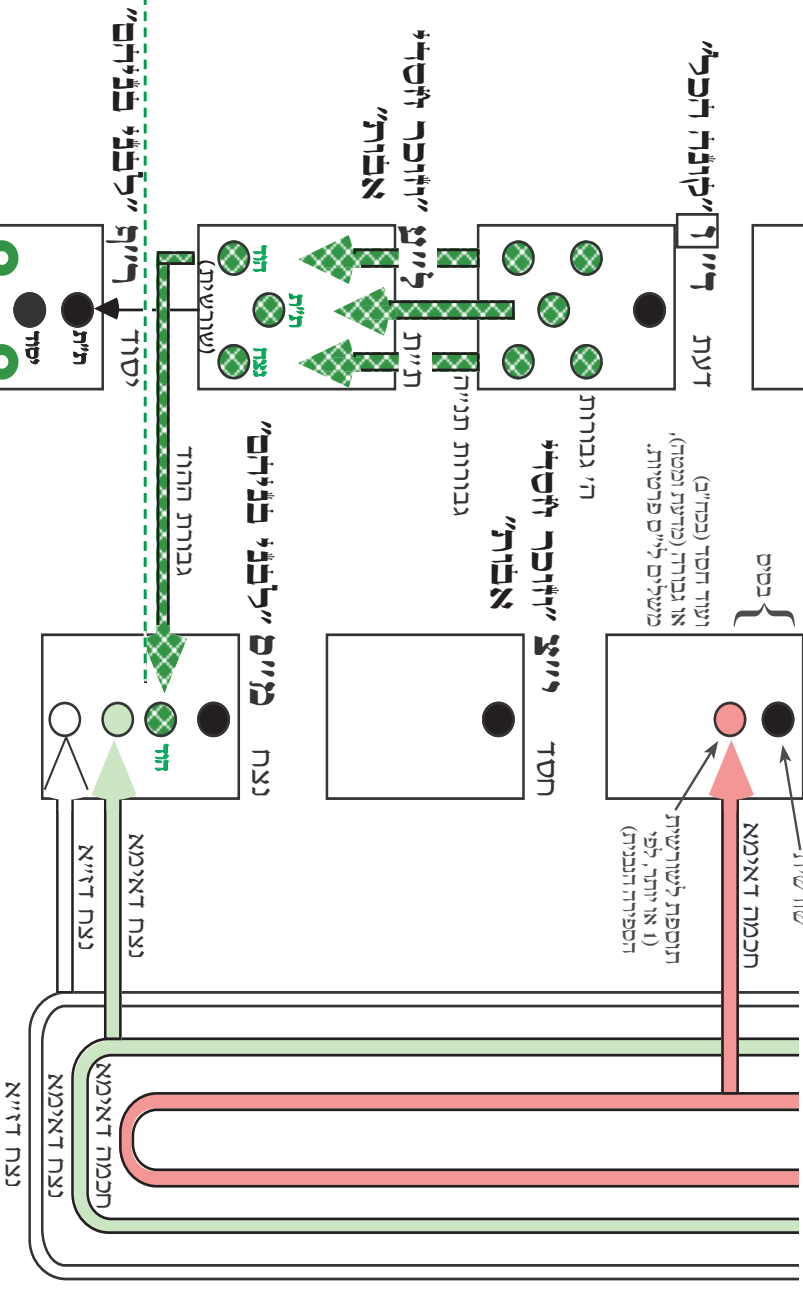
"קלעל חכר"

כל המחות של	המחות של
המלכות היא חותם. לכן לא רואים את השורשית	המחות היא חותם. לכן לא רואים את השורשית

מלכות שייך קמייא קמייא

"קלעל חכר"
"קלעל חכר"
"קלעל חכר"

דעת
חכמה
חכמה

מלכות שייך קמייא קמייא

כל המחות של המלכות היא חותם. לכן לא רואים את השורשית

מלכות שייך קמייא קמייא

כל המחות של המלכות היא חותם. לכן לא רואים את השורשית

מלכות שייך קמייא קמייא

כל המחות של המלכות היא חותם. לכן לא רואים את השורשית

מלכות שייך קמייא קמייא

כל המחות של המלכות היא חותם. לכן לא רואים את השורשית

ד"ר וק"י: את המצייץ את הכסים נמצא בפד שמואל.
 * בר"י וכל"ע מתקיים דין "ברכת דבית ברבור" ע"פ זה:
 1. ד"י: ה"ג מנצטופרות לשורשיות למרות שרם דבמורליות.
 2. ל"ע: ג' גבורות - כסים ומגוללים (השורשיות של חת"ת יחד ליסוד).
 ק"י: בחד יש דינים קשים. לכן ג' דכתי' כסים זכ"י ונכפלים לשי.
 *

בציר זה הכאנו רק את מרכיבי הכסים (שורשיות ותוספת לשורשיות). המגולל והדשולמה לייס אינם מובנים כאן. מלבד המגולל של החוד (ק"י), שורשי יש כאן דין מיוחד שגבורת החוד, קודם כל שימש בתור תוספת לשורשיות, ואח"כ הולכת למקומה בספירת החוד, להמגיליה לייס. מטפלה שבעמוד הדא, הכאנו את כל המרכיבים.

סדר בנין אטנ"ח

ספרות	כתב	דממה	בינה	דעת	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
שריטות	ש"ת דת"ת	דכמה דאימא	בינה דאימא	דעת דאימא	חסד דאימא	גבורה דאימא	ת"ת דאימא	נצח דאימא	הוד דאימא	יסוד דאימא	מלכות דאימא

1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
שריטות	כתב	דכמה	בינה	דעת	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות

1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
שריטות	כתב	דכמה	בינה	דעת	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות

1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
שריטות	כתב	דכמה	בינה	דעת	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות

1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
שריטות	כתב	דכמה	בינה	דעת	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות

1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
שריטות	כתב	דכמה	בינה	דעת	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות

מקראות:

כ - מקראות שורשיות (1).

ה - מורחב דאימא. 2 - מורחב דאימא. 1 - לכושי דאימא.

ה - מורחב דאימא. 2 - מורחב דאימא. 1 - לכושי דאימא.

ה - מורחב דאימא. 2 - מורחב דאימא. 1 - לכושי דאימא.

ה - מורחב דאימא. 2 - מורחב דאימא. 1 - לכושי דאימא.

ה - מורחב דאימא. 2 - מורחב דאימא. 1 - לכושי דאימא.

ה - מורחב דאימא. 2 - מורחב דאימא. 1 - לכושי דאימא.

ה - מורחב דאימא. 2 - מורחב דאימא. 1 - לכושי דאימא.

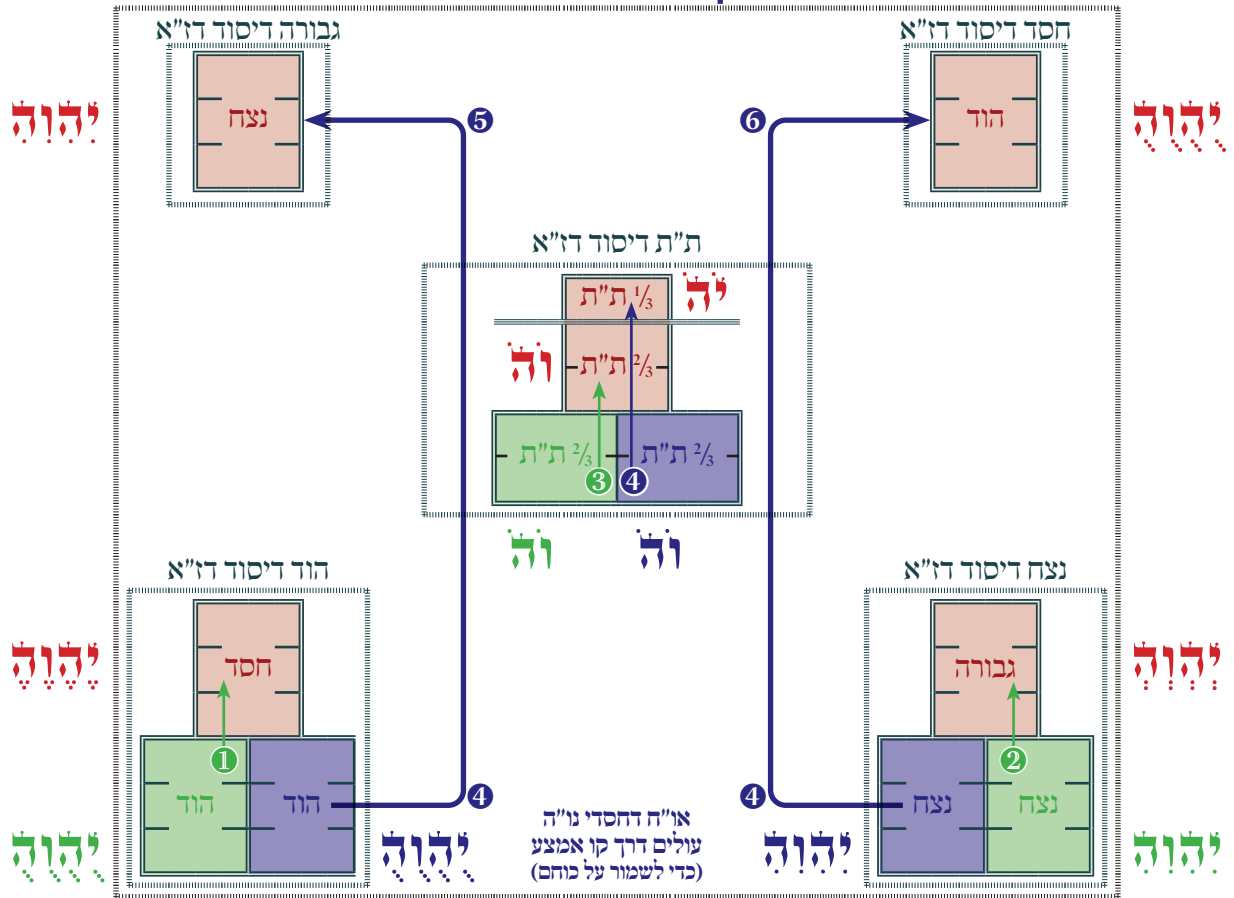
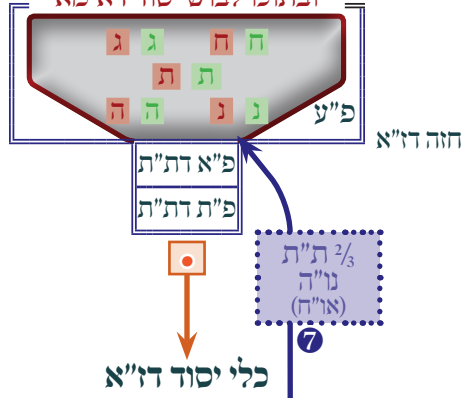
ה - מורחב דאימא. 2 - מורחב דאימא. 1 - לכושי דאימא.

ה - מורחב דאימא. 2 - מורחב דאימא. 1 - לכושי דאימא.

ז"א (נעשה מו"ק דמ"ה ו"ק דב"ן)

פ"ע דכלי ת"ת דז"א (בהגדלה)

ובתוכו לבוש יסוד דאימא

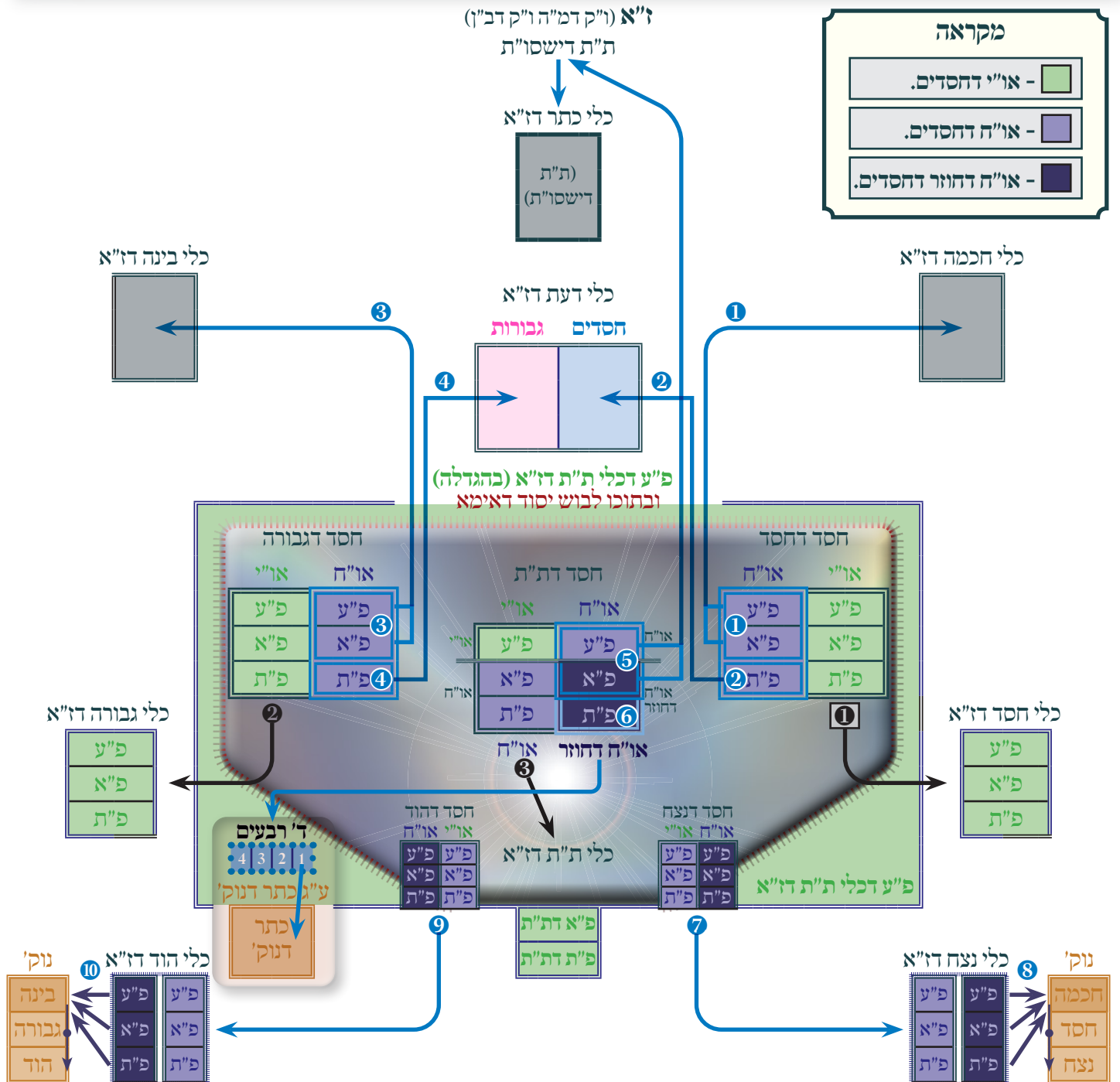
- סדר מיתוק הגבורות**
- א. חסדי הב"ש ת"ת ונ"ה יוצאים מיסוד דאימא, נכפלים (או"ח) ויורדים למקומם בתחתית יסוד דז"א.
 - ב. ה"ג יורדות ליסוד דז"א, במרוצה, בהד - סמכא, בסדר הפוך (חסד נכנס להוד, וכו').
 - ג. החסדים ימתקו את הגבורות שכנגדן, כסדרן (של הגבורות) וכדלקמן.
 - 1 או"ח חסד ההוד ממתק גבורת החסד.
 - 2 או"ח חסד הנצה ממתק גבורת הגבורה.
 - 3 או"ח חסד ת"ת 2/3 ממתק גבורת ת"ת 2/3 הת"ת.
 - 4 או"ח חסד ת"ת 2/3 ממתק גבורת ת"ת 1/3 הת"ת.
 - 5 או"ח חסד ההוד ממתק גבורת הנצה.
 - 6 או"ח חסד הנצה ממתק גבורת ההוד.
 - 7 חסדי האו"ח דב"ש ת"ת ונ"ה עולים מיסוד דז"א ליסוד דאימא.

מקראה

■	- או"ח דחסדי התנ"ה.
■	- או"ח דחסדי התנ"ה.
■	- ה' גבורות.
■	- לאחר המיתוק, או"ח דחסדי התנ"ה חוזרים ליסוד דאימא.

מקורות

שער הפסוקים דף י"ח ע"א ד"ה דע.
 ע"ח ח"ב דף ה' ע"ג ד"ה כבר ידעת (ענין מיתוק הגבורות). דף ל"ט ע"ב ד"ה עוד (הח"ו"ג לוקחים לבוש מיסוד דאימא, ולא לבוש נה"י הרגיל).
 ע"ח ח"ב דף ד' ע"ב, הגהת השמ"ש אות א'. (ענין אור ישר - אור חוזר).
 סידור ח"ב דף ס"ז ע"א.

* חסדי התנ"ה שחזרו ליסוד דאימא גרמו לריבוי אורות, כנ"ל. ואז נכפלים (נעשה או"ח) החו"ג ושליש עליון דת"ת (שהיו סתומים בתוך יסוד דאימא).
 * וגם נכפלים שוב (נעשה או"ח דחוזר) חסדי האו"ח דב"ש ת"ת ונ"ה שעלו (האוי" שלהם המקורי נשאר ביסוד דז"א).
 * ונבקע יסוד דאימא, ובוה משתחררים החו"ג ושליש עליון דת"ת.
 * האו"ח דב"ש ת"ת מתחבר עם או"ח דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"ח (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).
 * האו"ח דחוזר דב"ש ת"ת מתחבר עם או"ח דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"ח, והולכים האוי" דהג"ת למקומם (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).

מקורות

סידור ח"ב דף ס"ז ע"ב. ע"ח ח"א דף מ"א ע"א שמ"ש אות א'.
 ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג', דף נ"ב סע"א.
 אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. דף י"ב אש"ל אות י"ג.
 ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב. (יש לסיים את ז"א, כולל הכתר שלו, לפני תחילת בנין הנוק'). דף י"ב ע"ג (ענין הגדלת המוחין/כלים).
 מבו"ש דף נ"ב ע"ב-ג'. ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב (ענין הכתר).
 תו"ח דף קכ"ט ע"ב (ענין שלישי ת"ת לעשיית כתר דנוק').
 באתי לגני ח"א דף פ"ז סע"ב, פ"ט ע"א. ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד.
 פת"ע דף ל"ה ע"ד אות ח'.
 אוצ"ח דף ל"ו ע"ב, אש"ל אות ב'. דף ל"ז ע"ב.
 אמת מאר"ץ דף צ"ח סע"א (ענין שורשי המוחין שבכתר).
 פתח עיניים החדש ח"ה עמ' 41.
 ע"ח ח"א דף ק"ז ע"א (ענין נה"י חדשים).

סדר בקיעת הלבושים והגדלת הכלים

- 1 או"ח דחסד הולך לכלי החסד.
- 2 או"ח דגבורה הולך לכלי הגבורה.
- 3 או"ח דת"ת הולך לכלי הת"ת.
- 1 ב"ש דאו"ח דחסד עולים לכלי החכמה.
- 2 ש"ת דאו"ח דחסד עולה לכלי החסדים דדעת.
- 3 ב"ש דאו"ח דגבורה עולים לכלי הבינה.
- 4 ש"ת דאו"ח דגבורה עולה לכלי הגבורות דדעת.
- 5 ב"ש דאו"ח דת"ת עולים לת"ת דישסו"ת, להביא אותו שישמש בתור כתר לז"א.
- 6 ש"ת דאו"ח דת"ת הולך לבנות כתר דנוק' (ע"ג רישא דנוק', מתחלק לד' רבעים).
- 7 חסד דנצח (או"ח וחוזר דחוזר) הולך לכלי הנצח.
- 8 כפל האו"ח (דחוזר) דנצח הולך להכמה דנוק', ומאיר בה"ן דנוק'.
- 9 חסד דהוד (או"ח וחוזר דחוזר) הולך לכלי ההוד.
- 10 כפל האו"ח (דחוזר) דהוד הולך לבניה דנוק', ומאיר בג"ה דנוק'.

(עפ"י סידור הרש"ש חלק ו' דף ז')

כוונת המשכת המוחין דכתרים די ספירות דקטנות וגדלות ראשון ושני שצריך לכוון בטבילת ליל שבעות. ותחילה יכוין לעלות אור החוזר דחסדים לכחב"ד, ואח"כ יכוין להמשיך הכתרים כנזכר בדרוש שישי משער כ"ה.

יכוין לעלות הכפל דשני שלישי העליונים דחסד הראשון המתפשט בספירת החסד דז"א שהוא אור החוזר, דחח"ן דחכמה וחסד דפרצוף אמצעי חג"ת דז"א לחח"ן דחסד ונצח דפרצוף הפנימי חב"ד ואור החוזר דחסד דחח"ן דנצח דפרצוף האמצעי לדת"י דת"ת דפרצוף הפנימי חב"ד.

וכן להעלות הכפל בשני שלישי העליונים דחסד השני המתפשט בספירת הגבורה דז"א שהוא אור החוזר דבג"ה דבינה וגבורה דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א לבג"ה דגבורה והוד דפרצוף הפנימי חב"ד דז"א ואור החוזר דחסד דבג"ה דהוד דפרצוף אמצעי לדת"י דיסוד דפרצוף הפנימי חב"ד.

וכן להעלות הכפל דשליש התחתון עם הכפל דשליש העליון דחסד הג' המתפשט בת"ת דז"א שהוא האור החוזר דדת"י דיסוד ודת"י דדעת דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א לת"ת דיסוד שבו מלוכמים שורש ד' מוחין דכתר דז"א ועל ידי כך יכוין להמשיך ולהשלים התפשטות חלק העליון דת"ת הנזכר ביסודות.

ויכוין להמשיך תשלום התפשטות הת"ת הנזכר דיסודות מאחורי רישא דז"א עם עצמות אורות דנה"י דיסודות שבו שהם הנה"י החדשים עד כנגד החזה דז"א מאחוריו.

ויכוין להעלות הכפל דשליש האמצעי דחסד השלישי המתפשט בת"ת דז"א שהוא אור החוזר דדת"י דת"ת דפרצוף האמצעי חג"ת דז"א לתוך סיום הת"ת הנזכר ביסודות שכנגד אחורי החזה דז"א, ולהמשיך סיום הת"ת הנזכר עם המוחין שבו לפרצוף הכתר דנוק' קדישא דז"א.

יכוין עתה להמשיך ג' קווי חח"ן בג"ה דת"י דה' פרצופים דכל אחד מעשר ספירות חב"ד חג"ת נה"י דיסודות ודאז"א עם ג' קווי חח"ן בג"ה דת"י דצ' ול"מ דה' צלמי המוחין שבהם ובתוכם שם ההוי"ה עם קוץ היו"ד ועליהם שם אהי"ה מקיף בניקוד קמץ לחח"ן בג"ה דת"י דה' פרצופים דכתר דכל אחד מי' ספירות חב"ד חג"ת נה"י דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דבינה ודחכמה דז"א ומספרם ליעקב ורחל על דרך הנזכר לעיל בז"א ממש.

יכוין (במחשבה) ע"פ סידור של חול (ח"א), כוונות אטב"ח לבניית הנוק' והמשכת הכתרים (דכתרים) לזו"ן:

במילים "טובים" (דף ס"ד ע"ב), וימשיך **"ב"קונה הכל"** (דף ס"ז ע"ב), עד **"למען שמו"** (דף ע"א ע"א).

הקדמה לב"ח ג"ז (עמוד הבא)

פ"ת (יר"א) דנו"ה דאבא (שבחו"ג דז"א), מאיר לפ"ע דפ"ת דמוחין דאימא, שבפ"ע דנו"ה דז"א לצורך בנין חו"ב דנוק'

מוחין דאימא בתוך כלי ז"א

אורות דאבא בתוך כלי ז"א

		חב"ד דז"א	חב"ד דז"א	
	פ"ע דחב"ד דאימא בתוך כלי חב"ד דז"א (ובתוכו חב"ד דאימא)	חב"ד דז"א	חג"ת דאבא בתוך כלי חב"ד דז"א (נכנסו בתיבת "גומל")	חב"ד דז"א
	פ"א דחב"ד דאימא בתוך כלי חג"ת דז"א (ובתוכו חג"ת דאימא)	חג"ת דז"א	נה"י דאבא בתוך כלי חג"ת דז"א	חג"ת דז"א
			נו"ה דאבא מאיר לפ"ע דפ"ת דמוחין דאימא	
כלי נוק'	לבינה דנוק' לחכמה דנוק'	פ"ע דנה"י דז"א	(בתיבת "גומל" נכנסו חג"ת דאבא לחב"ד דז"א, ונדרחו הנה"י לחג"ת. לכן בתיבת "טובים", הנו"ה דאבא מאירים מרחוק לנו"ה דאימא, שהם בנה"י דז"א).	נה"י דז"א
ב		פ"א דנה"י דז"א		
ד		פ"ת דנה"י דז"א		
ה				
ג				
ה				
י				
ה				

1 ע"פ התו"ח דף קכ"ט יש להעלות הכפל דשליש עליון ואמצעי לכתר דז"א, פרק תחתון מיועד לכתר דנוק', כמ"ש בסידור חול. וכתב התו"ח שיש לכוין כך בסדר שבעות.

[סד:]

[טובים] *

[סדר בנין ותיקון פרצוף האחור דרחל בעמידה, שעדיין היא עומדת בבחינת נקודה כלולה מעשר נקודות, שהם [נחלקו ונעשו] העשר מלכיות דיי"ס הראוים לה. ועתה צריך להוסיף על כל נקודה ט"ס, לעשות מכל נקודה פרצוף אחד, ויהיו עשרה פרצופים שוים זה את זה בשה מן הטיבור דז"א ולמטה (ע"ח שי"ט סופ"ו). ע"כ הקדמת היר"א 615. מובא גם בסידור של הרב הדאיה 337]

להמשיך הארה [מפ"ת (יר"א)] דנו"ה דמוחין דאבא (שבחו"ג דז"א), לפ"ע דפ"ת דמוחין (חב"ד) דאימא, שבפ"ע דנו"ה דז"א, לתת בהם (במוחין דאימא) כח לתקן חו"ב דרחל.

הארה דהוד דאבא

הארה דנצח דאבא

אהיה
יהיה

אהיה
יהיה

מוח דאבא יוד הי ואו הי (בינה)
מוח דאבא אלף הי יוד הי (הוד)

מוח דאבא יוד הי ויו הי (חכמה)
לבוש דאבא אלף הי יוד הי (נצח)

מאיר במוחין דאימא

מאיר במוחין דאימא

אהיה
יהיה

אהיה
יהיה

[גז]

[בח]

וגם להמשיך הארה מהוד דאימא (לבוש) שהוא הוי"ה בקבוץ, וגם ממוח הבינה שבתוכו שהיא הוי"ה בקבוץ, לתקן בינה דרחל.

להמשיך ממוח חכמה דאימא שבפ"א (עליון) דנצח דז"א שהוא הוי"ה בחיריק, ולתקן חכמה דרחל. ועל ידי הארת החסד דנצח (דאו"ח*, המגדיל) דז"א שהוא הוי"ה בחיריק (שנמשך בספירת העומר/בתיבת חסדים), להגדילה ויהיה י"ס (פרטיות דחכמה דרחל).

ועל ידי הארת החסד דהוד (או"ח*) שהיא הוי"ה בקבוץ (בס"ה), להגדילה ויהיה י"ס (פרטיות דבינה דרחל). (א)

מוח בינה דאימא,

שבפרק א' דהוד דז"א

יוד הי ואו הי (מוח בינה דאימא)
אלף הי יוד הי (לבוש הוד דאימא)

מוח חכמה דאימא,

שבפרק א' דנצח דז"א

יוד הי ויו הי (מוח חכמה דאימא)
אלף הי יוד הי (לבוש נצח דאימא)

מלושב בהוד דז"א [לבוש הוד (דאימא)] [הוד (מים מגדלים-או"ח)]

מלושב בנצח דז"א [נצח (מים מגדלים-או"ח)]

יהיה יהיה יהיה

יהיה יהיה

ג' כלי בינה דרחל

גז

אלף הה יוד הה
אהיה
א אה אהי אהיה

ג' כלי חכמה דרחל

בח

יוד הא וו הה
יוד. יוד הא. יוד הא וו. יוד הא וו הה
י יה יהו יהוה

* יש לציין שבנין הנוק' באטב"ח הוא עבור כל פרצוף ג' וד' המוללים, כנגד כל בנין ז"א של ספירת העומר. וכן, הבאנו כאן את שמות המוחין והלבושים, כדרוש בתקופה הזאת (מפסח עד שבועות).

* עיין ע"ח ח"ב דף ט"ז ע"ג הגהת השמ"ש אות א', דף י"ב ע"ג, דף נ"ד ע"א. מבו"ש דף נ"א ע"ב. שה"ק דף פ"ב ע"ב. עיין לעיל בהקדמת מו"ר הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א על אטב"ח, בענין ב"ח - ג"ז, מוזכר שהאור חוזר דנו"ה הוא המגדיל. ועי' שם גם בענין לבוש הוד דאימא, שלכאורה היה צריך להיות שם קמ"ג ולא הוי"ה פשוטה.

1. עיין בשער הירח דרוש ד'.

[קוֹנָה הַכֹּל]

יכוין להמשיך כללות הה' חסדים דדעת התחתון, ליסוד דז"א (סיום מערכת ההארות, והוא בניית עצמות היסוד)

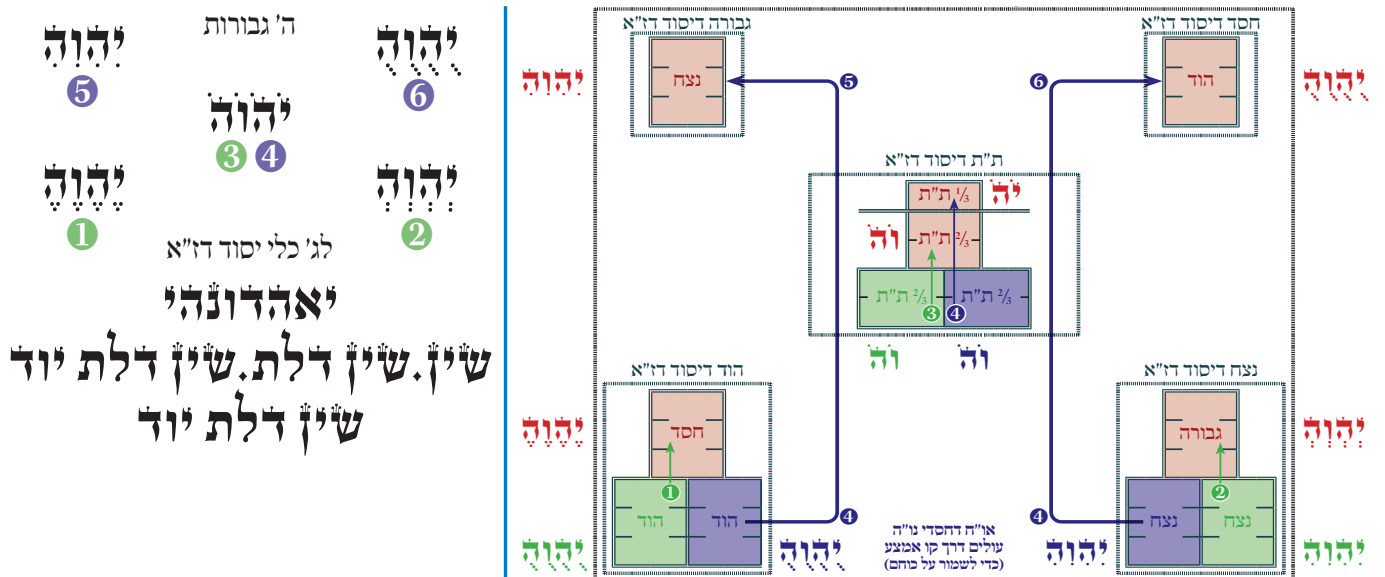

(מכאן מתחילה מערכת הענפים, מיתוק הגבורות לפני נתינתן לדעת דנוק' - ד"ו).
 ולהוציא הב' שלישים דת"ת ונ"ה דחסדים דז"א מיסוד דאימא,
 ושם מתרבה אורם ונגדלים ונכפלת הארתם (או"ח),
 ולהמשיכם ליסוד דז"א (ב)

ב"ש דת"ת ונ"ה דחסדים

ולהמשיך מהדעת את הה' גבורות ליסוד דז"א (במרוצה), מתתא לעילא, הב' גבורות דחו"ג לנ"ה דיסוד,
 והתנ"ה לחג"ת שביסוד

ב. עיין בשער כ"ה דרוש ב' סדר ירידת חו"ג מ"ק ומ"ב (ע"ח ח"ב דף ה' ע"ג)

[ס.ז.]

להמתיק ג' גבורות פחות שלישי דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים פחות שלישי (דתנ"ה) שבתנ"ה דיסוד [דז"א]

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי (כדי שלא ייחלשו), ולהמתיק השליש העליון דגבורה דת"ת ונו"ה דגבורה, שבחוג"ג [ושליש עליון דת"ת] דיסוד [דז"א]

[ס.ז.]

סדר בקיעת הלבושים (כל חסד הולך לספירה ובוקע שם את לבוש דאימא)

(א) 7 להעלות אור החוזר דחסדים הנז' (תנ"ה), מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך (ב) יסוד דאימא שבחזה דז"א.

* ועי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים. [וגם או"ח דתנ"ה עצמם נכפלים]

(ג) (או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך יסוד דאימא, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא).

[או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א 1 2 3]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד[או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת.

ו[כפל ה] ב' שלישים העליונים ד[או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורות דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'.

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת, והמעין יבחר.

* בסידור המודפס, ההוראה בסוגריים ליד הגהה ג', מופיעה כאן. כלומר, בקיעת יסוד דאימא נעשית לפני ההכפלה.

ג. א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א אות נ"א מה שכתב על זה, ועיין שם. [ועיין ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'.]

[סז:]

ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים דאו"ח דת"ת, לכתר דז"א שבת"ת דישסו"ת*
[שהוא (צ"ל שממנו) הנה"י החדשים דישסו"ת, שבו (בת"ת דישסו"ת) מלובשים שורשי ד' המוחין דכתר דז"א].

יהוה

ב"ש [התחתונים ד]ת"ת דישסו"ת

או"ח דב' שלישים עליונים דת"ת דחסד [דז"א], עולה לב"ש ת"ת דישסו"ת (אוצ"ח ל"ו ע"ב אות ב', יש להקדים תבונה ליש"ס)

יהוה

ב"ש [העליונים ד]ת"ת דז"א

להמשיך [בש"ת] דת"ת דישסו"ת (כתר המלך) עם שורשי המוחין שבו, לכתר* דפנימיות דפנימיות דז"א

**אֵלֶּיָּהּ אֵלֶּיָּהּ
יְהוָה יְהוָה**

<p>*[חו"ב חו"ג דכתר דז"א - מצד אימא]</p> <p>אלף הי יוד הי [חכמה]</p> <p>אלף הי יוד הי [בינה]</p> <p>אלף הא יוד הא [חסדים]</p> <p>אלף הה יוד הה [גבורות]</p>	<p>*[חו"ב חו"ג דכתר דז"א - מצד אבא]</p> <p>יוד הי ויו הי [חכמה]</p> <p>יוד הי ואו הי [בינה]</p> <p>יוד הא ואו הא [חסדים]</p> <p>יוד הה וו הה [גבורות]</p>
---	---

ג' כלי כתר דז"א*

**אלף הי יוד הי
יוד הי ויו הא**

יוד. יוד. הי. יוד. הי ויו. יוד. הי ויו הא

6 ושליש [תחתון] או"ח דחסד הנז' דת"ת, להעלות על גבי כתר דנוק' [שהוא סיוס דנה"י החדשים הנז', המגיעים לכנגד אחורי ב"ש עליונים דת"ת דז"א], דרך החזה.

(ד) לחלק את השליש [תחתון] דאו"ח דחסד הנז' דת"ת שעל גבי הכתר דנוק', לד' חלקים. ולהמשיך עתה חלק א' מד' חלקים, לכתר דנוק'.

רביע א'
יהוה

לג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הה

יוד. יוד. הא. יוד. הא ואו. יוד. הא ואו הה

י יה יהו יהוה

* הנה"י החדשים חוצצים בין ת"ת דישסו"ת לבין החב"ד דז"א. לכן ע"י העלאת ב"ש או"ח דחסד דת"ת, מביאים את הת"ת דישסו"ת להיות כתר לז"א (ע"ג גולגלתא), והנה"י החדשים נדחים מאחוריו (צורת ל'). עפ"י סידור היר"א ח"א עמ' 622.

* עיין שעה"כ דף פ"ט סע"א, שענין הכתר - שער הנז'ן. שער"ר ח"ב דף ס"ה ע"א, בענין כוונת המבילה: המושכת הכתרים דכתרים הם לפרצופים 3-4-5 הכוללים דז"א.

נראה ששורשי המוחין דז"א (שנבררו עם הרפ"ח של ז"א), הם השורשים שנכנסו לכחב"ד חג"ת של ישסו"ת ב' (הטיפה הגופנית), בעת כניסת מוחין דאו"א בלבושים (בתיבת אחד). ועכשיו, שת"ת דאימא (כתר המלך) שוכן ע"ג רישא דז"א, וגולגלתא דז"א שוקע בתוך בטן דאימא, שהיא רכה, חלל (ע"י שעה"ק דף ל"ה אע"א). ואז יורדים (אותם ששורשי המוחין) לתוך גולגלתא דז"א. לגבי הצינון לצורך הכתר, מזה שאמרו שלא צריך, כנראה שזה רק לפי הפשט (2-2-2), אבל לפי דרוש הדעת נראה שצריך צינון (ע"י אוצ"ח דף י' רע"א, השד"ה אות ט').

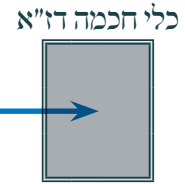
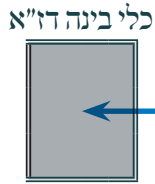
* אלו שורשי המוחין דכתר דז"א, היורדים עכשיו מחצי תחתון דת"ת דישסו"ת, לאווירא שבתוך הגולגלתא דז"א.

כלי הכתר הם הגולגלתא דז"א. והם נעשו, עפ"י דרוש הדעת, מתרין פ"ע דחג"ת דז"א (הסידור מסודר לפי 2-2-2, ואז אין מקום לכתר). ע"י נה"ש דף כ"א אע"ב, מ"ב ע"ג. וע"י ע"ח ח"ב דף י' עד י"ג. וע"י ע"ח ח"א דף ק"ו (כולו). שעה"ק דף ל"ה ע"א. ד. עיין במבוכ"ש שער ו' ח"א דרוש ו' (דף נ"ב ע"ב-ג).

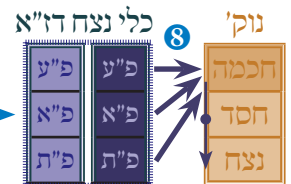
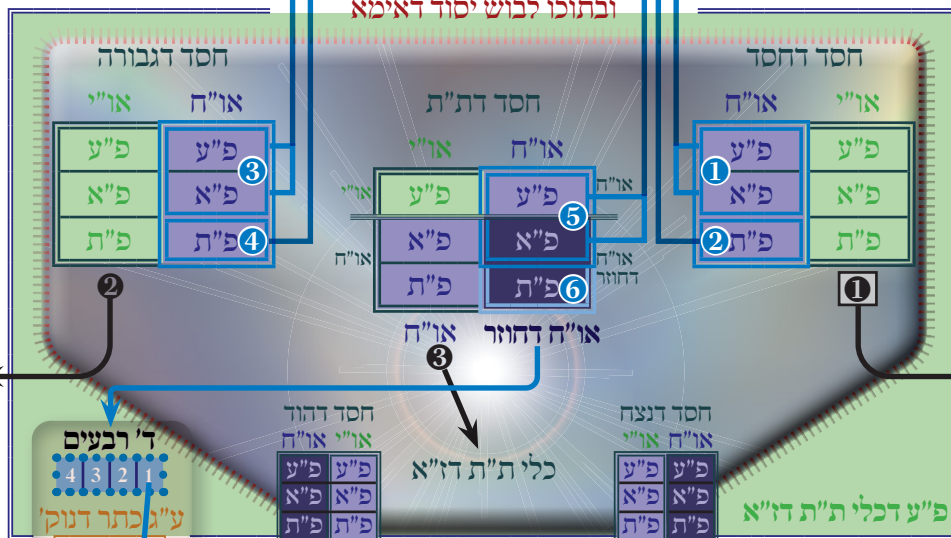
מקראה

- אוי"י דחסדים.
- אוי"ח דחסדים.
- אוי"ח דחזור דחסדים.

ז"א (ו"ק דמ"ה ו"ק דב"ן)
ת"ת דישסו"ת

פ"ע דכלי ת"ת דז"א (בהגדלה)
ובתוכו לבוש יסוד דאימא

* חסדי התנ"ה שחזרו ליסוד דאימא גרמו לריבוי אורות, כנ"ל. ואז נכפלים (נעשה או"ח) החו"ג ושליש עליון דת"ת (שהיו סתומים בתוך יסוד דאימא).
* וגם נכפלים שוב (נעשה או"ח דחזור) חסדי האו"ח דב"ש ת"ת ונ"ה שעלו (האוי"י שלהם המקורי נשאר ביסוד דז"א).
* ונבקע יסוד דאימא, ובוה משתחררים החו"ג ושליש עליון דת"ת.
* האו"ח דב"ש ת"ת מתחבר עם או"י דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"י (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).
* האו"ח דחזור דב"ש ת"ת מתחבר עם או"ח דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"י, והולכים האו"י דהג"ת למקומם (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).

מקורות

סידור ח"ב דף ס"ז ע"ב. ע"ח ח"א דף מ"א ע"א שמש"ש אות א'.
ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג', דף נ"ב סע"א.
אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. דף י"ב אש"ל אות י"ג.
ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב. (יש לסיים את ז"א, כולל הכתר שלו, לפני תחילת בנין הנוק'). דף י"ב ע"ג (ענין הגדלת המוחין/כלים).
מבו"ש דף נ"ב ע"ב-ג'. ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב (ענין הכתר).
תו"ח דף קכ"ט ע"ב (ענין שלישי ת"ת לעשיית כתר דנוק').
באתי לגני ח"א דף פ"ז סע"ב, פ"ט ע"א. ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד.
פת"ע דף ל"ה ע"ד אות ח'.
אוצ"ח דף ל"ו ע"ב, אש"ל אות ב'. דף ל"ז ע"ב.
אמות מאר"ץ דף צ"ח סע"א (ענין שורשי המוחין שבכתר).
פתח עיניים החדש ח"ה עמ' 41.
ע"ח ח"א דף ק"ז ע"א (ענין נה"י חדשים).

סדר בקיעת הלבושים והגדלת הכלים

- 1 או"י דחסד הולך לכלי החסד.
- 2 או"י דגבורה הולך לכלי הגבורה.
- 3 או"י דת"ת הולך לכלי הת"ת.
- 1 ב"ש דאו"ח דחסד עולים לכלי החכמה.
- 2 ש"ת דאו"ח דחסד עולה לכלי החסדים דדעת.
- 3 ב"ש דאו"ח דגבורה עולים לכלי הבינה.
- 4 ש"ת דאו"ח דגבורה עולה לכלי הגבורות דדעת.
- 5 ב"ש דאו"ח דת"ת עולים לת"ת דישסו"ת, להביא אותו שישימש בתור כתר לז"א.
- 6 ש"ת דאו"ח דת"ת הולך לבנות כתר דנוק' (ע"ג רישא דנוק', מתחלק לד' רבעים).
- 7 חסד דנצח (או"ח דחזור דחזור) הולך לכלי הנצח.
- 8 כפל האו"ח (דחזור) דנצח הולך לחכמה דנוק', ומאיר בה"ן דנוק'.
- 9 חסד דהוד (או"ח דחזור דחזור) הולך לכלי ההוד.
- 10 כפל האו"ח (דחזור) דהוד הולך לבינה דנוק', ומאיר בג"ה דנוק'.

להמשיך ל"מ פרטיים דכתרים דכתרים, דבינה (נשמה) ודחכמה (חיה) ודכתר (יחידה) הכוללים

ⓔ

ⓕ

מקיפי מ'

ⓖ

ⓗ

מקיפי ל'

Ⓢ המקיפים כאן הם בעצם מקיפים פרטיים של הכתרים שהבאנו עכשיו.
 בנוסף לכך, יש מקיפים כוללים שמביאים לאחר (או בסיום) הטבילה. ע"י הגהת הסידור המודפס (כרך מועד, ח"ו דף ח' סע"א. העתקנו אותה בגנזי חיים על שבועות עמוד 109), וכן קנין פירות דף ק"ח (ע"י בעמוד 117).
 עפ"י הרה"ג שד"ה, יש לכוין בפרצוף הנוקבי לפני הזכרי.

[סט.]

להחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח] להחזור ולהוריד הכפל שהוא או"ח [יחד עם או"ח דאו"ח]
 דחסדים (א) דנצח הנז' שעלו ליסוד דתבונה, להחזור ולהורידם לנצח דז"א
 להחזור ולהורידם לנצח דז"א

9

הוד דז"א

יְהוָה

ג' כלי הוד דז"א

אֲדָנִי

א צבאו צבאות

אות

להמשיך ג"ש [דאו"ח] דאו"ח דחסד דהוד,
 לבניה דנוק'

10

או"ח דאו"ח דחסד דהוד דז"א

יְהוָה

לג' כלי בינה דנוק'

אֵלֶּף הָא הָא הָא

אֵהִיָּה

א אה אהי אהיה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לג"ה דנוק'

7

נצח דז"א

יְהוָה

ג' כלי נצח דז"א

יְהוָה

צ צב צבא

צבא

להמשיך ג"ש [דאו"ח*] דאו"ח דחסד דנצח,
 לחכמה דנוק'

8

או"ח דאו"ח דחסד דנצח דז"א

יְהוָה

לג' כלי חכמה דנוק'

יֹד הָא וו הָא

יֹד. יֹד הָא. יֹד הָא וו. יֹד הָא וו הָא

יִי הָא יִהוּ יְהוָה

ומשם הארת הבש"ת שבהם לח"ן דנוק' (ב)

להמשיך מיסוד דז"א ה' גבורות (אחרי מיתוק ביסוד דז"א) לדעת דרחל. ולתקן דעת הנז', ונשלם לי"ס (פרטיות)

דו (תוספת לשורשית וגם מגדילים)

יְהוָה

ה' גבורות

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

לג' כלי דעת דרחל

יֹד הָא וו הָא

יֹד. יֹד הָא. יֹד הָא וו. יֹד הָא וו הָא

יֹד. יֹד הָא. יֹד הָא וואו. יֹד הָא וואו הָא

א. א"ה נ"ל כי צ"ל נו"ה דוקא, ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ס. וכג"כ מ"ש כאן כלי ת"ת דז"א, וגם הוי"ה בניקוד חולם גם זה ט"ס. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס. לכן סידרתים כאן בין שני חצאי לבנה. וא"ש את"מ. ב. עיין בשער ל"ה פ"ה.

*. עיין אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. וכן דף י"ב ע"א אש"ל אות י"ג: או"ח דחסדי נו"ה חוזרים לגופא דז"א ובוקעים את לבושי הנו"ה דאימא כדי לבטל את החציצה (לבוש) בין האור והכלי דנו"ה דז"א. עיין ע"ה ח"ב דף מ"ח ע"ב: יש לסיים את ז"א (כולל הכתר שלו) לפני תחילת בנין הנוק'. עיין באתי לגני ח"א דף פ"ט ע"א, ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד. אם כן יוצא שעיקר בנין החו"ב דרחל הוא כאן, ולא ב"טובים" (ב"ח ג"ז).

[וזוכר זסדי אבות]

זוכ"ר גי' ע"ב וקס"א דאו"א

יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

להמשיך הארת (דרך לבושים) ג' גבורות עליונות (חג"ת) בלבושי יסוד דאימא וז"א, לחג"ת שלה (רחל).

להמשיך אור ממוחין דקס"א דאימא שבחג"ת (פ"א) דנה"י דז"א (עומד כנגד חג"ת דרחל),
להוציא ולתקן חג"ת דרחל (בחג"ת דרחל יש ב' כיסויים, אימא וז"א)

אלף הי יוד הי

להמשיך גבורה דגבורה והארת הוד
דאימא שבפ"א דהוד דז"א, ולתקן
[ספירת ה] גבורה דרחל כלול מי"ס

כפ

גבורה דגבורה (מגדיל)

יהוה

הארת לבוש הוד דאימא

אלף הא יוד הא

ג' כלי גבורה דרחל

יהוה

אלהים

אכדטם

להמשיך ג' גבורות דתנ"ה ולבנות
ולתקן ספירת ת"ת דרחל כלול מי"ס

לע (*) (ברכת הבית ברובה)

ג' גבורות דתנ"ה (מגדילים)

יהוה

יהוה יהוה

ג' כלי ת"ת דרחל

אלף למד הי יוד מם

צבאות

השתפא

(א) להמשיך גבורה דחסד (מגדיל)
ולבנות ולתקן ספירת החסד דרחל
כלול מי"ס

יצ

גבורה דחסד (מגדיל)

יהוה

ג' כלי חסד דרחל

אלף למד

אלף. אלף למד

אל

להמשיך חלק הרביעי הב' דשליש או"ח דחסד דת"ת דז"א העומד על גבי כתר דרחל,
לתוך כתר שלה

רביע ב'

יהוה

לג' כלי כתר דרחל

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

א. עיין ע"ח ח"ב שער ל"ה שער הירח כולו, ושם בדרוש אטב"ח. [וכן ע"ח ח"ב דף נ"א סע"ד].

ובמב"ש שער ו' ח"א דרוש ו' (דף נ"ב ע"ב).

* ת"ת דנוק' קיבל חצי שלישי דכלי ת"ת דז"א. לכן השורשית של הת"ת דנוק' יכול לרדת ליסוד דנוק', שאין לו על מי לסמוך כנגדו בז"א (ע"ח ח"ב דף נ"א ע"ד).

[ע.]

[לבני בנייהם]

קץ	רף	מס
להמשיך גבורה דהוד, והארת [פ"ת ד] הוד דז"א ו[פ"ת דפ"ת דהוד] דאימא שבתוכו, ולהכותם זב"ז, ולבנות ולתקן עשר ספירות דהוד דרחל	להמשיך כללות ה"ג (מגדיל) ונקודת הת"ת דנוק' (שורשית), ולבנות ולתקן [ספירת ה] יסוד דרחל כלול מי"ס	להמשיך ב' גבורות דנו"ה ופ"ת דנצח דז"א ו[פ"ת דפ"ת ד] נצח דאימא, ולבנות ולתקן ספירת הנצח דרחל כלול מי"ס
(שורשית דהוד*) הוד (מגדיל, עבר בנצח)	כללות ה' גבורות (מגדיל)	נצח (מגדיל) הוד (במעבר)
יהוה (יהוה) יהוה	יהוה יהוה	יהוה יהוה
לבוש דפ"ת דהוד דז"א (הכאה)	נקודת הת"ת (שורשית שירדה ליסוד)	לבוש מפ"ת דנצח דז"א
אות	יהוה	צבא
לבוש הוד דאימא	(שורשית דיסוד*)	לבוש נצח דאימא
אלף הא יוד הא	(י' ה' ו' ה' ה')	אלף ה' יוד ה'
ג' כלי הוד דרחל	ג' כלי יסוד דרחל	ג' כלי נצח דרחל
אלהים	ש"ן דלת יוד	אל
א אל אלה אלהי אלהים	ש"ד	א אל
במוכץ	ש' ש"ד ש"ד	בם

להמשיך חלק הרביע השלישי דשליש או"ח דחסד דת"ת דז"א העומד על גבי הכתר דרחל, לתוך הכתר שלה

רביע ג'

יהוה

לג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הה

יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הה

י יה יהו יהוה

[למען שמו]

להמשיך כללות דכללות ה"ג למלכות דרחל (מגדיל), ולהמשיך הארת ג' שמות דתנ"ה בלבושי נה"י דאימא, למלכות דרחל, ולבנותה ולתקנה כלולה מי"ס

ותנ"ה (במקום שורשית)
(ע"ח ח"ב דף נ"ב אע"א)

כללות דכללות ה"ג (מגדיל)

אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

יהוה	ה' גבורות	יהוה
יהוה	יהוה	
יהוה		יהוה

(תם*)

שין

לג' כלי מלכות דנוק'
אלף דלת נו"ן יוד
אדנ"י
א אד אדנ"י אדנ"י

ויכוין להמשיך הב' גבורות מנ"ה • דרחל ליסודה, (ולהמשיך להם הארה מיסוד דאבא שביסוד דז"א)

יהוה יהוה

לג' כלי יסוד דנוק'

שין דלת יוד
שדי
ש שד שדי

סוד הדלקת המנורה (עבור לעמוד הבא, יש לכוין מלמטה למעלה) ←

* עיין פת"ע דף ל"ו ע"ב, מביא מבו"ש דף נ"ד סע"א אות א' (עיין הגוב"י שם). אין לזה כוונה מפורשת. עיין מבו"ש דף נ"ג ע"ג, ענין חותם בתוך חותם, במקום שורשית. הרב ישראל בנימין (מהרי"ב) מרמז במ' של ת"ם שני צירים ושתי דלתות. עיין מז"ש ח"ב דף רע"ה רע"ב, ח"א דף כ"ט רע"א אות נ"ב, בענין אטב"ח. אמ"ל דף מ"ה ע"ד, ט' ע"ג. ת"ם, ענין עקביים של לאה בתוך ראש דרחל.

• עיין ע"ח ח"ב דף מ"ח סע"ב, רק הנ"ה מגולים (בנוק'), החג"ת (כולו) מכוסה (ע"י לבוש ז"א). לכן לנ"ה יש כח גדול ורק הם יורדים ליסוד דנוק' לעשות פעולת הדלקת המנורה.

⑩ (ב) ולהמשיך סיום הנה"י חדשים די"שסו"ת לתוך כתר שלה. ולהמשיך הארת המוחין דאימא שבכתר דז"א [ע"א].

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אָו הוּ יוֹ הוּ אָו הוּ יוֹ הוּ
יְו הוּ ווּ הוּ יְו הוּ ווּ הוּ

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

⑨ ולהמשיך עוד ט"ס [ו] עם הנקודה [השורשית] שבה, נשלם כתר שלה לי"ס, אטב, מאחורי ב"ש דת"ת דז"א.

⑧ (א) להמשיך חלק [הרביעי] הרביעי דחסד דת"ת לכתר שלה.

רביע הרביעי

יְהוָה

ג' כלי כתר דרחל

יֹוד הֵא וְאוּ הֵה

יֹוד. יֹוד הֵא. יֹוד הֵא וְאוּ. יֹוד הֵא וְאוּ הֵה
יְיָ הֵוּ יְהוָה

ומשם לכתר דרחל

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי דעת דרחל

יֹוד הֵה וּוּ הֵה

יֹוד. יֹוד הֵה. יֹוד הֵה וּוּ. יֹוד הֵה וּוּ הֵה
יֹוד. יֹוד הֵא. יֹוד הֵא וְאוּ. יֹוד הֵא וְאוּ הֵא

ומשם לדעת דרחל

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לְמִדַּת הֵי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְּׁתַּפָּא

② להעלותם מחוברים יחד דרך קו אמצעי, ליסוד דז"א שבת"ת שלה

יְהוָה יְהוָה

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁינ׳ דַּלַּת יוֹד

שָׁדִי

שׁ שָׁד שָׁדִי

← ולהמשיך [הארה] מאחור ופנים דיסוד דאבא שביסוד דז"א שהוא ריבוע ופשוט דשם ע"ב (גי' אהר"ן) ליסוד דרחל, שמכח הארה זו הוא מקבץ את הב' גבורות להעלותם עד הכתר דנוק'

יֹוד. יֹוד הֵי. יֹוד הֵי וְיוּ. יֹוד הֵי וְיוּ הֵי קפ"ד

יֹוד הֵי וְיוּ הֵי ע"ב גי' אהר"ן

①

להעלות הב' גבורות [דנו"ה] מיסודה,

א. א"ה המשכה זו של חלק הד' הוא אחר עליית הב' גבורות של נו"ה מן היסוד עד הת"ת שלה עד הדעת עד הכתר שלה כמבואר בשער ל"ד פ"ו. וא"כ כוונת דף זה הוא מלמטה למעלה, וזה פשוט.

ב. נה"י חדשים, עיין בשער כ"ג פ"ד ושער כ"ה פ"ה.

סדר טבילת שבועות

תולדות או"מ דף ט"ו סע"ב

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונהי), בדחילו ורחימו (יאההויהה) ורחימו ודחילו (איההויהה), ליחדא שם אות יו"ד ואות ה"א (או"א) בשם אות וא"ו ואות ה"א (זו"ן) (ע"י שפע א"ס המשפיע בהם ומייחדם) ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנני בא לטבול במקוה טהרה זו לתקן את שרשה במקום עליון בכל פרטיה ותיקוניה ודקדוקיה.

ויהי רצון מלפניך יאו"א שבכח סגולת טבילה זו במקוה, העולה כמספר **ונק"ה** שבמזל התחתון, תנקה ותטהר **הכלה** העליונה, נאה וחסודה, בטבילת המים היורדים מהכתר הנורא, הכולל כל נ"י שערי בינה, ברדתו על ראש ז"א. ויאירו בה **יו"ד ה"י דשם ע"ב**, ו**יו"ד ה"י דשם ס"ג**, ומילוי **ע"ב**, ומילוי **ס"ג**, שכאשר יוסר מהם **הב' כוללים** של ב' שמות, המה יעלו כמספר **מקו"ה** העליון המושגב ומוכתר בכתרי כתרים **שער ה'ן**.

ובכן יתוקן **כתר הכלה**, נעימה וחסודה, כאשר ישית עליו בעל האשה, ויט אליה חס"ד, ותשם כתר מלכות בראשה, לשבת יחדיו. ומהארה זו תאיר **לנו**, בני מלכים בני רחל אמנו, תוספת קדושה על נר"ן, לאור באור החיים, כי עמך מקור חיים, באורך נראה אור. וצדקה תהיה לנו להיות בכלל שושביני הכלה המעדים אותה בעדי עדיים ומהארת י"ג תיקוני דיקנא ה' ה' אל רחום וחנון וכו' ונקה, המאירים עתה, אשר בהם שורש המחילה והתחינה, הקב כבסנו מעוונינו ומחטאתינו טהרנו, כאמור מפי כבודך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גילוליכם אטהר אתכם, ותוציא לאור משפטינו ואל תשחת את זכר שאריתנו, כי לך מייחלות עינינו, וזכור מעמד הר סיני לפניך כיום הזה, וקומה עזרתה לנו, ופדנו למען חסדך.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

לקבל תוספת הקדושה **מכתר**, יטבול **ד' טבילות**, ויכוין בראשון **ביו"ד ה"י דשם ע"ב**, ובשני **ביו"ד ה"י דס"ג**, ובשלישי **במילוי שם ע"ב**, וברביעי **במילוי שם ס"ג**. או יכוין בד' **אותיות שם הוי"ה** בניקוד **קמץ**. ואשרי איש ירא ה' אשר כמשפט הזה יעשה להשביע בצחצחות נפשו, ורוח נכון יחודש בקרבו, ולאהבה וליראה את ה' יראת הרוממות, ירָאָה זרע יאריך ימיו, ול"ו יראה כל חכמי לב, מוכתר בכתר תורה, וה' עליהם יחיו.

יְיָ הֵאֱלֹהִים דע"ב (35)

יְיָ הֵאֱלֹהִים דס"ג (35)

יְיָ הֵאֱלֹהִים וְיִין הֵאֱלֹהִים דע"ב (46)

יְיָ הֵאֱלֹהִים וְיִין הֵאֱלֹהִים דס"ג (37)

ועולים כמנין מקו"ה, עם ב' כוללים. (153)

סדר המשכת המקיפים הכוללים של ז"א (של פרצופים כח"ב הכוללים)

להמשיך ל"מ הכוללים דבינה (נשמה) ודחכמה (חיה) ודכתר (יחידה) הכוללים - מקיפים ע"ג רישא דז"א

מקיפי מ'

Ⓢ

Ⓣ

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהוּיָהוּ
יְהוּוּהוּ

אֱהוּיָהוּ
יְהוּוּהוּ

Ⓚ

Ⓛ

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהוּיָהוּ
יְהוּוּהוּ

אֱהוּיָהוּ
יְהוּוּהוּ

Ⓢ עיי' הגהת הסידור המודפס (כרך מועד, ח"ו דף ח' סע"א. העתקנו אותה בגנוזי חיים על שבועות עמוד 109),
וכן קנין פירות דף ק"ח (עיי' בגנוזי חיים על שבועות בעמוד 117).
עפ"י הרה"ג שד"ה, יש לכוין בפרצוף הנוקבי לפני הזכרי.

נהר שלום דף כ"ח סע"א - סדר כוונות הטבילה

בענין עליית וכפילת החסדים, ידוע ומפורסם במקומות רבים בספר ע"ח ובפרט בשער כ"ה דרוש ג' ובשער תיקון הנוקבא בע"ח ובספר מב"ש יע"ש, שא"א להמשיך הגבורות לדעת דנוק' כי אם אחר המיתוק. וגם המשכת כפל השני חסדים התחתונים דנ"ה לחו"ב דנוקבא, כי אם אחר ירידתם וחזרתם למקומם, שהוא אחר ירידת והמשכת הב' צלמי ל"מ בקונה הכל. והמשכת הב' צלמי ל"מ בקונה הכל א"א אם לא אחר ירידת והמשכת הכתר. והמשכת הכתר א"א אם לא ע"י עליית כפילת החסדים. וע"כ הוא מוכרח לכוין כל אותו הסדר:

כוונת תפילת שחרית ומוסף דיום שבועות (סידור הרש"ש ח"ו דף ח' עמוד ב')

הנה נודע דכל מה שנמשך במ"ט ימים עד אשמורת הבוקר דשבועות (כולל הטבילה), הוא המוחין דאחור באחור. ולכן לא יש זיווג בכל אלו הימים (כללי, אבל פרטי יש), ואפילו בליל שבועות, עד היום. ואח"כ על ידי תפלת שחרית ומוסף, יכוין להמשיך מוחין דאחור בפנים דישסו"ת ודאו"א ודא"א, לג' פרצופי בינה וחכמה וכתר הכוללים דזו"ן, והם המוחין דחיה (פנים) דאבי"ע דכל אותם הבחינות:

וכתב הרב ז"ל בסוף פ"ה משער כ"ה ובכמה מקומות, וז"ל: ודע כי זה שאמרנו שרחל אינה לוקחת רק סיום החיורתי, זה הוא עתה בהיותה באחוריו, כי אחרי שתגדל וכו'. ע"ש שכתב שכל אלו המוחין הם מוחין דאחור, ואח"כ באים המוחין דפנים בפנים, ונגדלת כמוהו בכתר אחד שוה לשניהם (היינו באותו הגובה). מזה נראה שאין לכוין בתפילות היום דשבועות רק ממלת "באהבה" דעמידה ואילך:

והוא שיכוין במלת "באהבה" דתפלת שחרית דלחש דיום שבועות, לסלק המוחין דישסו"ת מפרצוף הבינה הכולל דז"א, ולהמשיך הצלם דמוחין דתבונה לפרצוף הבינה הכולל דנוקבא, וצלם דמוחין דיש"ס על גבי רישא דז"א. ולינסור הנוקבא הנזכרת, ולהביאה לפנים. ולהעלות את שני צלמי (לכאורה צ"ל צלם אחד. או שנסביר עפ"י עלי נהר דף ע' אות ט' בהגהת השד"ה, כמו בליל פסח, שאז גם צל"ם דאח' דאח' מסתלק, מתוך הנוק') המוחין הנזכרים למ"ן, ולזווגם. להמשיך המוחין דפנים, ונמשכים ומתפשטים לנקודת הפנים דנוקבא דבינה ב"מלך עוזר" וכו', ונגדלת, וחוזרים ומסתלקים ממנה המוחין, ומתפשטים בכריעות ובזקיפות, על דרך הנזכר בתפלת החול.

ובחזרה דשחרית, יכוין על דרך הנזכר, בפרצוף הכולל דחכמה דזו"ן, הנתקן על ידי או"א עילאין.

ובלחש דמוסף, נר"ן דפרצוף הכתר דזו"ן (בנין, יחוד בשים שלום).

ובחזרה [דמוסף] פרצוף חכמה דכתר הנזכר דזו"ן (בנין, יחוד בשים שלום).

ובקדושה, הכתר דפרצוף הכתר הנזכר דזו"ן, על דרך הנזכר (בנין ויחוד, בתיבת אחד):

הגהה על הסידור (סידור הרש"ש ח"ו דף ה' סוף עמוד א')

א"ה עיין בנה"ש דף כ"ט ע"ב, וז"ל. וצ"ל אימתי נמשכים ומתפשטים הל"מ הכוללים דצלמי המוחין שנמשכו ונתפשטו בזו"ן בתחילת העומר ועד עתה, כי עתה הוא זמן המשכתם, אחרי ביאת הכתרים דזו"ן, כידוע (בסידור של חול, בתיבות קונה הכל). ואפשר שצריך להמשיך אותם בטבילה, אחר הכתרים. או אפשר לומר שנמשכים בקרבנות ובנשמת, ע"ד המשכת המ' דצלם בשבת, ע"ש. ועיין בפתח עיניים בדף צ' ע"ג, וז"ל. ובענין המקיפי ל"מ הכוללים דפרצופי בינה וחכמה וכתר וכו', ובק"ק בית אל יבב"ץ המנהג לכוין תכף אחר כונת הטבילה (עמוד 107), קודם צאת מן הטבילה, עכ"ל. וא"כ, כאן אחר הכונה הזאת, צריך לכוין להמשיך ל"מ הכוללים דפרצופי בינה וחכמה וכתר כנז':

הגהה על הסידור (סידור הרש"ש ח"ו דף ט' עמוד א')

א"ה עיין בשמן ששון ח"ד (פתח עיניים) דף צ' ע"ב, וז"ל בענין המנהגים בק"ק בית אל יבב"ץ, בסדר הכוונות בליל שבועות, אין לכוין שום כוונה, רק יאמר ערבית פשוט. וכן ביום, תפילה פשוטה עד מילת באהבה של העמידה. ומשם ואילך יתחיל בסדר הכוונה כנזכר בסידורים, לכוין קבלת דמב"ד ובירורי רפ"ח דכל בחינה לצורך מוחין דאחו"פ דפנים כנודע. וכמ"ש בנה"ש דף ל"ג אע"א ע"ש. וכן אנו נוהגים, וכן כתב הרב היר"א בסידור. וז"ל: לחש דשחרית, יכוין בסידור החול לנסור ב' פרצופים דאחו"פ דאח' דבינה דזו"ן, ולהביא להם ב' צלמי המוחין דאחו"פ דפנים. והכריעות וזקיפות וזיווג שים שלום, כמו בחול ממש, אלא שהזיווג הוא בזו"ן הגדולים דפרצוף בינה, ויעקב ורחל נכללים בהם. חזרת שחרית, [כנ"ל] בפרצוף חכמה דזו"ן. לחש דמוסף, [כנ"ל] נר"ן דכתר דזו"ן. חזרה דמוסף, [כנ"ל] חכמה דכתר דזו"ן. קדושת כתר, [כנ"ל] כתר דכתר דזו"ן ע"ש.

כוונת הסעודה דיום שבועות (סידור הרש"ש ח"ו דף י"ב עמוד ב')

ובסעודה דיום שבועות, יכוין להמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים דחיצוניות, אשר כבר נמשכו המוחין דאחור באחור דכל הבחינות הנז"ל לחיצוניות דזו"ן על ידי מנחת שעורים (קרוב העומר). ועתה, יכוין להמשיך המוחין דפנים בפנים, ולזווגם דוגמת מה שנעשה בתפילות, ולהמשיך טיפת ה"ח הנמשכים על ידי שתי הלחם (קרוב שבועות), כי חטה בגימטריא כ"ב אתון, סוד ה"ח כנודע:

1. שעה"כ דף פ"ו ע"ד, הגוב"י אות ב', מביא את פע"ח שער ספירת העומר דף פ"ו ע"ד.
עפ"י דעת האריז"ל אין להסתפר בכל תקופת ספירת העומר עד ערב שבועות. סיבת האיסור אינה בגלל האבלות על תלמידי ר"ע כמו עפ"י פשט ההלכה, אלא מפני טעם עמוק הקשור לתיקון הנקרא עמר נקה שהוא בגלגלתא דא"א והוא נתקן בימים אלו. עיקר השלמת התיקון הוא במ"ו לעומר, לכן אין להקדים.
 2. שעה"כ דף פ"ז ע"א, הגוב"י אות ד': הרב שמואל ויטאל מעיד שאביו היה מסתפר במ"ח ולא הסביר הדבר. סברת מהרש"ו כיון שכבר נשלמו שני צרופי שמות אלוקים כל אחד כ"ד צרופים. אביו הסתיר ולא רצה להסביר את טעם מנהגו זה.
 3. נה"ש דף ל"ג ע"א: צריך להיזהר לא לגלח אלא במ"ט לעומר כפי מנהג האריז"ל ולא במ"ח כי אין קשר בין המוחין של העומר לשערות ובחי' מ"ט של השערות לא נמשכה כלל עד יום מ"ט. נסתפק ספק גדול אם חל מ"ט בשבת האם נתיר לגלח במ"ח, ולא נפשט הספק. אלולי הכריחוני לגלח כמעט לא הייתי מגלח. כלומר, בסופו של דבר הרש"ש התגלח במ"ח.
 4. מורה באצבע לחיד"א סעיף רכ"א: רבינו האר"י לא היה מגלח עד מ"ט. כאשר חל מ"ט בשבת, ראיתי בכתב יד הרש"ש שאין לגלח אך הכריחוהו לגלח. גם דעת החיד"א שיש לגלח שלא יכנס לרגל מנוול.
 5. דב"ש מנהגי בית אל אות נ"ה: כשחל יום מ"ט בשבת אזי מגלחין ביום מ"ח לכבוד שבת ויו"ט.
 6. בן איש חי הגדת אורח חיים עניין חוה"מ סעיף כ"ז: אם חל ערב שבועות ביום שבת, מותר לגלח ביום מ"ח (מורה באצבע אות רכ"א).
 7. כף החיים תצ"ג ס"ק י"ג: הביא דברי המורה באצבע להלכה שמותר להסתפר במ"ח אם חל מ"ט בשבת.
 8. הרב מרדכי אליהו הלכות חגים פרק כ"א הלכה י"ג: כשחל שבועות ביום א' יסתפרו ביום ו'. עיין כף החיים תצ"ג ס"ק י"ג.
 9. שיטת השד"ה מובאת בספר דרכי החיים והשלום של האדמו"ר ממונקטש עמוד שפ"ו סימן תרכ"ח: כשחל ערב שבועות בשבת נהג השד"ה כשיטת הרש"ש, וכן נהגו איתו החבריה קדישא דיליה.
- מעיקר הדין, נראה שלפי רוב הפוסקים מותר להסתפר במ"ח שחל להיות בערב שבת. אך נראה שישב ואל תעשה עדיף.

תם ולא נשלם, השבח לאל בורא עולם,
 ירושלים תובב"א

